

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav hudební vědy

Diplomová práce

Anežka Polášková

Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH

Vladimír Lébl's inheritance in the Czech Museum of Music

Praha 2011

vedoucí práce: Mgr. Tereza Havelková

Poděkování

Vřelý dík náleží všem, kteří mi poskytli svůj čas k rozpravám o Vladimíru Lébloví, kteří se se mnou podělili o odborné rady, zapůjčili některé písemné a obrazové dokumenty, svolili k jejich publikování a jakkoli mě v mé práci podpořili. Děkuji především své školitelce Tereze Havelkové a dále Jaroslavu Bužgovi, Jarmile Doubravové, Petru Kofroňovi, Marku Kopelentovi, Janu Koubovi, Olze Krumpholzové, Evě Léblkové, Jitce Ludvové, Jaroslavě Novákové, Marii Šťastné, Jaroslavu Šťastnému, Miloši Štědroňovi a Ivaně Zuranové.

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.

V Praze dne 1.5. 2011

Anežka Polášková

ANOTACE

První část diplomové práce se zabývá pozůstalostí muzikologa Vladimíra Lébla v Českém muzeu hudby a dalšími dochovanými autorovými písemnostmi mimo tuto instituci. Cílem tak je poukázat na dosud neprobádané materiály tohoto muzikologa v pražských sbírkách, se kterými jeho činnost souvisí. Druhá část práce je věnována analýze Léblových textů o Nové hudbě, publikovaných v Literárních novinách, a přednáškám, uskutečněným jako cyklus s názvem Musica nova v Divadle hudby v letech 1985-1986. Závěrečnou součástí práce je katalog Léblovy pozůstalosti v Českém muzeu hudby s podrobným popisem jednotlivých pramenů.

Klíčová slova

Vladimír Lébl, pozůstalost, Nová hudba, muzeum, rozhlas, pořad, článek, přednáška.

ABSTRACT

The first part of the diploma thesis deals with the estate of the musicologist Vladimír Lébl kept at the Czech Museum of Music and other extant writings of the author found outside of this institution. The objective then is to shed light on Lébl's (till this time unexplored) materials located in Prague's collections related to his musicological activity. The second part of the thesis contains analyses of Lébl's texts concerning the New Music published in Literární noviny journal and presented in 1985-1986 as a cycle of lectures under the name Musica nova at the Divadlo hudby theatre. The final part of the thesis presents a catalogue of Lébl's estate in the Czech Museum of Music provided with a detailed description of individual sources.

Key words

Vladimír Lébl, inheritance, new music, museum, radio, programme, essay, lecture.

Obsah

SEZNAM ZKRATEK	6
CITAČNÍ NORMA	7
ÚVOD	8
1. REFLEXE VLADIMÍRA LÉBLA PO ROCE 1987	10
1.1 Vladimír Lébl očima pamětníků	10
1.2 Vladimír Lébl očima mladší generace muzikologů	12
1.3 Stav vydávání prací Vladimíra Lébla po roce 1987	14
1.3.1 Publikované články a studie	14
1.3.2 Publikované rozhlasové pořady	17
2. POZŮSTALOST VLADIMÍRA LÉBLA	18
2.1 Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH	20
2.1.1 Obsah pozůstalosti	22
2.2 Materiály v osobním vlastnictví Evy Léblové	26
2.2.1 Korespondence	26
2.2.2 Koláže	27
2.2.3 Ostatní dokumenty	27
2.3 Pořady z archivu Českého rozhlasu	28
2.3.1 Rozhlasové pořady v Léblově pozůstalosti	29
3. TEMATICKÉ ROZTRŽIDĚNÍ MATERIÁLŮ LÉBLOVY POZŮSTALOSTI V ČMH A JEJICH ZPRACOVÁNÍ	32
3.1 Původní tematické roztržidění materiálů	32
3.2 Nová systematizace a zpracování pozůstalosti	33
4. VYHODNOCENÍ PRAMENŮ	36
5. ZAMYŠLENÍ NAD LÉBLOVÝMI TEXTY O ČESKÉ NOVÉ HUDBĚ	41
5.1 Úvod	41
5.2 Některá specifika Léblova pohledu na českou Novou hudbu	45
5.3 Shrnutí před závěrem	51
ZÁVĚR	54
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	56
Archivní prameny	56
Rukopisy z Léblovy pozůstalosti v ČMH	56
Fotografie z Léblovy pozůstalosti v ČMH	57
Soukromé materiály Petra Kofroně	57
Korespondence a koláže ve vlastnictví Evy Léblové	57
Hry s texty a fotografie ve vlastnictví Jitky Ludvové	57
Prameny	58
Dobová periodika a publikace	58
Pamětnické rozhovory	62
Sekundární literatura	62
Internetové zdroje	64
Použité manuály k citační normě ISO 690	65
PŘÍLOHY	66
Katalog pozůstalosti Vladimíra Lébla v ČMH	67
Léblovy hry s textem	125
Ukázky Léblových dopisů	147
Fotografie	150

SEZNAM ZKRATEK

apod.	a podobně
aj.	a jiné
AV ČR	Akademie věd České republiky
ca	circa = přibližně
ČMH	České muzeum hudby
ČsAV	Československá akademie věd
LitN	Literární noviny
např.	například
s. a.	sine anno = bez datace
s. l.	sine loco = bez určení místa
SOČR	Symfonický orchestr Československého rozhlasu
tzn.	to znamená

CITAČNÍ NORMA

V práci se držím citační normy ISO 690 a ve vlastním textu využívám její varianty citování podle průběžných poznámek s číselnými odkazy. Vycházím z manuálu Evy Bratkové¹ a Petra Boldiše.²

¹ BRATKOVÁ, E., Metody citování literatury a strukturování bibliografických záznamů podle mezinárodních norem ISO 690 a ISO 690-2.

² BOLDIŠ, P., Bibliografické citace dokumentů podle ČSN ISO 690 a ČSN ISO 690-2 (01 0197).

ÚVOD

Dílčí cíle, metody práce a základní výzkumné otázky

Pozůstalost českého muzikologa Vladimíra Lébla (1928-1987) je dochována ve více institucích a sbírkách. Podrobně se v této práci budu věnovat pozůstalosti uložené v Národním muzeu – Českém muzeu hudby (ČMH) v Praze³, pro něž jsem zpracovala katalog. Dále se krátce zaměřím i na materiály uložené v soukromém vlastnictví Evy Léblkové⁴, na Léblovy pořady, které jsou součástí archivu Českého rozhlasu a upozorním na možná další místa výskytu Léblových textů, které se v kopiích šířily mezi jeho kolegy.

Třebaže je Léblova pozůstalost v ČMH méně obsáhlá (katalog má 263 položek) a ani neobsahuje větší množství neznámých nebo nerealizovaných prací, její tematická různorodost je dostatečně inspirativní pro možnou řadu studií. Pro můj zamýšlený způsob práce je pozůstalost jakýmsi základním kamenem, výchozím bodem uvažování o dotyčné osobnosti, vzorkem jeho práce, prostředkem k dalšímu zkoumání a podrobné studii. Mým cílem je interpretace vybraných materiálů v širším kontextu, sahajícím až za hranice pozůstalosti, vyhodnocení pramenů na základě různých kritérií a konečně využití některých prací k analýze. Pozůstalost se tak stává pramenným a inspiračním zdrojem.

V úvodní kapitole se budu zabývat reflexí osobnosti a odkazu Vladimíra Lébla, budu se snažit interpretovat, jak se po roce 1987 vytvářel jeho obraz, kdo stojí za popularizací Léblova díla a jak se nakládá s jeho pojetím české hudby 60. let. a s dalšími jeho tématy v dnešní odborné literatuře. V následujících kapitolách se budu věnovat Léblově pozůstalosti v širším slova smyslu (tzn. i mimo ČMH), zmíním stav vydávání jeho studií z pozůstalosti před a po roce 1987 a na závěr se zaměřím na roztřídění popisovaných materiálů z ČMH. Spolu s tím zodpovím první výzkumnou otázku, a sice, jakým způsobem může být Léblova pozůstalost v ČMH využita jak k dalšímu zkoumání samotného Léblova díla, tak – a možná především – , jaké výzkumné inspirace nabízí pro studium pozůstalostí muzikologů či hudebních skladatelů obecně.

³ Pozůstalosti byla přidělena signatura S 276 a přírůstkové číslo 1/2011.

⁴ Eva Léblková (1929), muzikoložka a manželka Vladimíra Lébla.

V druhé části práce se zaměřím na jeden konkrétní aspekt Léblovy činnosti, tedy na texty o české Nové hudbě, které jsou v pozůstalosti dochovány jako část přednáškového cyklu *Musica nova* z Divadla hudby z let 1985-1986 a ke srovnávací analýze použiji i texty publikované, konkrétně články v Literárních novinách z let 1960-1965 na stejné téma. Na základě těchto materiálů se budu snažit zodpovědět druhou výzkumnou otázku, a sice, co vlastně Lébl rozumí Novou hudbou a zda u něj v tomto směru došlo od šedesátých do osmdesátých let k výraznějšímu názorovému posunu.

1. REFLEXE VLADIMÍRA LÉBLA PO ROCE 1987

1.1 Vladimír Lébl očima pamětníků

Od Léblovy smrti v roce 1987 do dneška vyšlo jen málo studií, které by se věnovaly životu a dílu tohoto muzikologa. Zásahu na zviditelnění jeho osobnosti a odkazu mají jeho blízcí kolegové, pamětníci – především Jitka Ludvová a Josef Bek.

Jitka Ludvová (muzikoložka, v současné době vědecká pracovnice Divadelního ústavu - Kabinetu pro studium českého divadla) spolupracovala s Vladimírem Léblem v Ústavu pro hudební vědu ČSAV od roku 1970 do jeho smrti. Díky relativně dlouhé a intenzivní spolupráci v Ústavu měla možnost sledovat jeho způsob práce a uvažování zblízka. Stala se tak svědkem mnoha Léblovy lidských i tvůrčích specifik, na které ráda ve svých textech upozorňuje.

S Josefem Bekem sestavila monotematické číslo Hudební vědy z roku 1988, kde byly vydány některé Léblovy texty z pozůstalosti (více se jim věnuje následující kapitola), a vytvořila zde Léblovu výběrovou bibliografii⁵ včetně kompletního soupisu článků pro hudební a divadelní periodika.

V roce 1998 přednesla Jitka Ludvová příspěvek^{6;7} k Léblovu nedožitému jubileu na sympoziu na AMU, kde se k němu obrací více jako ke svému kolegovi, z pozice pamětníka. V příspěvku dává důraz především na Léblův zájem o aktuální hudební dění a související teoretický přínos publikační a výzkumný (např. ve Zvukové laboratoři při Ústavu pro hudební vědu), upozorňuje na Léblovu spolupráci s Pražskou skupinou Nové hudby a brněnskou Skupinou A, kde akcentuje jeho vztah s Josefem Bergem (tedy ty momenty, které si i dnes s Léblem na prvním místě spojujeme). Právě jako pamětnice vzpomíná v těchto souvislostech hlavně na Léblovy lidské kvality a zvláštnosti, na typické znaky jeho práce: *„Sama práce v laboratoři ukazovala Lébla jako člověka dalších paradoxů. Osobně nebyl zrovna šikovný a některé běžné manuální činnosti ho přiváděly k výbuchům zuřivosti. Tím víc byl okouzlen vším, co technicky fungovalo. Okouzlení bylo z části skutečné a z části patřilo k jeho celoživotním hrám. V laboratoři s milimetrovou přesností vyrovnával hraničky mg pásků a ukládal je do krabic;*

⁵ LUDVOVÁ, J., Výběrová bibliografie prací Vladimíra Lébla.

⁶ LUDVOVÁ, J., K nedožitým sedmdesátinám Vladimíra Lébla.

⁷ Text byl publikován ve zkrácené verzi jako: LUDVOVÁ, J., Hrst vzpomínek na Vladimíra Lébla.

*koloroval nakreslené tabulky a schémata a ofukoval lesklé měřicí přístroje, které předtím bohatě zasypal popelem z nesčetných cigaret.*⁸

K Vladimíru Lébloví se Ludvová vrací znovu v roce 2005 v článku vydaném v *Czech Music Quaterly*⁹. Na Lébla je zde nahlíženo obdobně jako v později vytvořeném slovníkovém hesle¹⁰ (2008, s aktualizovanou bibliografií) pro Český hudební slovník osob a institucí. V obou případech se jedná o komplexní souhrn života a díla Vladimíra Lébla, kde je především výrazná snaha vyhodnotit Léblovův přínos a působení ve vědeckých institucích v dobovém politicko-společenském kontextu. Díky tomuto pohledu výrazněji vystupují do popředí ty Léblovovy tvůrčí počiny, které nebyly v jednoznačné shodě s dobovými estetickými normami – např. teoretický zájem a spolupráce se skladateli Nové hudby (Klusák, Kopelent, Kabeláč...), jejichž dílo propagoval.

A hlavně Jitka Ludvová neopomene v žádném ze svých textů ocenit Léblovův přínos teoretický, jeho způsob uvažování o hudebních dějinách. *„Své zkušenosti ze studia soudobé hudby přenášel do historické práce a kladl otázky, které si starší historiografie v českých zemích nepoložila: zda je možné vykládat historický vývoj české hudby převážně na základě domácích dějin; zda je rozhodujícím normotvorným obdobím v českých dějinách 19. století, zda existují "absolutní" atributy národního charakteru české hudby, jaké obecné vlastnosti sdílela česká hudba ve středoevropském kontextu.*¹¹

Muzikolog Josef Bek (1934-2005) vzpomíná na Vladimíra Lébla v úvodním článku¹² v 1. čísle Hudební vědy z roku 1988, na jehož vzniku se podílel s Jitkou Ludvovou: *„Práce Vladimíra Lébla vynikají přísnou akribií, úctou k faktům, střídlostí, skepsí k myšlenkovým stereotypům, jasností vyslovených soudů, přísnou kritičností. Každá jeho práce, ať rozsáhlejší nebo drobná glosa, svědčí o autorově sečtělosti, rozhledu po širokém horizontu umění a všestranné múzičnosti.*¹³ Bek, jakožto Léblovův blízký kolega, o něm hovoří s osobním obdivem a úctou a s touto motivací shrnuje Léblova hlavní celoživotní témata zájmu z hudebních dějin. Zaměřuje se více na jeho osobnost, představuje nám Lébla jako výjimečného vědce s jedinečnými metodami

⁸ LUDVOVÁ, J., K nedožitým sedmdesátinám Vladimíra Lébla, s. 5-6.

⁹ LUDVOVÁ, J., Vladimír Lébl. 6th February 1928 Prague - 8th June 1987 Prague, s. 12-14.

¹⁰ LUDVOVÁ, J., Lébl, Vladimír.

¹¹ LUDVOVÁ, J., Lébl, Vladimír.

¹² BEK, J., Muzikologické dílo Vladimíra Lébla, s. 3-7.

¹³ BEK, J., Muzikologické dílo Vladimíra Lébla, s. 3.

práce. Beka s Léblem spojoval zájem o českou Novou hudbu, společně byli členy Pražské skupiny Nové hudby a byli také kolegy v Ústavu pro hudební vědu ČsAV.

V roce 2001 vytvořil Josef Bek kratší a přehledové heslo¹⁴ pro The New Grove Dictionary of Music and Musicians, kde jsou shrnuta základní data a působíště Vladimíra Lébla, bibliografie je pouze výběrová.

Z mladší generace brněnských skladatelů se Vladimíru Léblovi nepřímě věnuje Peter Graham (vlastním jménem Jaroslav Šťastný) v nejnovější monografii o Josefu Bergovi.¹⁵ Šťastný pohlíží na Lébla skrze brněnského skladatele Josefa Berga a jejich vzájemný přátelský vztah. *„Vladimír Lébl se o Bergovo dílo zasazoval a (zejména po skladatelově smrti) se stal jeho hlavním vykladačem a propagátorem. Právě na jeho příkladu je dobře vidět, jak mocně působí teoretická reflexe tvůrčího aktu a jak důležitá je i ona „pasívní“, přijímací (...) strana v procesu rozpoznávání (vlastně dotváření) hodnoty uměleckého díla.“*¹⁶ Autor knihy v této kapitole často cituje z Léblových textů o Bergovi, pracuje tedy s Léblovou interpretací Berga, a vedle toho i s interpretací umělecko-přátelského vztahu těchto dvou osobností v podání Jitky Ludvové¹⁷. Vladimír Lébl je tedy zmíněn v této monografii především proto, že byl hlavním teoretikem, který průběžně vytvářel obraz Josefa Berga.

I Jaroslav Šťastný je ale pamětník, s Léblem se osobně znal, proto na něj vzpomíná také jako na člověka osobitých kvalit: *„Vladimír Lébl byl - pro všechny, kdo ho znali – člověkem nadaným mimořádným charismatem. Nebyla to jen erudice a brilantní, pregnantní způsob vyjadřování, které z něho činily vůdčí a také asi názorově nejradikálnější osobnost Pražské skupiny Nové hudby. Bylo to jeho zvláštní vyzařování, sama existence tohoto člověka působila jako něco neobyčejného.“*¹⁸

1.2 Vladimír Lébl očima mladší generace muzikologů

Dnes, při vzniku novějších odborných prací k problematice české Nové hudby a souvisejícím tématům, se muzikologové setkávají výhradně s literaturou od Vladimíra Lébla. Miroslav Srnka v úvodu své diplomové práce říká: *„Zmapovat stav bádání o*

¹⁴ BEK, J., Lébl, Vladimír, s. 433.

¹⁵ ŠŤASTNÝ, Jaroslav. *Josef Berg a jeho Snění*.

¹⁶ ŠŤASTNÝ, J., Berg a Lébl, s. 292.

¹⁷ LUDOVÁ, J. K nedožitým sedmdesátinám Vladimíra Lébla.

¹⁸ ŠŤASTNÝ, J., Berg a Lébl, s. 292.

Nové hudbě v Čechách [...] nepředstavuje náročný úkol. Poněkud zamlženější je vzhledem k časové blízkosti rozhodnutí, do jaké míry jsou některé příspěvky pramenem a nakolik již vědeckou reflexí s dostatečným časovým a věcným odstupem. Tento svár vysvítá mimořádně aktuálně u všech autorů osobně zainteresovaných a osobně se podílejících na formování zkoumaného období. Obzvláště silně se to promítá do rozsáhlého a podle mého názoru doposud nepřekonaného přínosu Vladimíra Léblového. [...] Navíc je pohled na šedesátá léta z pera Vladimíra Léblového obrazem, který dodnes rozhodujícím způsobem určuje náhled ostatních badatelů.“¹⁹ Léblově studie jsou pro Srnku dobovým pramenem, ale zároveň si autor uvědomuje, že vzhledem k tomu, že například Léblově publikované práce k české Nové hudbě šedesátých let jsou vlastně jediným materiálem pohlízejícím a hodnotícím tuto dobu jako celek, je těžké vyvážit se při interpretaci této hudby z Léblového názorového proudu. Srnka je zároveň jako jeden z mála schopen obecnějšího vyhodnocení Léblového díla.

Markéta Lajnerová ve své diplomové práci²⁰ využívá Léblově studie jako zdroje poznatků k fungování české hudby v šedesátých letech – soustředí se více na faktické informace ohledně konání koncertů souboru *Musica viva pragensis* - zároveň místy přejímá i Léblově interpretace (např. problematika „pozdního“ nástupu skladebných principů Nové hudby do Čech). Ale s kritickým vyhodnocením autorových prací k tomuto tématu se zde nesetkáme.

Ohlédněme se ale i za jinou tematikou Léblového díla, která se stala pro dnešní badatele inspirativní. S určitým kritickým odstupem se snaží s Léblovými texty pracovat Karel Veverka v závěru kapitoly *Otakar Hostinský v bojích o Bedřicha Smetanu v 70. letech 19. století* ve své bakalářské práci²¹, kde se zaměřil na Léblově postřehy k danému tématu v recenzi knihy *Z bojů o českou hudební kulturu*. Částečně se autor bakalářské práce nevyhne přejímání Léblově interpretace, přesto je zde výraznější tendence dané výroky určitým způsobem vyložit a vyhodnotit.

K Léblově monografii o skladateli Vítězslavu Novákovi se obrací Pavel Kordík ve své disertační práci²² a přichází s následujícím hodnocením, které je opět – stejně jako předešlá ukázka - jen dílčím zhodnocením malého úseku Léblového díla: „*Dosavadní bádání [k Novákově cyklu Údolí nového království] se spokojují s prostým zjištěním o výjimečnosti tohoto opusu, aniž by se mohla opřít o podrobnější analytické práce. (...)*

¹⁹ SRNKA, M., *Nová syntéza*, s. 8.

²⁰ LAJNEROVÁ, M., *Počátky Nové hudby v Čechách*.

²¹ VEVERKA, K., *Otakar Hostinský ve světle pramenů z pozůstalosti uložených v Muzeu Bedřicha Smetany*.

²² KORDÍK, P., *Symbolistní poezie a hudba Vítězslava Nováka*.

*Rovněž Léblová novákovská monografie a studie, kde je předmětem vlastní vztah básníka a skladatele, nepřináší mnoho k faktickému pochopení vlastního kompozičního procesu. Nese se ve srovnáních spíše biografických a celkových estetických východisek (...).*²³

K Vladimíru Léblově a jeho odkazu se doposud obraceli jeho pamětníci a kolegové. Ti se více soustředili na Léblovu osobnost a předkládali nám spíše osobní vzpomínky (jakkoli jsou pro léblovskou reflexi cenné). Léblové dílo tedy nebylo doposud dostatečně vědecky vyhodnoceno. Můžeme říci, že častěji jsou využívány Léblové práce jako pramen, který přináší faktické informace, ale podrobnější zhodnocení a interpretace jeho díla i u mladších muzikologů – s výjimkou Miroslava Srnky – dosud schází.

1.3 Stav vydávání prací Vladimíra Lébla po roce 1987

Řada prací, které byly po Léblově smrti vydány, reflektuje pozdější zájem veřejnosti o jeho dílo. Ten se soustředil, jak uvidíme níže, na jeden tematický okruh Léblové díla.

Hlavním zdrojem informací o vydání Léblových písemností po roce 1987 byla nejnovější Léblová bibliografie od Jitky Ludvové z roku 2008. Bibliografie obsahuje sice nejaktuálnější informace, přesto se mi podařilo i nad její rámec dohledat ještě další autorovy publikované studie, které Ludvové v soupise scházejí.

1.3.1 Publikované články a studie

Z písemností pozůstalosti v ČMH a dalších nejmenovaných zdrojů čerpá monotematické číslo Hudební vědy z roku 1988²⁴, které je věnováno Vladimíru Léblově. Zde byly vydány některé dílčí studie k životu a dílu Miloslava Kabeláče: pod souhrnný název *K tvůrčímu profilu Miloslava Kabeláče*²⁵ byly využity Léblové studie a

²³ KORDÍK, P., Symbolistní poezie a hudba Vítězslava Nováka. s. 6

²⁴ Hudební věda, č. 1 (1988).

²⁵ LÉBL, V., K tvůrčímu profilu Miloslava Kabeláče.

přednášky s názvem *Zamyšlení nad jubileem* (1978)²⁶ a *Tradice a novátorství – o životě a díle skladatele M. Kabeláče k jeho nedožitým 75. narozeninám* (1983). Samostatnou kapitolu tvoří do té doby nepublikovaný *Životopis Miloslava Kabeláče*²⁷ (1981-1983). V bibliografii Jitky Ludvové je poznamenáno, že Léblův *Životopis Miloslava Kabeláče* byl vydán z pozůstalosti²⁸. Ovšem text tohoto rozsahu a názvu se v pozůstalosti v ČMH nenachází. Nalezneme zde jen dvě torza nebo kratší verze tohoto obsáhlého spisu - vycházím ze srovnání publikovaného textu s texty kratšími, strojopisnými - které jsou pojmenovány *Stručný životopis Miloslava Kabeláče*²⁹ a svojí strukturou a hlavně datací (1982) odpovídají tomuto publikovanému textu.

Další publikované Léblovy texty v tomto čísle Hudební vědy jsou původně přednáškami: *Dějiny české hudby jako problém a úkol*³⁰ (1977), *Dvořákův tvůrčí typ ve světle jeho operního díla*³¹ (1983) a *Zvukový ideál soudobé komorní hudby*³² (1977, text nebyl přednes, původně však pro přednášku připraven).

Po roce 1987 vyšel i další článek z pozůstalosti v ČMH, u kterého je nejprve zapotřebí uvést na pravou míru informace o jeho vydání. Studie *Ornament v české hudbě na přelomu století*, nacházející se v pozůstalosti ve strojopisné a tiskové podobě a původně přednesena jako referát na konferenci Umění kolem roku 1900 v Roztokách v roce 1980, měla být vydána v prvním čísle Hudební vědy z roku 1988 (v tiskové i strojopisné předloze článku je toto datum zaznamenáno). První číslo je však, jak již bylo zmíněno, věnováno odkazu Vladimíra Lébla, proto se zřejmě počítalo s vydáním studie až v čísle následujícím (2/1988) a takto je i článek uveden v Léblově bibliografii v Hudební vědě 1988³³. Ale ani ve druhém čísle periodika studie nakonec vydána nebyla. V novější bibliografii od Jitky Ludvové³⁴ v elektronické verzi Českého hudebního slovníku osob a institucí odkaz na *Ornament v české hudbě na přelomu století* schází zcela. Stejně tak ho nezmiňuje ani Josef Bek ve výše uvedeném slovníkovém hesle. Avšak studie o hudebním ornamentu ve skutečnosti vydána byla, a to ve druhém čísle Hudební vědy z roku 1989.³⁵

²⁶ V pozůstalosti v ČMH uloženo pod číslem S 276/17.

²⁷ LÉBL, V., *Životopis Miloslava Kabeláče*.

²⁸ LUDVOVÁ, J., Lébl, Vladimír.

²⁹ V pozůstalosti v ČMH uloženo pod číslem S 276/13 a S276/16.

³⁰ LÉBL, V., *Dějiny české hudby jako problém a úkol*.

³¹ LÉBL, V., *Dvořákův tvůrčí typ ve světle jeho operního díla*.

³² LÉBL, V., *Zvukový ideál soudobé komorní hudby*.

³³ LUDVOVÁ, J., *Výběrová bibliografie prací Vladimíra Lébla*, s. 98.

³⁴ LUDVOVÁ, J., Lébl, Vladimír.

³⁵ LÉBL, V., *Ornament v české hudbě na přelomu století*.

Přejdeme dále k pozdějšímu monotematickému číslu Hudební vědy, které je věnováno Miloslavu Kabeláčovi³⁶ a také památce kolegů muzikologů Eduarda Herzoga a Vladimíra Lébla. Nalezneme zde již dříve otištěný Léblův příspěvek *Zamyšlení nad jubileem*³⁷, tentokrát vydaný samostatně, a citaci z dopisu Vladimíra Lébla Miloslavu Kabeláčovi, jehož součástí je text přednášky *Předvedení nových skladeb Miloslava Kabeláče*^{38;39}. Oba zde publikované texty v Léblově bibliografii z roku 2008 schází.

Léblův příspěvek na brněnském kolokviu *Česká musica nova. Historické předpoklady a sociologie jevu*, přednesený roku 1983, se dočkal po jeho smrti hned dvojího vydání. Nejprve v časopise *Na hudbu*⁴⁰ v roce 1990 a později v anglické verzi v *Czech Music Quarterly*.⁴¹

Léblova přednáška *Musica nova, část VI.* vyšla pod názvem *Brno šedesátých let*⁴² v časopise *Opus musicum* v roce 1990. Můžeme předpokládat, že byla vydána z nějaké průklepové verze textu, který mohl vlastnit některý z Léblových kolegů (u článku v *Opusu musicum* bližší informace o jeho původu nenalézáme).

Krátce vydávaný časopis *Na hudbu* (spolu s částí věnovanou výtvarnému umění jako *Konserva/Na hudbu*) se k Léblovým textům vrací ještě několikrát. Příspěvek *Umělec a instituce*⁴³, věnovaný Svazu československých skladatelů, byl podle údajů Jitky Ludvové⁴⁴ sepsán někdy v roce 1968, vydán byl v roce 1990. V téže roce vyšla i *Zpráva o večeru Josefa Berga*^{45;46} z roku 1972, napsaná Léblem formou synopse divadelního představení, naplněná jeho humoristickým literárním stylem.

Dále bych chtěla upozornit na písemnosti ze soukromých zdrojů Evy Léblové, které ve své knize *Josef Berg a jeho Snění* využívá Jaroslav Šťastný (skladatel Peter Graham). Jedná se o vzájemnou korespondenci mezi Bergem a Léblem a dále zde vyšel kompletní čtyřsvazkový soubor textů povídkového charakteru *Malá Bergiana*⁴⁷. Pro přiblížení jejího obsahu se podívejme, co v předmluvě k povídkovému cyklu říká brněnský skladatel a Léblův současník Alois Piňos: „*První dva svazky tvoří vždy řada patnácti rozrůzněných kratších textů, třetí svazek je souvislým vyprávěním à la sci-fi a*

³⁶ Hudební věda, č. 2-3 (1999).

³⁷ LÉBL, V., *Zamyšlení nad jubileem*.

³⁸ LÉBL, V., [Vladimír Lébl Kabeláčovi k 65. narozeninám].

³⁹ V pozůstalosti v ČMH uloženo pod číslem S 276/44.

⁴⁰ LÉBL, V., *Česká musica nova*, (nestránkováno).

⁴¹ LÉBL, V., *Czech musica nova*, s. 15-17.

⁴² LÉBL, V., *Brno šedesátých let*.

⁴³ LÉBL, V., *Umělec a instituce*.

⁴⁴ LUDVOVÁ, J., Lébl, Vladimír.

⁴⁵ LÉBL, V., *Zpráva o večeru Josefa Berga*.

⁴⁶ V Léblově bibliografii z roku 2008 údaj o jejím vydání schází.

⁴⁷ LÉBL, V., *Malá Bergiana*, s. 310-358.

*poslední svazek obsahuje čtyři rozsáhlejší fantaskní texty o bergovských operách a krátký závěr. Společné všem svazkům je zacílení na Josefa Berga, jeho tvorbu, jeho svět.*⁴⁸

Na závěr tohoto oddílu uveďme nejnovější publikovaný Léblův příspěvek. Součástí bakalářské práce Filipa Johánka, studenta Ústavu hudební vědy Masarykovy Univerzity v Brně, je ediční přepis Léblovy přednášky *Integrační tendence soudobé hudby*⁴⁹, která zazněla v roce 1970 na Expozici experimentální hudby v Brně. Dochována je (zřejmě) jen ve zvukové podobě na magnetofonovém pásku uloženém v brněnském rozhlasovém archivu.

1.3.2 Publikované rozhlasové pořady

Odkaz Vladimíra Lébla nalézáme i v podobě zvukových nahrávek pořadů pro tehdejší Československý rozhlas. Z dochovaných zvukových záznamů byl jako článek v časopise *Na hudbu* publikován jen pořad *Normovaná hudba*^{50;51}. V režii Miroslava Hršela a v interpretaci Vladimíra Lébla a Jiřího Hurty byl pořad odvysílán buď v srpnu 1968 (jak je uvedeno v poznámce pod článkem) nebo 13.7. 1970, jak je uvedeno v seznamu rozhlasových pořadů Vladimíra Lébla v archivu Českého rozhlasu.

Zjišťujeme tedy, že po Léblově smrti v roce 1987 až do roku 2010, bylo vydáno celkem 15 jeho prací. Můžeme si povšimnout, že zájem odborné veřejnosti o dílo Vladimíra Lébla se v tomto období soustředil především na texty ke skladatelskému okruhu *Nové hudby* a spřízněným tématům. I svou diplomovou práci se k této linii přidávám, když se v druhé části práce věnuji dalším jeho textům o *Nové hudbě*.

⁴⁸ PIŇOS, A., Úvodní slovo pamětníka, s. 307.

⁴⁹ JOHÁNEK, F. Uměnovědný dialog a integrační tendence soudobé hudby v kontextu Expozic experimentální hudby, s. 16-22.

⁵⁰ LÉBL, V., *Normovaná hudba*, s. 4.

⁵¹ V Léblově bibliografii z roku 2008 údaj o jeho vydání schází.

2. POZŮSTALOST VLADIMÍRA LÉBLA

Budeme-li v případě Vladimíra Lébla chápat jako pozůstalost jak větší ucelený soubor materiálů, tak nejrůznější fragmenty a jednotlivosti, můžeme v tomto ohledu určit v pražských lokacích pět míst výskytu s rozdílnou obsahovou bohatostí:

- 1) ČMH
- 2) Archiv Českého rozhlasu
- 3) Osobní vlastnictví Evy Léblové
- 4) Divadelní ústav
- 5) Jednotlivé texty dochované u Léblových kolegů

Nevylučuji ovšem výskyt i v dalších místech, jak jsme mohli vidět na příkladu zvukové nahrávky Léblovy přednášky *Integrační tendence soudobé hudby* z Expozice experimentální hudby v Brně.

Stručně si shrňme, jaký druh materiálů a v jakém množství je v těchto institucích a sbírkách dochován. V následujících kapitolách zaměřím podrobněji na tři nejobsáhlejší sbírky (ČMH, archiv Českého rozhlasu a písemnosti Evy Léblové) a zde poskytnu odpovídající místo těm materiálům, které je možné komentovat pouze krátce.

1) ČMH

Zahrnuje asi největší množství písemností různého druhu a zaměření – texty přednášek a rozhlasových pořadů, strojopisné verze publikovaných článků a studií, výpisky, kopie časopiseckých článků, novinové výstřižky, fotografie a další. Jedná se o 263 položek.

2) Archiv Českého rozhlasu

Nachází se v něm zvukové nahrávky Léblových rozhlasových relací i několik scénářů jeho pořadů. Když budu vycházet z místního seznamu, který podle slov zaměstnanců archivu nemusí být ještě kompletní, tak scénářů je celkem 13 a pořadů, na kterých se Lébl podílel sám nebo spolu s dalšími, je přibližně 40.

3) Osobní vlastnictví Evy Léblové

Zde je uložena poměrně obsáhlá Léblova korespondence odeslaná a doručená (ca 115 položek), dále jeho koláže (asi 12) a další obsáhlý fascikl týkající se skladatele Josefa Berga (povídkový cyklus *Malá Bergiana*, vzájemná korespondence apod.). Tuto složku jsem ovšem detailně nezkoumala.

4) Divadelní ústav

V Divadelním ústavu se nachází jeden obsáhlý rukopisný a nevydaný materiál *Soupis české hudebně dramatické tvorby*, který Lébl spolu se svou tehdejší kolegyní, muzikoložkou Evou Herrmannovou, vytvořil v roce 1959.

5) Jednotlivé texty dochované u Léblových kolegů

Sem bychom zařadily všechny Léblovy texty, které se šířily v kopiích mezi jeho kolegy a jsou uchovány v jejich vlastnictví. Není ovšem možné je detailně zmapovat (někteří Léblovi současníci již zemřeli a jejich osobní dokumenty nemusí být dochovány). Při osobních rozhovorech s pamětníky jsem se snažila získat informace o vzájemné korespondenci mezi dotazovanými a Léblem, případně o jiných jeho textech nebo fotografiích. Pro potřeby mé práce mi Jitka Ludvová zapůjčila tři příklady Léblových „her s textem“ (dvě z nich budou součástí příloh). Poskytla mi také ke kopiím některé fotografie, na kterých sice Lébl osobně není, ale tematicky s ním souvisí (jsou z akcí, kterých se účastnil).

Skladatel Marek Kopelent mi dovolil nahlédnout do několika dobových textů, které se týkají problému fungování a provozování Nové hudby v Čechách (tyto strojopisy byly ovšem bez datace a podpisu). Jednoznačně bylo možné určit Léblovo autorství u průklepu strojopisu s názvem *Pracovní sborník*, který je opatřen jeho rukopisnými poznámkami a autorovou adresou. Taktéž úprava strojopisu je velice podobná těm, které jsem zkoumala v pozůstalosti v ČMH (např. typické neodsazování za tečkou na konci věty). Příspěvek se může týkat plánovaného vzniku *Pražské skupiny Nové hudby*.

A skladatel Petr Kofroň mi poskytl kopii textu přednášky *Musica nova, část sedmá*, která se konala 17. dubna 1986 v Divadle hudby. V pozůstalosti v pracovní

podoba textu (s rukopisnými vpisky a poznámkami k nahrávkám) mezi dochovanými ostatními částmi cyklu chybí. Nachází se pouze ve svázaném čistopise (Musica nova V. - VIII.).

2.1 Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH

Samotnou existenci pozůstalosti můžeme svým způsobem pokládat za výjimečnou, jelikož, jak jsem byla opakovaně upozorňována Jitkou Ludvovou a Evou Léblovou, Vladimír Lébl měl ve zvyku vyhazovat rukopisy, které předcházely později publikovaným a realizovaným pracím. Zvláště dokončil-li nějakou práci, materiály k ní už nepokládal za důležité.⁵² Proto se nám nabízí otázka, zda měl Lébl k těmto písemnostem nějaký zvláštní vztah - hodnotil je jako kvalitní? Není příliš pravděpodobné, že by se pozůstalost dochovala náhodně, zahrnuje totiž materiály v delším časovém rozpětí, zhruba 1961-1986 (a to vycházím pouze z těch, které jsou opatřeny datem), Lébl si tedy zřejmě písemnosti sám uschoval, vedl je v patrnosti. Tuto skutečnost mi sdělil i Jan Kouba a upřesnil s tím, že materiály měl Lébl v tehdejšímu pracovišti Ústavu pro hudební vědu Československé Akademie Věd na Perštýně (dále jen ČsAV) a tuto informaci potvrdil také Jaroslav Šťastný, který Lébla na tomto pracovišti několikrát navštívil.

Později byly písemnosti nalezeny v bývalé redakci časopisu Hudební věda na Puškinově náměstí⁵³ a v roce 2007 předány po konzultaci s Jitkou Ludvovou do ČMH. Tak je tato skutečnost poznamenána ve Výroční zprávě Knihovny Kabinetu hudební historie Etnologického ústavu AV ČR za rok 2007⁵⁴ (zpráva je zpřístupněna na webu, vyhotovena byla Janou Vozkovou - vedoucí knihovny). Pozůstalost byla opatřena předběžným soupisem, než byla do Českého muzea hudby předána. V dubnu roku 2009, kdy jsem měla poprvé možnost do pozůstalosti nahlédnout, byly všechny materiály ve srovnání s tímto předběžným inventářem přítomny.

Jedná se o dvě archivní krabice rukopisů, tištěných materiálů, strojopisů, výstřížků a fotografií. Zajímavé je, že písemnosti nejsou uloženy nahodile. Již při prvním, orientačním průzkumu pozůstalosti jsem se setkala s pečlivě setříděnými

⁵² Vcházím z osobních rozhovorů s těmito osobami.

⁵³ Dnes sídlo knihovny Kabinetu hudební historie Etnologického ústavu Akademie věd ČR. Mohl je sem přinést Jan Kouba, jelikož pracoval v redakci časopisu a působil tedy na tomto pracovišti.

⁵⁴ VOZKOVÁ, J., Výroční zpráva 2007. s. 8.

složkami, které jsou v některých případech opatřeny identifikačním lístkem, určujícím dataci, název spisu nebo akce, při které byl text přednesen. Tyto identifikační poznámky jsou napsány tužkou a často se nejedná o Léblův rukopis. Proto vyvstává otázka, kdo je jejich autorem a kdo zřejmě také písemnosti do této podoby utřídil. Zmíněné okolnosti by poukazovaly na Dr. Koubu nebo také na Jitku Ludvovou, kteří s Léblovy rukopisy pracovali někdy v roce 1988 (nebo o něco dříve), když společně připravovali vydání 1. čísla Hudební vědy 1988 a vybírali texty vhodné pro publikování. Ovšem o zběžné utřídění se zasloužila i Eva Léblová, jak mi při našem prvním setkání sdělila.

Pro přehlednost si vytvořme na základě poznaných skutečností časovou osu mapující osudy pozůstalosti:

- Ca 1987 po smrti Vladimíra Lébla se jím nashromážděné písemnosti nacházejí v Ústavu pro hudební vědu ČsAV v ul. Na Perštýně.
- Ca 1987 plánuje Jan Kouba publikovat některé texty ve sborníku.
- Ca 1987-1988 Jan Kouba a Jitka Ludvová vybírají z písemností texty vhodné k vydání v monotematickém čísle Hudební vědy věnovaném Vladimíru Léblovi (možná také materiály třídí a opatřují je identifikačními údaji).
- Před rokem 2007 se pozůstalost nachází v knihovně Kabinetu hudební historie (v bývalé redakci časopisu Hudební věda).
- 2007 pozůstalost je předána do ČMH, kde se nachází doposud.

Těžko se dá dnes zjistit, zda se obsah pozůstalosti v průběhu dvaceti let měnil nebo zda jsou písemnosti od Léblovy smrti kompletní (tak jak si je sám nashromáždil). Při důkladném studiu materiálů jsem se přiklonila spíše ke druhé verzi. Tomu odpovídá velká různorodost materiálů, kdy se mezi uzavřenými celky textů nacházejí torza nejrozličnějších článků, samostatné stránky, poškrtené náčrty studií, několikařádkové výpisky... Zřejmě tedy nedošlo k žádnému vytřídění méně významných prací třetí osobou. Naopak bylo do písemností později založeno několik dokumentů - Léblovo úmrtí oznámení, dopisy s vyjádřením soustrasti a fotografie Jana Klusáka ze září

1987⁵⁵. To by mohlo poukazovat ke skutečnosti, že Léblová pozůstalost byla v průběhu let vedena v patrnosti jeho kolegy.

2.1.1 Obsah pozůstalosti

Materiály pozůstalosti, které tvoří její největší část, bychom mohli rozdělit do následujících kategorií:

- Přednášky
- Rozhlasové pořady
- Publikované studie
- Další odborné práce (bez bližších údajů k jejich určení)
- Fotografie

Realizace prací:

U většiny materiálů můžeme říci, že byl realizován, tzn. přednesen, odvysílán nebo vydán. Jedinými zaručeně nerealizovanými materiály jsou:

- ✓ Složka, pozdějším badatelem označená jako *Materiál k secesi* (zásoba výpisek a kopií z dobových periodik), kde si Lébl zřejmě připravoval monografii o skladateli Josefu Sukovi.
- ✓ Textově grafická esej *Texty o nové hudbě*, o níž se žádná literatura k Vladimíru Léblově nezmiňuje. (Podrobněji se k oběma položkám vyjádřím v následujících kapitolách).

U textů, které neobsahují žádné identifikační údaje, v nejaktuálnější Léblově bibliografii zahrnuté nejsou a jejich určení není zřejmé, nemůžeme jednoznačně určit jakoukoliv jejich realizaci.

⁵⁵ Tato fotografie (uveřejněná též v léblovském čísle HV 25/1988) odkazuje na vzpomínkovou akci na Řípu věnovanou Vladimíru Léblově po jeho smrti, které se účastnil Jan Kouba, Ivan Poledňák, Jan Klusák a Jitka Ludvová. S nimi Lébl konal pravidelně vlastenecké a referáty obohacené výlety na Říp v době, kdy tento kolektiv pracoval na Hudbě v českých dějinách [Tyto informace mi poskytla Jitka Ludvová při jedné z konzultací]

Otázka publikování:

Pokud se na písemnosti zaměříme z hlediska publikování, tak zjistíme, že vydané práce tvoří menšinu - pouze 12 studií.

Z písemností, které si Lébl ukládal v místě svého pracoviště v Ústavu pro hudební vědu, bylo za jeho života vydáno 9 článků a studií (předlohy článků jsou v pozůstalosti často ve více exemplářích):

1. [*Hudba doby okupace a po 2. světové válce*] – náčrt kapitoly *Mezi minulostí a současností* v knize *Hudba v českých dějinách*⁵⁶.
2. *Milan Grygar*⁵⁷ – vydáno v *Hudebních rozhledech*.
3. [*Zvuková laboratoř Ústavu pro hudební vědu*]⁵⁸ – vydáno v *Hudební vědě*.
4. *Česká hudba doby secese*⁵⁹ – text anotace v novinách, zde pak s jiným názvem.
5. *Malá fonopraktika*⁶⁰ – vydáváno na pokračování v časopise *Hudba a zvuk*.
6. *Nástin typologie zvukového materiálu*⁶¹ – vydáno v *Hudební vědě*.
7. *Některé komunikační problémy elektronické hudby*⁶² – vydáno v *Hudební vědě*.
8. *Odkaz Josefa Berga*⁶³ – vydáno v časopise *Opus musicum*.
9. *Tvorba Jana Klusáka 1959-1962*⁶⁴ – vydáno v *Hudební vědě*.

Po Léblově smrti byly vydány z pozůstalosti celkem tři texty - zmiňuji je i s bibliografickým odkazem v podkapitole *Stav vydávání prací Vladimíra Lébla po roce 1987* – zde jen pro úplnost zopakuji že se jedná o:

1. *Životopis Miloslava Kabeláče* (pravděpodobně jsou v ČMH nějaké z verzí tohoto textu).
2. *Zamyšlení nad jubileem* (vydáno nejprve spolu dalšími texty o Miloslavu Kabeláčovi, později samostatně).
3. *Ornament v české hudbě na přelomu století*.

⁵⁶ LÉBL, V., *Mezi minulostí a současností*.

⁵⁷ LÉBL, V., *Milan Grygar*.

⁵⁸ LÉBL, V., *Zvuková laboratoř Ústavu pro hudební vědu ČSAV*.

⁵⁹ LÉBL, V., *Hudba v českých dějinách*.

⁶⁰ LÉBL, V., *Malá fonopraktika*.

⁶¹ LÉBL, V., *Nástin typologie zvukového materiálu*.

⁶² LÉBL, V., *Některé komunikační problémy elektronické hudby*.

⁶³ LÉBL, V., *Odkaz Josefa Berga*.

⁶⁴ LÉBL, V., *Tvorba Jana Klusáka 1959-1962*.

Převážná většina přednášek a rozhlasových pořadů tedy vydána nebyla, proto zůstává pro odbornou veřejnost neznámá (třebaže tematicky nic nového nepřináší).

U fotografií – celkem jich je 64⁶⁵ - se dá těžko doložit, zda byly publikovány. V léblovském čísle Hudební vědy je otištěno malé množství fotografií, které jsou buď totožné nebo velice podobné s těmi v pozůstalosti. V Hudební vědě však u nich není žádná poznámka, odkud byly k publikování zapůjčeny⁶⁶.

Tematické zaměření písemností:

Celkově je možné shrnout, že tematická struktura pozůstalosti Vladimíra Lébla reprezentuje jeho celoživotní badatelský zájem a shoduje se tak se zaměřením prací publikovaných během jeho života. Pozůstalost vlastně Léblův zájem potvrzuje, protože zde zároveň nenalézáme nic, co by svým obsahem výrazně vybočovalo (ovšem za předpokladu, že nebyly některé materiály z pozůstalosti autorem vyřazeny).

Obecně můžeme říci, že následující přednášky, rozhlasové pořady a články jsou monotematicky zaměřeny výhradně na výrazné představitele určité hudebně dějinné epochy. Těžiště spočívá v orientaci na českou hudbu posledních sta let zhruba od druhé poloviny 19. století k soudobé hudbě (vzhledem k Léblovým životním datům), dále se autor zabývá některými vybranými skladateli světové hudby stejného časového rozpětí. Lébl zde pro účely přednášek, pořadů pro rozhlas a článků pro hudební periodika poznatky utřídí, přínos skladatelů shrnuje a vyhodnocuje jako přehlednou a uzavřenou kapitolu. Dá se tedy říci, že tyto práce mají popularizační charakter. Témata jsou následující: *Bedřich Smetana a romantismus, Antonín Dvořák a Johannes Brahms, Ornament v české hudbě na přelomu století, Vítězslav Novák a moderna přelomu století, Česká hudba doby secese, Josef Suk, Leoš Janáček a Rusko, Igor Stravinskij a Bohuslav Martinů, Otakar Ostrčil, Mahler a Čechy, Stručný životopis Miloslava Kabeláče, Béla Bartók, Alexandr Zemlinský, Pamětní večer Josefa Berga, Hudba doby okupace a po 2. světové válce, Musica nova I.-VIII., Tvorba Jana Klusáka z let 1959-1962.*

Menší část pozůstalosti tvoří teoretické a analytické práce. Často se jedná o články publikované v odborných časopisech - očekáván je zasvěcený čtenář - a svým obsahem tak vytváří protipól k výše uvedeným přehledovým příspěvkům z dějin hudby. Je to specializovaná hudební problematika, kde se zároveň setkáváme i s jiným

⁶⁵ K tomu některé ve více exemplářích.

⁶⁶ Ze stejného fotografického filmu mohlo být vyvoláno více snímků, které se pak mohly nacházet u různých osob.

způsobem práce. K takovým náleží *Hudba jako mechanismus*, *Fonická poezie a grafická hudba*, *Fónická hudba*, *Hudba a výtvarné umění*, *Malá fonopraktika*, *Audiovizuální aktivita Milana Grygara*, *Cestou k hudební informaci*, *Tvář nové hudby*, *Passacaglia TGM a Sedmá symfonie* [Miloslava Kabeláče], *Nástin typologie zvukového materiálu*, *Některé komunikační problémy elektronické hudby*.

Vedle těchto ucelených textů nalézáme i řadu výpisků z knih k hudební akustice a hudební psychologii, dále také množství poznámek k připravovanému cyklu *Musica nova* (konkrétně k jeho první polovině). K pražské premiéře Mahlerovy sedmé symfonie si Lébl zase nashromáždil kopie z dobových českých novin a dalších periodik.

Poslední skupinu materiálů tvoří fotografie, můžeme je tematicky rozdělit následovně:

Akce v Brně – na řadě snímků se vyskytuje Lébl s Milanem Grygarem při zvukových experimentech.

Akce na Řípu – na několika fotografiích je spolu s Léblem Alois Piňos.

Lébl v kolektivu – jedná se o různá místa výskytu skupiny lidí spolu s Léblem, např. v Divadle hudby, v Besedním domě v Praze. Je zde řada snímků, které dokládají některé zajímavé dobové události: např. účast Vladimíra Lébla a skladatele Marka Kopelenta v Darmstadtu, setkání Vladimíra Lébla s Johnem Cagem, Robertem Rauschenbergem, Mercem Cunninghamem a F. Frölichem při jejich pražské návštěvě v roce 1964 aj.

Lébl při práci – na těchto snímcích je Lébl zachycen sám při nějaké činnosti.

Osobní fotografie – jedná se o fotografie z osobního života, kde je Lébl vyobrazen se svou ženou Evou Léblou, dále o průkazové fotografie apod.

Vedle fotografií se zde nachází další zbývající materiál, který bychom mohli zahrnout do kategorie *různé* (ústřižek složenky, výplatní páska, pracovní smlouva s Divadlem hudby, novoroční přání apod.).

2.2 Materiály v osobním vlastnictví Evy Léblové

2.2.1 Korespondence

Celkem jsem nahlédla do tří svazků Léblovy korespondence – doručené (2 svazky) a odeslané (1 svazek). Vytvořila jsem pro vlastní potřeby pouze orientační soupis, na základě kterého mohu shrnout, že doručená korespondence čítá přibližně 100 položek, odeslaná 15 (z průklepů jsem vyhotovila kopie s možností dalšího využití v mé práci).

Korespondence doručená

Celou první složku tvoří dopisy od Františka Paly a jeho ženy, zasílaná Vladimíru Léblovi mezi lety 1949 (to je pouze jeden dopis) spíše tedy 1957-1965 (buď z Železnice nebo Prahy). Dopisy datované rokem 1965 jsou podepsané paní Palovou (František Pala zemřel 26.5. 1964). Korespondence má charakter více osobní než pracovní (Léblovi jezdili k Palovým do Železnice na letní byt)⁶⁷.

Z druhé složky, kterou paní Léblová nadepsala „*Přijátá korespondence, 65-73 hlavně kolem Konfrontace*“ (nadpis odpovídá skutečnosti, obsah je širší), můžeme vysledovat, s jakými lidmi a organizacemi tehdejšího českého i zahraničního hudebního světa byl Lébl v kontaktu – Jiří Valoch, Milan Nápravník, Pavel Blatný, Jan Klusák, Miloslav Ištvan, Rudolf Růžička, Libor Pešek, Jozef Malovec, Ivana Loudová ad. Ze zahraničních společností uveďme například Office de Radiodiffusion-Télévision Francaise (Paříž), Studio voor elektronische muziek (Utrecht), Süddeutscher Rundfunk aj.

Korespondence odeslaná

V průklepech je dochováno 15 dopisů z let 1965-1974. Korespondence vyložené pracovního charakteru zahrnuje například zajímavé dokumenty z let 1965-1966, které odhalují pozadí fungování Pražské skupiny Nové hudby (organizace jejích tematických

⁶⁷ Informace od Evy Léblové.

večerů v Redutě, komunikace se Svazem československých skladatelů ohledně finančního zajištění Skupiny apod.).

Léblův zájem neustále upozorňovat na skladatele Josefa Berga teoretickými pracemi (v bibliografii i pozůstalosti jich nalézáme hned několik) se nám potvrdí i dopisem z roku 1974 (příloha č. IV.), kde Lébl projednává s tehdejším nakladatelstvím Panton vznik monografie o tomto skladateli. Monografie o Bergovi vydána nebyla, ale připravená studie byla realizována v sborníku Příspěvky k dějinám české hudby III.^{68;69}

Na závěr odstavce věnovaného korespondenci nahlédneme do jednoho dopisu, jež je typickou ukázkou Léblova smyslu pro humor. Na hravé specifikum Léblovy práce poukáží ještě v kapitole Vyhodnocení pramenů. Tento dopis přikládám k přílohám (s číslem V.), jelikož je jedním z více z dokladů jeho tvořivého psaní. Okolnosti vzniku a skutečnost zda byl dopis vůbec odeslán, mi nejsou známy. Pravděpodobně byl určen vedení Divadelního ústavu.⁷⁰

2.2.2 Koláže

Podle svědectví Léblových kolegů bylo tvoření koláží jedna z jeho oblíbených výtvarných činností. U paní Léblové je uloženo asi 12 prací (fotokopie některých přikládám v příloze). Zřejmě jich však za svého života uskutečnil více.

2.2.3 Ostatní dokumenty

Dále se v tomto osobním fondu nachází povídkový cyklus *Malá Bergiana* a vzájemná korespondence mezi Léblem a skladatelem Josefem Bergem. Do těchto materiálů jsem ovšem nenahlédla. Čerpá z nich, jak jsem již zmínila, Jaroslav Šťastný v knize *Josef Berg a jeho snění*.

⁶⁸ LÉBL, V., Josef Berg.

⁶⁹ Jak uvádí Jitka Ludvová v: LUDVOVÁ, J., K nedožitým sedmdesátinám Vladimíra Lébla, s. 4.

⁷⁰ Vycházím tak z místa určení (Divadelní ústav sídlil na Valdštejnském náměstí), které vyčteme v první větě dopisu, a z kontextu, který ukazuje k pracovní náplni.

2.3 Pořady z archivu Českého rozhlasu

Významnou součástí Léblova muzikologického odkazu jsou pořady vytvořené pro Československý rozhlas v letech 1951-1984(?)⁷¹. Tvoří malou pozůstalost sami o sobě a zároveň jsou to materiály v muzikologických pracích nerefléktované. V rozhlasovém archivu jsou dochovány v některých případech ve zvukové podobě i v podobě scénáře k pořadu, většinou se však jedná pouze o zvukový záznam.

Zde bych se chtěla zaměřit na Léblovy rozhlasové pořady jako celek, jednak za účelem evidence a také s cílem poukázat na jejich vazbu na pozůstalost. V té je několik rukopisných a strojopisných scénářů nebo přípravných textů, které jsou označeny autorovým přepisem jako pořad pro rozhlas. Srovnám je tedy se soupisem Léblových pořadů z rozhlasového archivu, který mi byl zdejšími pracovníky zaslán.

Z počátku padesátých let minulého století jsou v rozhlasovém archivu tři pořady, u nichž můžeme říci, že ještě nepatří svou povahou mezi typické ukázky Léblovy práce: *Hudební formy I. – Lidová píseň* (1.10. 1951), *Z tvorby Leoše Janáčka a Josefa Suka* (8.3. 1952), *Učíme se z díla Zdeňka Nejedlého – 1. část: Obrození* (13.1. 1953). V prvních dvou případech se jedná o naučné pořady pro mládež. Třetí je ukázkou dobové marxistické muzikologie, čemuž odpovídá jazyk sdělení i schematizující způsob nahlížení problému.

Avšak u dalších vysílaných relací je ideologický rozměr zcela okrajový – pokud vůbec přítomný – což zároveň potvrzuje chybnost nestrukturovaného pohledu na šedesátá až osmdesátá léta jako na období, které svým politickým a ideologickým diktátem nemohlo připustit vznik hodnotných a přínosných děl. Tuto domněnku může snad částečně potvrdit následující tematický výčet rozhlasových pořadů, který je rozdělen do několika přehledových oddílů:

Nová hudba:

Nová hudba – Česká fonická poezie (10.3.1967), *Normovaná hudba, o hudbě po roce 1945* (13.7.1970), *Čemu se také říká „Musica nova“* (3.1.1959), *Čeští soudobí skladatelé uvádějí svá díla* [s.a.] (rozhovory a přehrávky děl Jana Klusáka, Marka Kopelenta, Miloslava Kabeláče, Rudolfa Komorouse, Václava Kučery, Zbyňka

⁷¹ Seznam, který jsem obdržela z archivu Českého rozhlasu, neuvádí u některých pořadů datum odvysílání takže časové rozpětí je přibližné. Zřejmě ani není soupis kompletní, jak přiblížím v následujícím textu.

Vostřáka), Josef Berg - rozhovor o jeho skladbách [s.a.], *Tradice a novátorství v díle M. Kabeláče* [s.a] - dvoudílné.

Elektronická hudba:

*Filtrace zvukových objektů - Frekvenční modulace - Montáže zvukových objektů - Harmonické a neharmonické souzvuky - Regulace časového průběhu - Repetice zvukových objektů - Retrogradní postupy - Různé typy tónových bloků - Stupňovité a plynulé transpozice - Témbrové variace bloků - Základní elektronické zdroje.*⁷²

Hudební moderna:

Čtyři zamyšlení nad životem a dílem Otakara Ostrčila (4.2. 1979 - 25.2. 1979), pětidílný seriál *Životem a dílem Gustava Mahlera* (13.3. 1977 – 10.4. 1977).

Není zde v podstatě velký rozdíl s publikovanými texty na obdobná témata nebo s texty Léblovy přednášek. Obecně řečeno je zde snaha interpretovat, věcně a nezaopatřet hodnotit určitou hudební problematiku, pochopit její podstatu, najít vhodnou terminologii. Dále snaha nezaměřit se při hodnocení hudby na hudbu samotnou a její čistě hudební kvality, ale vysvětlit ji vždy v kontextu kulturně společenském.

Najdeme zde i řadu dalších rozhlasových záznamů, jako jsou diskuze a besedy, přehrávky skladeb s úvodním slovem Vladimíra Lébla. Zde uváděný výčet pořadů tedy není zcela kompletní, přesto dostatečně ilustruje jejich tematické zaměření.

2.3.1 Rozhlasové pořady v Léblově pozůstalosti

Stejně jako všechny ostatní písemnosti pozůstalosti, které byly založeny v dříve vytvořených předmětových složkách, bylo nutné u rukopisů, zařazených do složky *Rozhlas* ověřit, zda se skutečně jedná o rozhlasové pořady. Při první rešerši jsem vypsal všechny názvy pořadů ze zmíněné složky, kde byl rukopis opatřen i datem a výsledek jsem zkontrolovala s Jaroslavou Novákovou z rozhlasového archivu. Obdržela jsem následující odpověď:

⁷² V soupisu rozhlasových pořadů jsou tyto položky poněkud nejasně rozepsané jako samostatné, s po sobě jdoucím číselným označením pásu a se stopáží do jedné minuty. Neodděluji je tedy čárkou, jako jednotlivé relace, ale pomlčkou.

„(...) data, která uvádíte, mi s ničím nekorespondují (zatím). Stupeň možnosti nalezení některých materiálů záleží na zpracovanosti fondů, tak se, prosím, nedivte, třeba se ještě něco vynoří. Kdybyste svoji práci psala za deset let, zase by to vypadalo jinak.“⁷³

Jak jsem později zjistila, datum, které si Lébl na většinu textů poznamenal, bude nejspíš označovat den, kdy byl text sepsán, ne odvysílán. Ovšem dalším problémem byl název pořadu. Lébl vypracovával scénáře s určitým časovým předstihem a název vytvořil spíše předběžný. Vysílaná relace nese většinou jiné nebo podobné označení. Pro identifikaci mi pomohl regist v katalogu pozůstalosti, tedy bližší určení obsahu textu. Takto se mi podařilo s jistotou označit jako rozhlasový pořad dvě položky.

Další texty v původní složce byly dvojího druhu. Několik písemností nijak se seznamem z rozhlasového archivu nesouviselo, ani nebyla uvedena žádná určující poznámka jejich autorem. Do níže uvedeného přehledu je proto neuvádím. V katalogu budou zařazeny do kategorie Ostatní studie, protože nemůžeme jejich identifikaci s jistotou ověřit.

Posledních několik dokumentů, ačkoli v soupisu z archivu chybí, s největší pravděpodobností scénáře k pořadům budou. Jak bude uvedeno v katalogu pozůstalosti, Lébl si je sám nadepsal kromě data dokončení i poznámkou „rozhlas“ a též jménem osoby, jež byla s rozhlasem profesně svázána. Navíc k jednomu textu a cyklu nazvanému *Hudba v českých dějinách* byly ve složce *Rozhlas* přiloženy i čtyři novinové výstřižky s anotacemi jednotlivých částí cyklu a datem vysílání na stanici Vltava. Pokud Jaroslava Nováková v citovaném elektronickém dopisu uvedla, že fond nemusí být ještě kompletně zpracován, pak to mou domněnku o těchto pravděpodobných pořadech částečně potvrzuje.

V následujícím krátkém přehledu uvádím na prvním místě vlastní nebo uměle vytvořený název (upřesnění je v přiloženém katalogu), následně Léblem zapsané datum a na posledním místě skutečné datum vysílání.

Jednoznačně identifikované rozhlasové pořady:

- Gustav Mahler (14.3.1982) – vysíláno 2.4. 1982
- Alexandr Zemlinský (18.3.1982) – vysíláno 16.7. 1982

⁷³ NOVÁKOVÁ, J. Pořady Vladimíra Lébla.

Pravděpodobně se o rozhlasové pořady jedná v následujících případech:

- Hudba v českých dějinách (cyklus z roku 1979).
- Otakar Ostrčil (1.9.1983).
- Josef Suk (1.9.1983).
- Jihočeská suita (6.3.1982).
- Béla Bartók (12.5.1981).

3. TEMATICKÉ ROZTRŽIDĚNÍ MATERIÁLŮ LÉBLOVY POZŮSTALOSTI V ČMH A JEJICH ZPRACOVÁNÍ

3.1 Původní tematické roztržidění materiálů

Jak již bylo uvedeno, provedli původní systematizaci písemností a dalších materiálů pozůstalosti koncem osmdesátých let minulého století zřejmě Jan Kouba, Jitka Ludvová a Eva Léblová. Tato systematizace není zcela jednotná. Vzhledem k tomu, že bylo cílem vybrat Léblovy studie vhodné pro publikování v monotematickém čísle Hudební vědy 1988⁷⁴, nelze očekávat podrobné a logické třídění materiálů podle metodických zásad. Přesto i toto zběžné rozdělení do předmětových kategorií a doplnění identifikačních údajů k některým rukopisům pomohly k ujasnění skutečností, které by nebylo jinak možné dohledat (jak je tomu například u nepublikovaných přednášek a dalších podobných prací).

V takto upravené pozůstalosti nacházíme několik složek i volně uložených (nezařazených) rukopisů, nadepsaných buď jménem instituce, pro kterou byly studie a referáty vytvořeny, podle předmětu, vydání, adresáta, setkáme se i s údaji o dataci a lokaci. Identifikační přípisy jsou napsány buď Vladimírem Léblem nebo zřejmě Jitkou Ludvovou. Větší množství písemností je zařazeno volně bez identifikačních údajů nebo jen s údajem o názvu. V tomto případě bylo nutné dohledávat podrobnosti v Léblově bibliografii a institucích, pro které mohly studie vznikat. Ovšem úspěšnost bádání v institucích je velice rozdílná. Pro srovnání: archiv Českého rozhlasu posloužil jako bohatý zdroj informací k Léblově zdejšímu působení, obsahuje zvukové nahrávky zřejmě všech pořadů, na kterých se Vladimír Lébl podílel a k některým pořadům je dochována i textová předloha (scénář). Srovnatelný význam (obsahový a kvantitativní) mají přednášky přednesené v Divadle hudby. Divadlo hudby ukončilo svou činnost v roce 1991 (posledním ředitelem byl Milan Friedl) a žádný provozní materiál k fungování této instituce (především z osmdesátých let, kdy zde Lébl působil) se nedochoval⁷⁵. V tomto případě bylo jedinou možností opírat se při zpracování

⁷⁴ Hudební věda, roč. xxv, č. 1, Praha 1988

⁷⁵ Vycházím z rozhovorů vedených s pamětníky (doc. Ottlová, Eva Léblová, Jiří Pilka). Beru samozřejmě na vědomí některé publikace, které se váží k ranějšímu období fungování této instituce.

pozůstalosti o identifikační přípisy (většinou Léblový) uvedené na rukopisech přednášek.

Původně vytvořené základní předmětové kategorie k setřídění pozůstalosti nebylo od počátku vhodné brát příliš závazně, většinou se v každé z provizorních složek nacházely i materiály, které k tématu nepatří, nebo naopak, rukopisy vážící se k jedné instituci nebo předmětu se nacházely ve více složkách. Představím zde nyní zmiňovanou původní systematizaci pozůstalosti:

PŮVODNĚ VYTVOŘENÉ SLOŽKY:

Referáty na konferencích

Rozhlas

Musica nova

Materiál k secesi

Dr. Kouba

Publikované studie

Pamětní večer J. Berga

Divadlo hudby

Lébl

Dr. Kouba, Košťál

Obrázky [fotografie]

3.2 Nová systematizace a zpracování pozůstalosti

Některé texty původně neznámého určení se podařilo identifikovat na základě Léblový bibliografie v Hudební vědě 25/1988⁷⁶ a Českém hudebním slovníku osob a institucí.⁷⁷ Do katalogu pozůstalosti tak byly doplněny v několika případech kompletní údaje o vydání a častěji byly upraveny neúplné či chybné údaje, které na identifikační lístky k písemnostem poznamenal pozdější badatel. V příloženém katalogu jsou tyto informace u dotčených materiálů zaznamenány. V případě studie *Ornament v české hudbě na přelomu století* se mi naopak podařilo opravit chybný údaj v Léblově

⁷⁶ LUDVOVÁ, J., Výběrová bibliografie prací Vladimíra Lébla, s. 93-99.

⁷⁷ LUDVOVÁ, J., Lébl, Vladimír.

bibliografii z roku 1988 a studii nalézt jako vydanou, třebaže v nové bibliografii nebyla uvedena vůbec.

Pro zkatalogizování Léblových pozůstalostí byla vedoucí Hudebně historického oddělení ČMH Markétou Kabelkovou jako základní navržena metodika zpracování fondu, kterou se ČMH řídí při práci s archivními materiály. Katalog tak bude obsahovat následující údaje:

Název

Předmět

Incipit a explicit textu

Datace

Lokace

Určení

Psací náčiní

Počet listů

Počet popsaných pagin

Rozměry

Regest textu

Poznámky a identifikace

V katalogu je použit buď vlastní název spisu (vytvořený Vladimírem Léblem) nebo uměle vytvořený název u těch textů, které žádným názvem opatřeny nebyly. Datace je v některých případech na písemnostech určena buď samotným Léblem nebo pozdějším badatelem na přiloženém identifikačním lístku. Toto později doplněné datum (ale například i určení) ponechávám jako závazné v případě, že se mi jiné údaje nepodařilo dohledat v Léblově bibliografii. Pro identifikaci osob a událostí na fotografiích bylo nutné využít rad Léblových pamětníků (Jitky Ludvové a Jaroslava Bužgy).

Duplikáty textů - tzn. identické materiály jako např. strojopis a jeho průklep - budou zařazeny v jedné složce. Totéž platí i u fotografií. Dále složka, označená dodatečně jako *Materiál k secesi* (a na základě pozdějších zjištění mnou označená jako *Materiál k Josefu Sukovi*) nebude po obsahové stránce korigována a budou v ní ponechány všechny písemnosti, které do ní byly zařazeny původně (více se obsahu této složky budu věnovat v rámci vyhodnocení pramenů). Výjimku při katalogizaci

písemností tvoří xerokopie článků z hudebních periodik, které se nacházejí zde a ve složce, kterou jsem označila jako *Mahlerova sedmá symfonie*. Ty do katalogu nebudou zařazeny s takto kompletním popisem, jelikož z hlediska Léblovy pozůstalosti nemají autorskou hodnotu.

V základních bodech jsem se při nové systematizaci písemností pozůstalosti držela té stávající s tím, že chybně označené a zařazené materiály jsem po doplnění a opravení a upřesnění identifikačních údajů zařadila do odpovídající složky.

NOVÉ KATEGORIE:

- I. Publikované studie
- II. Přednášky
- III. Rozhlasové pořady
- IV. Ostatní studie
- V. Dopisy
- VI. Materiál k Josefu Sukovi
- VII. Výpisky - různé
- VIII. Různé
- IX. Fotografie

Třídění dokumentů vychází z jejich realizace – publikování, odvysílání, přednesení, příprava. Jako ne příliš vhodné a přehledné pokládám tematické řazení. Zde by mnoho prací mohlo patřit do více podskupin. A zároveň obecný tematický název kategorie může být pro mnohé písemnosti zjednodušující a nepřesný.

Písemnosti zařazené do kategorie IV. Ostatní studie nebyly opatřeny žádnými údaji o jejich určení, většinou pouze názvem a ani podle něj se mi v bibliografii nepodařilo dohledat údaje o vydání ani o jiné realizaci.

4. VYHODNOCENÍ PRAMENŮ

Pozůstalost není příliš obsáhlá (263 položek). Přesto se zdá, že její existence je spíše výsledek nahodilého procesu, než záměr, tím méně záměr Léblův. Vedle dokončených a realizovaných studií zde najdeme přepracovávané starší verze daného textu (např. studie *Některé komunikační problémy elektronické hudby* - S276/7, S276/8 a S276/9), některé texty jsou v duplikátech či multiplikátech (to je velká většina článků), pozůstalost zahrnuje i lístky s drobnými, několikaslovnými poznámkami, jež po dokončení daného textu už neměli žádný smysl (náčrt úvodního slova k přednášce – S276/185 nebo další poznámky S276/180, S276/170 ad.).

Nic z toho však nyní nebrání zodpovězení první výzkumné otázky, kterou si kladu, a sice jakým způsobem může být Lébelova pozůstalost v ČMH využita jak k dalšímu zkoumání samotného Léblova díla, tak – a možná především – , jakým výzkumné inspirace nabízí pro studium pozůstalostí muzikologů či hudebních skladatelů obecně.

Odpovědi jsou dvě. První mohu dát již nyní. Je tradiční, obsahová: Obohacení badatelské základny o nepublikované texty a neotištěný ikonografický materiál. Přínos tohoto druhu podrobně dokumentuje první část mé práce.

Druhá odpověď se obrací spíše k formě: písemnosti pozůstalosti jako prostředek ke zkoumání autorova způsobu práce. V tomto případě především práce konkrétního autora, muzikologa Vladimíra Lébla, ale též muzikologa či hudebního skladatele obecně. Jde přitom o způsob práce po stránce technické (např. četnost oprav, pořadí přípravy jednotlivých částí textu apod.), tak po stránce obsahové (např. terminologie, logika výkladu, autorův referenční rámec apod.). V pozůstalosti se totiž nachází rukopisný materiál k přípravě určitého odborného textu vedle téhož textu již hotového nebo v podobě, v jaké byl publikován. Cenné jsou v tomto směru i písemnostmi, které zůstaly na okraji zájmu v kolonce „Různé“, jako jsou výpisky, kopie článků, osnovy studií. Pokusím se zde tuto problematiku rozdělit do tří oddílů:

1. Autorovy zásahy do rukopisu – škrty, vpisky.
2. Přípravy práce – sběr materiálů, výpisky z knih.
3. Hra s textem.

Ad 1.

Na rozdíl od všech publikovaných textů, vysílaných pořadů nebo přednesených referátů, které prošly řadou retuší a úprav do výsledné podoby veřejnosti přístupné studie, jsou rukopisy v pozůstalosti vzniklé před svým publikováním často upravovány, poškrťány (u Lébla je typická barevnost škrťů a doplňování obrázků do textů). Každý tento zásah, jelikož je na textu viditelný, odhaluje jeho obsahovou a stylistickou korekci, tedy pozvolné myšlenkové posuny při jeho psaní a opakovaném čtení. Nabízí se tedy možnost srovnání vydaných a přípravných textů z hlediska změny logiky výkladu či terminologických úprav. Provedla jsem na zkoušku tento typ rozboru u několika reprezentativních textů přednášek *Musica nova* (s katalogovým číslem S276/40, S276/48, S276/39 a *Musica nova, část sedmá* ve vlastnictví Petra Kofroně), ovšem nenalezla jsem významnější terminologické ani obsahové korekce, které by pro zkoumání autorova uvažování byly relevantní. Rukopisné zásahy tedy odhalují jen stylistické úpravy.

Ad 2.

Obsáhlá složka, dodatečně cizí rukou označena jako „*Materiál k secesi*“, je zásobou sebraného materiálu – kopií z časopisů, výpisků z dobových periodik. Po detailnějším průzkumu této složky je zjevné, že tematika výpisků i kopií článků poukazuje ke skladateli Josefu Sukovi a je možné, že se jedná o přípravu monografie. Mezi materiály je uložen také tlustý sešit v pevných deskách formátu A4, který je vždy po několika stranách nadepsán roky Sukova života v chronologickém sledu a doplněn poznámkami, vážícími se k datu nebo bibliografickým odkazem. Jedná se vlastně o osnovu. Tím se nám nabízí zajímavá možnost nahlédnout do rozpracované studie a částečně odhalit proces její přípravy. Pro tuto složku jsem ve výsledném katalogu pozůstalosti použila označení *Materiál k Josefu Sukovi*.

Sledovat jsem chtěla v této kategorii „příprav práce“ jaký typ literatury Lébl obecně preferoval a jaký typ výkladu zvolil. Hlavním zdrojem pro přípravu oné pravděpodobné Sukovy monografie byla dobová kulturní periodika - Dalibor, Smetana, Hudební revue – která tvoří nejobsáhlejší část výpisků a xerokopií, odkazy na sekundární literaturu jsou méně četné. To zároveň může naznačovat Léblůvu perspektivu nazírání problému: základem měla být dobové reflexe skladatele. Nemáme zde ovšem další podklady k tomu, jak s těmito periodiky chtěl autor konkrétně pracovat a také nevíme, zda jiný typ literatury (např. teoretické práce) nezahrnul do svých

poznámek proto, že o nich neuvažoval, nebo prostě proto, že jejich použití už bylo jasné předem.

Co se týče typu výkladu, rozdělení sešitu do celků nadepsaných roky Sukova života umožňuje tvrdit, že výklad měl být chronologický a lineární, spíše než tématický. Nepřímo by to potvrzovala i struktura jediná Léblovy monografie, tedy původně jeho disertační práce o Vítězslavu Novákovi⁷⁸.

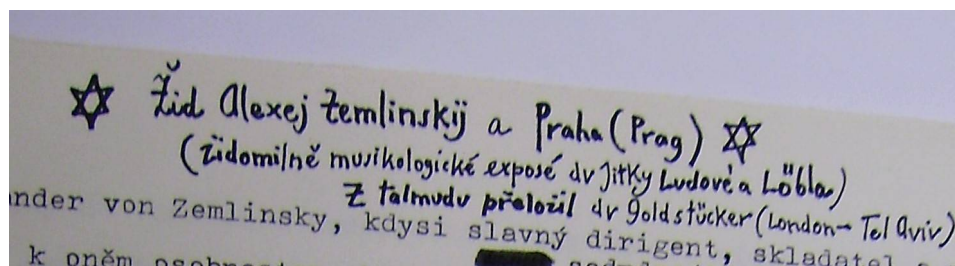
Jedinými dalšími texty pozůstalosti, které by umožnily stejný typ studia jako *Materiály k secesi* – tedy studium referenčního rámce autora – jsou Léblovy výpisky k hudební akustice a psychologii (katalogové číslo S276/155, S276/179 a S276/161). Je z nich patrné, že Lébl čerpal ze zahraniční literatury, svým původem německé a (např. ze starší slovníkové řady *Die Musik in Geschichte und Gegenwart*, stejně jako z klasické knihy Karla Stumpfa *Tonpsychologie* a knihy Hermana von Helmholtze *Die Lehre von den Tonempfindungen*).

Ad 3.

Úvahu o dalším typu problému inspirovala Jitka Ludvová: „Řekla bych, že [Lébl] měl nejraději předposlední fázi práce na textu, kdy už existoval strojopis v téměř definitivní podobě a před opisem načisto se jenom v drobnostech rukou opravoval. Korigované stránky Lébl postupně vybavoval kresbami a komentáři, k čemuž používal i dětskou tiskárničku. Výtvarné pojednávání strojopisu jsem mohla podrobně sledovat na textech, které jsme psali společně.⁷⁹ (...) Když se do Prahy dostaly fixy, Vladimír Lébl jich velmi rád používal a v textech doslova řádil. V největší oblibě měl tlustý černý fix, s nímž likvidoval celé řádky najednou.“⁸⁰

Dobрым příkladem toho, o čem Ludvová mluví, je v pozůstalosti třeba strojopis přednášky o Alexandru Zemlinském:

V záhlaví:

⁷⁸ LÉBL, V., Vítězslav Novák.

⁷⁹ Mimo pozůstalost (ve vlastnictví Jitky Ludvové) můžeme najít další příklady Léblovy hry s textem, právě ty, které vznikly při společné práci.

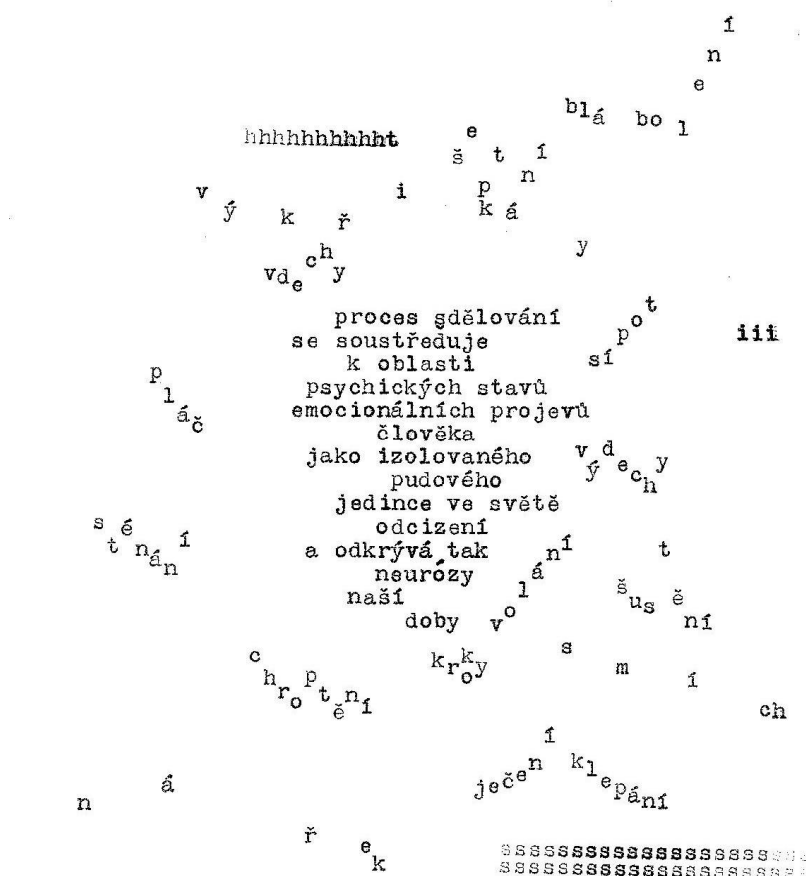
⁸⁰ LUDOVÁ, J. K. nedožitým sedmdesátinám Vladimíra Lébla, s. 7

ského původu, ale žila trvale ve Vídni.

(C) Zednářská lože Bratři Sionských, Jerusaleem 1980 ☆

(Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH, S 276/64)

Vedle toho však v pozůstalosti najdeme i dokumenty, jejichž grafické řešení není v žádném případě jen samoučelnou hříčkou. Za příklad může posloužit textově grafická esej *Texty o nové hudbě*, v níž nezvyklá grafická forma podtrhuje a zdůrazňuje obsah. Jednu stránku eseje uvádím pro ilustraci:

(Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH, S 276/80)

Jedná se o strojopis s originální grafickou úpravou a s četnými, tužkou načrtnutými úpravami a opravami výtvarného řešení – zřejmě se počítalo s dokončením a vylepšením celku. Text je sám o sobě smysluplný, promyšlené typografické uspořádání písmen v prostoru podtrhuje obsah a význam jednotlivých slov a slovních spojení. Například ve větě „*na místech čerstvé styku a srazu vznikají silně dynamická ohniska tvůrčí aktivity, rodí se nejen nové umělecké techniky*“^{81;82} jsou písmena každého slova seskupena ve tvaru vlnovky nebo v šikmém sledu, slova nejsou řazena na řádce vedle sebe, ale následují v těchto nevodorovných tvarech. Celek tedy graficky podtrhuje „*dynamická ohniska tvůrčí aktivity*“. Také na výše uvedené ukázce si můžeme povšimnout, že tvarové uspořádání písmen jednotlivých slov koresponduje 1) s melodií vokálního projevu daných citových stavů – *ječení* jdoucí vzestupně nahoru se shoduje s vysokým tónem hlasu při tomto afektu, *pláč*, který jde sestupně dolů, poukazuje na sestupnou „melodii“ hlasu při pláči – nebo 2) s asociovaným obsahem slova - *kroky* jsou uspořádány jako schody. Celkově forma eseje odkazuje k modernosti zvoleného tématu.

Uvedla jsem tři základní přístupy, které je možné aplikovat na písemnosti Léblovy pozůstalosti. Mým cílem bylo ukázat, že nám Léblova pozůstalost sice může odhalit něco nového po obsahové stránce (např. neznámé práce), že nám však také – a možná především – svým složením umožňuje formulovat nový typ otázek a odpovědí, jdoucích za rámec tradičního způsobu využití pozůstalostí.

⁸¹ LÉBL, V. Texty o Nové hudbě, s. 9 levá [Léblovo vlastní číslování].

⁸² V příloze s č. I.

5. ZAMYŠLENÍ NAD LÉBLOVÝMI TEXTY O ČESKÉ NOVÉ HUDBĚ

5.1 Úvod

Pro tuto kapitolu jsem zvolila texty přednáškového cyklu *Musica nova*, který se konal v Divadle hudby v letech 1985-1986. Chtěla bych tak čerpat z pramenů pozůstalosti, kterými jsem se zabývala v první části práce a logicky tak obě části provázat. Vybírám tedy jednu z jejích cenných součástí. Cyklus chci nejprve představit jako celek, protože - vzhledem k tomu, že kromě jednoho nejsou jeho pořady publikovány – zůstávají pro odbornou veřejnost dosud neznámé. Zároveň je přednáškový cyklus jedním z posledních tvůrčích počinů Vladimíra Lébla a představuje závěrečné shrnutí problematiky české hudby šedesátých let.

Jako další příspěvky k české Nové hudbě, kterými se v této kapitole budu zabývat, jsem zvolila Léblovy články z Literárních novin. Mou snahou je ukázat, že vedle publikovaných a častěji citovaných statí v *Konfrontaci* a *Nových cestách hudby*, jsou Léblovy recenze a reportáže v Literárních novinách dalším hodnotným dokladem jeho aktuální reflexe české hudby šedesátých let.

Zmínila bych se zde tedy stručně o působení Vladimíra Lébla v Literárních novinách a v Divadle hudby. Do Literárních novin přispíval Vladimír Lébl v letech 1960 – 1965. Aktuální hudební problematice se věnuje téměř ve všech svých příspěvcích, to si pochopitelně částečně vyžaduje kulturní týdeník sám o sobě a žánr příspěvku jednoznačně (reportáže, recenze, kritiky). Převážnou většinu Léblových článků tvoří operní kritiky českých a světových děl provedených na domácích scénách a opakovaně se zamýšlí nad dramaturgií Pražského jara. Příspěvky věnující se české Nové hudbě tvoří menší část (z celkových zhruba 60 příspěvků), pro tuto kapitolu vybírám ukázky s ca 15 článků.

Kompletní soupis všech Léblových článků a sloupků se nachází v bibliografii v *Hudební vědě* z roku 1988⁸³. Využila jsem pro svou práci jejich digitalizované podoby na webových stránkách Ústavu pro českou literaturu AV ČR⁸⁴.

⁸³ LUDVOVÁ, J., Výběrová bibliografie prací Vladimíra Lébla, s. 94-96.

⁸⁴ *Digitalizovaný archiv časopisů* [databáze online].

V Léblově pozůstalosti v ČMH jsou uloženy rukopisy a strojopisy přednášek pro Divadlo hudby z let 1973⁸⁵ – 1986. Věnují se převážně českým hudebním skladatelům a některým zahraničním autorům od druhé poloviny 19. století po první polovinu 20. století. Cyklus Musica nova tvoří uzavřený celek shrnující vybranou českou a světovou hudební tvorbu 20. století.

Jak vyplývá z osobních rozhovorů s Léblovými současníky⁸⁶ byly na večery v Divadle hudby rozesílány pozvánky a pravidelně se zde setkával podobný okruh lidí. Jistě se jednalo o publikum částečně hudebně vzdělané a v případě přednášek Musica nova museli přicházet posluchači s cílem poslechnout si těžko dostupné nahrávky. Sám Lébl k nedostatku nahrávek (a zvláště v případě skladeb Aloise Piňose) v jedné ze svých přednášek říká: *„I když jsem i v jiných a vlastně ve všech autorských případech tohoto cyklu narážel a ještě budu narážet na nedostatek gramofonových snímků či studiových nahrávek, případ Piňosův je v tomto ohledu zvláště ostudný. (...) všechny jeho dosud vzniklé skladby byly provedeny a tak máme k dispozici alespoň premiérové snímky i když ve velmi různorodé interpretační kvalitě.“*⁸⁷

Díla byla přehrávána z gramofonových desek nebo magnetofonových pásků a absence profesionálních nahrávek byla tedy občas kompenzována záznamy pořízenými při živé produkci (jako v případě Kopelentovy skladby *Zátiší* nahrané v provedení souboru Musica Viva Pragensis roku 1971 při pražské premiéře, Vostřákovy skladby *Metahudba* provedené roku 1970 se SOČRem, snímek pořízený při premiéře Piňosovy skladby *Apollo 11* se Státní filharmonií Brno [s.a.]). Jen při poslední přednášce cyklu věnované souboru Agon byl její součástí živý koncert ze skladeb těchto autorů. Léblový přednášky byly dále doplněny rozbořem připravených děl.

Pro základní představu o zaměření přednáškového cyklu níže uvádím stručný přehled.

⁸⁵ Z tohoto roku je to pouze jediná přednáška - *Pamětní večer Josefa Berga* [signatura, číslo složky]).

⁸⁶ Tj. další použitelný zdroj informací k fungování Divadla hudby.

⁸⁷ LÉBL, V., Musica nova, část VI., s. 8

Přednáškový cyklus *Musica nova* v Divadle hudby⁸⁸

	Datum konání	Předmět	Přehrané skladby
I.	26.9. 1985	Erik Satie Anton Webern Charles E. Ives Edgar Varése	Satie: <i>Parade, Socrate</i> Webern: <i>Symfonie Op. 21</i> Varése: <i>Amériques</i>
II.	30.10. 1985	Pierre Boulez Karlheinz Stockhausen Luigi Nono	Boulez: <i>Structures</i> Stockhausen: <i>Gruppen</i> Nono: <i>A floresta e jovem e cheia de vida</i>
III.	21.11. 1985	John Cage Harry Partch Conlon Nancarrow Steve Reich	Cage: <i>Aria with Fontana Mix</i> Partch: <i>Castor & Pollux</i> Nancarrow: <i>Studies</i> Reich: <i>Four Organs, Tehillim</i>
IV.	28.12. 1985	Postmodernismus Nová jednoduchost Nový romantismus Wolfgang Rihm George Crumb Dieter Schnebel Frank Zappa Keith Jarrett ...	Rihm: <i>Wölflí Lieder</i> Schnebel: <i>Phantasie</i> Jarrett: ukázka z koncertu v Kolíně nad Rýnem ...
V.	28.1. 1986	Jan Klusák Marek Kopelent Zbyněk Vostřák	Klusák: <i>Variace na téma Gustava Mahlera</i> Kopelent: <i>Matka, Zátíší</i> Vostřák: <i>Metahudba</i>
VI.	7.3. 1986	Josef Berg Alois Piños Miloslav Ištvan	Berg: <i>Nonet pro 2 harfy, cembalo, klavír a bicí, Snění</i> Berg a Piños: Dialog předcházející Bergově skladbě

⁸⁸ Soupis vytvořen na základě Léblových rukopisů a strojopisů textů přednášek Musica nova.

			<i>Hrabě de Haugwitz a Nová hudba</i> Piňos: <i>Symfonie Apollo 11</i> Ištvan: <i>Já, Jákob</i>
VII.	17.4. 1986	Petr Kofroň Peter Graham Josef Adamík	Kofroň: <i>Valčík na rozloučenou</i> , <i>Smyčcový kvartet</i> , <i>Signum</i> Adamík: <i>Z tajemné laboratoře v Bílých Karpatech</i> , <i>Nebeské pastviny</i> Jaroslav Pokorný ⁸⁹ : <i>Pro Keitha Jarretta</i> , <i>KANA</i>
VIII.	13.6. 1986	Agon: Martin Smolka Vítězslav Janda Vojtěch Havel Miroslav Pudlák	Smolka: <i>Meandr</i> , <i>Žlutá gladiola</i> Janda: <i>Smyčcový kvartet</i> Havel: <i>Paní M.</i> Pudlák: <i>Letím...</i>

Z cyklu *Musica nova* byla v časopise *Opus Musicum* vydána přednáška *Brno šedesátých let*⁹⁰ (přednesena byla v Divadle hudby 7.3. 1986). V tomto periodiku, i kdekoli jinde, však schází informace o tom, zda byla přednáška vydána z pozůstalosti (tehdy uložené zřejmě v knihovně Kabinetu hudební historie Etnologického ústavu Akademie věd?) nebo, což je pro Léblovy rukopisy příznačné, ze soukromých zdrojů některého z jeho kolegů (Léblovy texty se často šířily v kopiích). Tematicky s tím úzce souvisí osud ostatních přednášek z cyklu *Musica Nova*, které v Léblově bibliografii nejsou uvedeny jako publikované, ovšem v diplomové práci Markéty Lajnerové se (v poznámce pod čarou a seznamu literatury) nachází následující odkaz: „*Lébl, V.: MUSICA NOVA III., v: Sborník textů – Adorno, Cage, Partsch, Lébl, vyd. Joska, bez data*“⁹¹. Zmíněný sborník však není možné dohledat. Nemohu tedy s jednoznačnou

⁸⁹ Původní občanské jméno Jaroslava Šťastného (skladatele Petera Grahama).

⁹⁰ LÉBL, V., *Brno šedesátých let*, s. 161-167.

⁹¹ LAJNEROVÁ, M., *Počátky Nové hudby v Čechách*, s. 21 a s. 137.

platností podložit vydání přednáškového cyklu Musica nova a nechávám proto tuto otázku otevřenou⁹².

Sám Lébl plánoval po skončení cyklu texty přednášek šířit. V pozůstalosti nalezneme vedle pracovních rukopisů a strojopisů cyklu svázaný čistopis přednášek Musica nova V.-VIII. Na titulní straně autor říká: „*Protože jsem z mnoha stran žádán o zapůjčení textů tohoto cyklu, rozepsal jsem alespoň poslední čtyři týkající se české hudební situace posledních tří desetiletí. Na rukopisu jsem nic neměnil, (ačkoli by věru potřeboval stylisticky vyčistit), pouze jsem škrtl formální úvody a závěry jednotlivých pořadů a také informace týkající se nahrávek.*“⁹³ To byl ostatně důvod, proč jsem při analýze textů pracovala se staršími strojopisnými verzemi, které informace o nahrávkách obsahují.

V cyklu Musica nova se Lébl obrací k hudbě šedesátých let ve dvou přednáškách - v pátém a šestém pořadu, zaměřeném na pražské a brněnské skladatele. Z těchto textů níže vybírám své ukázky.

5.2 Některá specifika Léblova pohledu na českou Novou hudbu

V následujícím textu nechci definovat, co je „česká Nová hudba“ ani nechci představit všechny aspekty Léblova pohledu na českou Novou hudbu. K rozsáhlejší analýze by bylo zapotřebí využít většího množství textů. Budu se pouze snažit ukázat, jaké charakteristiky Lébl Nové hudbě přiděluje, koho k ní řadí a jaká specifika ji přiděluje v rámci hudby obecně soudobé. Půjde mi také o zachycení případného Léblova názorového posunu. S texty přednášek o Nové hudbě z osmdesátých let, které jsou součástí pozůstalosti, budu totiž srovnávat jeho články z let šedesátých, které napsal do Literárních novin. Toto srovnání by mělo být o to zajímavější, že zachycuje dobu před a po události, která je z hlediska tématu klíčová – Léblově vstupu do Pražské skupiny Nové hudby.

⁹² Je ovšem možné, že se jedná o samizdatové vydání přednášek (Lajnerová neuvádí, kde se k tomuto spisu dostala).

⁹³ LÉBL, V., Musica nova V.-VIII., úvodní (nečíslovaná) strana.

Texty z šedesátých let

Předně si musíme uvědomit jisté specifikum textů z Literárních novin, jež nám ale může v našem přístupu pomoci. Přestože Lébl pojem Nová hudba již počátkem šedesátých let znal a pracoval s ním⁹⁴, v žádném z textů v Literárních novinách jej nepoužívá. Všude hovoří jen o soudobé nebo moderní hudbě. Nicméně, může nám to pomoci právě nepřímo: zjištěním, zda Lébl odděloval před vstupem do Skupiny Novou hudbu od hudby obecně soudobé opravdu důsledně a pokud tak činil, zda tak činil na základě stejných kritérií, jako v letech osmdesátých.

Když se Lébl v jednom ze svých příspěvků zaobírá koncerty druhé poloviny festivalu Pražské jaro z roku 1960, hodnotí uvedená soudobá díla následovně: *„Jako velký, znepokojivý otazník zde vyzněla česká soudobá symfonická tvorba: mám na mysli zejména symfonie Gustava Křivinky, Emila Hlobila a Josefa Stanislava. Jsou to díla vrcholná v dosavadním vývoji skladatelů, po mnoha stránkách zajímavá a snad i příznačná pro tu či onu etapu vývoje české hudby. Mohla však unést tíhu obecné odpovědnosti za českou soudobou hudbu na vrcholném festivalovém fóru?“*⁹⁵ Z toho je možné vyvodit, že ne každý žijící hudební skladatel je chápán jako reprezentant soudobé hudby.

Podobný obraz získáme, podíváme-li se na to, jak Lébl uvažuje o nejmladší skladatelské generaci. Neřadí do ní totiž všechny autory jedné generace ve smyslu věkové skupiny, ale pouze autory některé, vybavené určitými charakteristikami: *„(...) tato nejmladší generace existuje, a ačkoliv se o ní veřejně nemluví, ačkoliv se prozatím nehraje, má se čile k světu. (...) Naleznete tu všechny hudební vůně soudobé evropské hudby, včetně experimentálních výběžků hudby seriální nebo po domácí urobené elektroniky.“*⁹⁶

Stejně tak ve sloupku z roku 1962, v němž Lébl hodnotí *Klavírní koncert* Petra Ebena (1960/61) a *První invenci* (1961) Jana Klusáka: *„V obou případech jde o vpravdě reprezentativní díla mladých, neobvykle nadaných umělců, jímž část naší kritiky kladla starostlivé otázky po jejich „příslušnosti k době.“ (...) Dále ve svém vývoji šel i Jan Klusák, skladatel, o němž se dnes patrně nejvíce diskutuje, adresát ostrých výtek mířících na důsledně používanou seriální kompoziční techniku a subjektivní základ tvorby. Svůj spor s touto kritikou myslím Klusák vyhrál na celé čáře. (...) vyvolal v život*

⁹⁴ LÉBL, V., O současném stavu nových skladebných směrů u nás.

⁹⁵ LÉBL, V., Nad závěrem pražského jara, s. 6.

⁹⁶ LÉBL, V., LitN 1961, č. 37, s. 5.

hudbu tak bohatou, strhující duchem vpravdě soudobou, že o významu a hluboké obsažnosti díla nemůže být pochyb.“⁹⁷ Skladba Petra Ebena je tedy hodnocena kladně, ale lepší je jednoznačně Klusák – vytvořil hudbu „v pravdě soudobou“.

V úvaze o dramaturgii Pražského jara zase Lébl říká: „*Nejde nám o soudobou hudební produkci v její široké, bezbřehé záplavě, ale právě jen o tu, která dnes představuje skutečnou avantgardu, která si odpovědně klade tvůrčí úkoly v bezprostředním vztahu k palčivým otázkám míru a války.*“⁹⁸ Formálně se ve své argumentaci opírá o mírové poselství festivalu, ke kterému by měla směřovat jeho dramaturgie, motivace tady bude nejspíš účelová. Podstatnější je však spojení „*skutečná avantgarda*“. K tomu se ještě později vrátíme v jiné souvislosti, nyní však obraťme pozornost ke klíči, podle nějž Lébl hudbu „v pravdě soudobou“ a „*skutečnou avantgardu*“ odlišuje od soudobé hudby obecně.

Má-li Lébl personalizovat, vyzdvihuje – vedle již zmíněného Klusáka – soubory jako *Musica viva pragensis*, *Sonatori di praga*, Novákovo kvarteto, Komorní harmonie a brněnskou Skupinu. Právě tato část soudobé hudby podle něj „*(...) musí být vzata na vědomí jako neexkluzivní součást soudobé české hudby, se všemi právy, zejména právem být pravidelně a odborně posuzována a zařazena do života Svazu čs. skladatelů jako veškerá tvorba ostatní.*“⁹⁹ Tedy jádro osob, které později zařadí k Nové hudbě.

A činí tak na základě skladebných technik, konkrétně skladebných technik počínaje Druhou vídeňskou školou dále, stejně jako později v osmdesátých letech. Je to vidět třeba u Vostřáka a Kučery.¹⁰⁰ Je to vidět u Klusáka.¹⁰¹ A ilustrativním příkladem je také reportáž z VI. přehlídky nové tvorby československých skladatelů (17.-25. února 1962), v níž se Lébl snaží ukázat, že atonální kompozice je použito s určitým cílem, „oprávněně“. „*Zvláštní pozornost si vynutila díla skladatelů, kteří po [pro] vyjádření námětů nebo subjektivnějších představ opustili základnu tonálního systému a tematické práce, aby se pokusili dosáhnout přesvědčivějšího výsledku na podkladě jiných kompozičních způsobů. Byli to Miloslav Ištvan v Baladě o jihu, Josef Berg v Sextetu pro harfu, klavír a smyčcový kvartet a do značné míry i Jindřich Feld v Svitě pro smyčce. Jestliže každý z těchto autorů experimentoval v jiné oblasti kompoziční techniky, pak spojujícím rysem byl vysoce aktivní a osobitý přístup k zvolenému systému. Tito skladatelé tvůrčím činem dokázali s konečnou platností mylnost „teorií“ o zásadní*

⁹⁷ LÉBL, V., LitN 1962, č. 14, s. 8.

⁹⁸ LÉBL, V., O novou dramaturgii Pražského jara, s. 5.

⁹⁹ LÉBL, V., Naše hudební hodnoty a kritéria, s. 3.

¹⁰⁰ LÉBL, V., Naše hudební hodnoty a kritéria, s. 3.

¹⁰¹ LÉBL, V., Deset dnů Pražského jara, s. 8.

škodlivosti atonálních nebo modálních systémů, nevědeckých představ o jejich objektivní dogmaticčnosti“¹⁰²

Zmíněnými skladebnými technikami se ale Léblova představa avantgardy nevyčerpává. „(...) *není tak daleko okamžik, kdy budeme nuceni vyslovit pro jistou část soudobé české hudby požadavek, aby dokončila přítomnou etapu obnovování styků se světovým vývojem a zahájila zápas o hledání vývojových cest zcela svébytných, vyvěrajících integrálně z potřeb i pokrokových tradic našeho národního organismu. (...) Konkrétně řečeno: namísto požadavků na skladatele být „à jour“ s dnešní mezní poetikou a estetikou Stockhausena, Bouleze, Cagea a dalších, bude třeba požadovat, aby skladatel usiloval na stejné úrovni o koncepci osobitě svou a naši.*“¹⁰³ Nestačí tedy jen přebírat ty nejnovější trendy, ale snažit se o ryze vlastní a originální přístup. Zapamatujme si tento požadavek, bude se nám hodit ve výkladu o osmdesátých letech.

Texty z osmdesátých let

Dvě vybrané Léblovy přednášky z cyklu *Musica nova* z roku 1986 jsou retrospektivním pohledem na českou hudbu šedesátých let.

Kdybychom měli zodpovědět první z otázek, totiž jaké autory k teď již explicitně označenému směru Nové hudby řadí, zjistíme, že přednášky z osmdesátých let představují Léblovo cílené zaměření na tento skladatelský proud. Především si Lébl cyklus účelově koncipuje tak, aby mapoval jeho hlavní oblast zájmu (domácí a zahraniční vývoj Nové hudby), kterou zjevně pokládá v novodobých dějinách hudby za nejvýraznější a nejprogresivnější.

Dále je podstatné v jeho koncepci, zaměřím-li se více na druhou polovinu cyklu věnovanou české hudbě, že hovoří vlastně o skladatelských generacích (skladatelská generace šedesátých, sedmdesátých, osmdesátých let¹⁰⁴). Léblovo pojetí je zde výrazné v tom, že skladatelskou generaci zpětně hodnotí právě v období jejího nástupu. Nemluví tedy o vývoji a proměnách skladatelského stylu vybraných autorů v průběhu let. Je zde patrné, že skladatelská generace tedy nejsou pro Lébla všichni mladí skladatelé, jejichž tvorba je v dané době aktuální, ale ta (jak si svou koncepcí přednášek určil), která

¹⁰² LÉBL, V., Na hudební frontě není klid, s. 3.

¹⁰³ LÉBL, V., Naše hudební hodnoty a kritéria, s. 3.

¹⁰⁴ Dvě přednášky i takto pojmenovává – *Musica nova, část sedmá: Generace let sedmdesátých a následující Musica Nova VIII. Nejmladší generace (Agon).*

pokračuje v tradici Nové hudby. Pro tuto linii uvažování vybírá jen několik skladatelů, kteří daný vývoj příkladně reprezentují. Jedná se o skladatele tehdejší Pražské skupiny Nové hudby a Jana Klusáka (tvořícího samostatně) a o brněnskou Skupinu A. Zcela konkrétně jsou pro časové možnosti přednášky vybráni jen skladatelé Jan Klusák, Marek Kopelent, Zbyněk Vostřák, v následující přednášce Miloslav Ištvan, Josef Berg a Alois Piňos.

V dalších dvou přednáškách, věnovaných české hudbě sedmdesátých a osmdesátých let, opět hledá autory, kteří v této době navazují stylově na tvorbu Nové hudby. Určující skladatelskou generací jsou pro něj autoři jako Petr Kofroň, Peter Graham, Josef Adamík a Martin Smolka, Vítězslav Janda, Vojtěch Havel, Miroslav Pudlák. Dokáže je, stejně jako skladatele v šedesátých letech, reflektovat jako nové a začínající skladatele, vytváří si od jejich díla odstup a jako téměř čerstvé jej teoretizuje a vykládá.

Jasně zde dále vysvítá - podíváme-li se na témata 5. a 6. části cyklu přednášek, kterými se budu zabývat více - že se Lébl po dvaceti letech vlastně obrací k té samé úzké skupině skladatelů, potažmo skladebným technikám, se kterými se v šedesátých letech seznamoval a jejíž tvorbu obhajoval, že tedy jeho názor a stylová preference dlouhodobě přetrvávala.

Když se Lébl ohlíží nazpět, na okolnosti hudebního vývoje v Československu v před- a poválečném období, koncentruje svou pozornost v následujícím směru: „(...) *šedesátá léta nastoupila pozdě a to, co jim předcházelo, nebylo ochabováním byvšího, nýbrž velkým, plným dvacet let trvajícím vývojovým vykořeněním, kdy se celá oblast české kultury octla pod masivním tlakem vnějších činitelů, které prostě stáhly moderní umění z programu jako chorobu či historický omyl. Když se pak teprve na přelomu padesátých a šedesátých let mohlo začít argumentovat, že moderní umění není ani zvrhlostí, ani dekadentním projevem zahnívajících společenského řádu, dvacetiletá mezera ve vývoji byla už příliš rozsáhlá, než aby ji bylo možné jen tak překlenout. (...) během oněch dvaceti let se s moderní hudbou událo ve světě příliš mnoho podstatného, než aby se s tím vším mohli č[e]ští skladatelé naráz vyrovnat: byla zde hudba seriální, aleatorní, témbrová, stochastická, elektronická, konkrétní. (...) ona dvacetiletá mezera se projevila i v anomálně silné a vytrvalé negativní reakci na nový proud tvorby: po celá šedesátá léta vládla snaha omezit jeho vliv, zahnat Novou hudbu na okraj*

*hudebního života jako cizorodý element.*¹⁰⁵ Především zde Lébl navazuje z předchozího výkladu z počátku přednášky na svou vizi lineárního a progresivního hudebního vývoje, kdy, jak sám říká, nástup nového umění přichází „včas“, když předchozí etapa začíná ochabovat. Uvádí jako příklad nástup českého národního hnutí ve druhé polovině 19. století „*proti sebeuspokojivé, biedermayerovské ideologii dřívějších let*“¹⁰⁶ ad. V tomto úhlu pohledu je pro něj hlavním specifikem české Nové hudby „opozdění“ za světovým vývojem (jak můžeme sledovat v Léblově úvodu přednášky výše). Podstatné však pro nás je, že zmíněné kompoziční techniky jsou chápány jako onen progresivní proud, na který se mělo navázat – názorově tedy Lébl setrval v osmdesátých letech u stejných kompozičních stylů, jako v letech šedesátých.

Názornější je to v případě, když Lébl vysvětluje označení „Nová hudba“: „*Zpočátku, a rád to přiznávám, jsme se dívali na díla svých brněnských kolegů sice s velkým zájmem, ale stále ještě s pocitem jakési pragocentrické nadřazenosti; bylo nám totiž zřejmé, že brňáci nesdílejí všechny naše představy o Nové hudbě, mají poněkud jiné názory, které jsme tehdy pocítovali jako přece jen poněkud konzervativní. Stručně řečeno, zatímco my jsme jednoznačně spojovali pojem Nová hudba s postwebernovským vývojem, v tehdejší tvorbě našich brněnských přátel byl zřejmý přednostní výchozí vliv neoklasicismu a tu a tam i určitá afinita k Bartókovi.*“¹⁰⁷

Nová hudba tedy vypadal jinak v pražském a jinak v brněnském okruhu skladatelů – to je pro nás nový poznatek ve srovnání s texty ze šedesátých let. Ovšem dále, v případě skladatele Josefa Berga, zjistíme, že ty znaky, které z výše proklamovaného proudu Nové hudby vybočují nebo které jsou zkrátka původní, jsou Léblem hodnoceny jako „*nejdůležitější autorův odkaz*“¹⁰⁸: „*V průběhu šedesátých let byl vývoj Bergova myšlení a tvoření stále strmější, stále více se odpoutával od všeho toho, čím žila v celosvětovém rámci Nová hudba (...). Berg dospíval k přesvědčení, že pro českého skladatele a jakéhokoli umělce je marností dohánět Západ, pokoušet se zmoci všechny jeho, jak říkal „chromované vynálezy“, prostě proto, že jsme se my všichni postupně stali experty na úplně jiné životní a společenské lekce.*“¹⁰⁹

Zde bychom možná mohli sledovat myšlenkovou návaznost na jeden starší článek z Literárních novin, kde se Lébl dožaduje „*skutečné avantgardy*“. Josef Berg pro něj jistě tuto skutečnou avantgardu představoval, když se nespokojil s pouhým přebíráním

¹⁰⁵ LÉBL, V., V. pořad cyklu Musica nova, s. 2.

¹⁰⁶ LÉBL, V., V. pořad cyklu Musica nova, s. 2.

¹⁰⁷ LÉBL, V., Musica nova, část VI., s.

¹⁰⁸ LÉBL, V., Musica nova, část VI., s. 6.

¹⁰⁹ LÉBL, V., Musica nova, část VI., s. 6.

tehdy moderních hudebních technik, ale, jak Lébl dříve říká: *namísto požadavků na skladatele být „à jour“ s dnešní mezní poetikou a estetikou Stockhausena, Bouleze, Cagea a dalších, bude třeba požadovat, aby skladatel usiloval na stejné úrovni o koncepci osobitě svou a naši.*¹¹⁰ Berg pro Lébla tedy představuje skladatele se skutečně osobitým přístupem k hudbě, proto můžeme říci, že pro Léblovo chápání Nové hudby nebyly podstatné jen užití skladebné techniky (dodekafonická, seriální, elektronická hudba ad.), ale obecně avantgarda ve smyslu autonomního skladatelského přístupu.

A závěrem pro srovnání - u Zbyňka Vostřáka Lébl zase zdůrazňuje jako reprezentativní následování vývojové linie Nové hudby. Podle autorových slov *„šel v šedesátých letech nejradikálněji dopředu a došel nejdál při asimilacích nabízených možností. Svědkem toho jsou Vostřákovy partitury, které se brzy podstatně vzdálily běžnému notopisu a ukazují například, že se obecný trend aleatorní hudby u Vostřáka nezastavil ani před kategorií hudební formy, která jako poslední odolávala nárazům přímo či prostředkovaně působících Cageových invencí.*¹¹¹

5.3 Shrnutí před závěrem

Obecně můžeme říci, že k názorovému posunu vůči české Nové hudbě u Lébla od počátku šedesátých do poloviny let osmdesátých nedochází. Významnějším rozdílem je však pojmové uchopení Nové hudby, která je v šedesátých letech v Literárních novinách označována za „soudobou hudbu“, v osmdesátých letech explicitně za „Novou hudbu“. Též koncentrace na vybrané skladatele a skladebné principy přetrvává, v závěrečných dvou přednáškách ještě Musica nova s další perspektivou vývoje u vybraných skladatelů mladší generace. V textech z osmdesátých let jsme ale jako nový prvek poznali Léblovo rozlišení pražského a brněnského stylového uchopení Nové hudby.

Nabízí se nyní pohlédnout na další Léblovy dobové příspěvky pro časopis Konfrontace¹¹² a sborník Nové cesty hudby¹¹³ s otázkou, zda jako úžeji zaměřená a

¹¹⁰ LÉBL, V., Naše hudební hodnoty a kritéria, s. 3.

¹¹¹ LÉBL, V., V. pořad cyklu Musica nova, s. 14

¹¹² LÉBL, V., Pražská skupina Nové hudby.

¹¹³ LÉBL, V., O současném stavu nových skladebných směrů u nás.

specializovaná „periodika“¹¹⁴ přinášejí jiný nebo blíže specifikovaný pohled na českou Novou hudbu.

Léblova část kapitoly *O současném stavu nových skladebných směrů u nás* (vytvořená spolu s Ladislavem Mokrým) ve sborníku *Nové cesty hudby* vznikla v roce 1963, tedy paralelně s články pro Literární noviny. Zde již Lébl označení „Nová hudba“ používá, ovšem s jistými výhradami, uvědomuje si jeho limity a přijímá pojmenování „Nová hudba“ jako kompromisní řešení pro vnitřně tolik diferenciovaný hudební směr. A opět uvádí nám již známé skladebné techniky: *„zabývám se vztahy soudobé české hudby k modální, řadové, punktuální nebo aleatorní kompoziční technice, k metodám hudby elektronické, konkrétní, popřípadě i algoritmické.“*¹¹⁵

Při výčtu skladatelů, kteří se v určitých svých dílech přiklonily k nějakým skladebným technikám Nové hudby, Lébl poskytuje podrobnější seznam skladatelů, než například později ve zmiňovaných přednáškách a můžeme si tak potvrdit, že se autor článku snažil v této době nástupu Nové hudby pečlivě zdokumentovat danou situaci mezi českými skladateli.

Ve zmíněném článku v *Nových cestách hudby* Lébl také představuje požadavek na muzikologickou disciplínu, která by Novou hudbu měla teoreticky zpracovávat: *„Přitom je třeba vidět, že konkrétní hudebně vědecké hodnocení NH není odvislé od pouhého zájmu a pile badatelů, nýbrž že se tento úkol stává jedním z důrazných signálů k vnitřnímu přeformování celé hudebněvědecké disciplíny. Hlavní požadavek učinit hudební vědu disciplínou skutečně exaktní, vládoucí specifickou metodologií, metodami rozboru a hodnocení, může být splněn jen prostřednictvím základního výzkumu a kolektivní badatelskou prací.“*¹¹⁶ To je oproti již jmenovaným příspěvkům něco nového.

Zajímavé je hledisko, že obsahově komplexnější studii k tématu české Nové hudby vytvořil Lébl jen tuto jedinou, která je vlastně pro dnešek určující. V přednáškách k české hudbě šedesátých let v cyklu *Musica Nova* je na ploše dvou přednášek prezentován názorově a myšlenkově obdobný abstrakt z výše jmenované studie.

¹¹⁴ Vycházely velice krátce, časopis *Konfrontace* se dočkal realizování ve čtyřech číslech, sborník *Nové cesty hudby* ve dvou.

¹¹⁵ LÉBL, V., *O současném stavu nových skladebných směrů u nás*, s. 11.

¹¹⁶ LÉBL, V., *O současném stavu nových skladebných směrů u nás*, s. 13.

V případě 1. čísla Konfrontace se Lébl věnuje fungování Pražské skupiny Nové hudby a, jak vyplývá z podtitulu článku, jedná se především o „*kroniku*“ – v tomto ohledu pak článek slouží jako zdroj informací o dobových akcích Skupiny – koncertech, přednáškách a dalších doprovodných programech. K problematice chápání Nové hudby zde nenalezneme téměř žádný Léblův postřeh (ani v dalších třech číslech Konfrontace), přesto můžeme říci, že je zde otevřeněji (než v člancích a přednáškách v předešlém oddíle) prezentována kritika dobových kulturních poměrů (jistě s vědomým názorově spřízněného okruhu příspěvatelů a čtenářů): „*Pak se tuhý, monolitní kulturně politický režim začal rozpadat, v oficiální rovině byl dogmatismus vystřídán názorovým marasmem, namísto železného diktátu nastoupily drobné tyranie, pak úřednické šikanování, pak licitování a nakonec apatie, tu a tam vystřídaná hektickými ataky. Vznik PSNH¹¹⁷ spadl do tohoto období.*“¹¹⁸ Ukazuje nám to, v jakém prostředí byla Nová hudba u nás provozována a jak byla kulturně společenská situace vnímána zevnitř Skupiny.

Příspěvků k české Nové hudbě nenapsal Vladimír Lébl mnoho, ve srovnání s jeho produkcí k ostatním tématům a byl zároveň jedním z mála muzikologů, který o tomto směru u nás psal. Forma a zdroj, kterou pro své texty zvolil, byla přístupná širší kulturní veřejnosti. Ať už se jedná o články v Literárních novinách nebo přednášky cyklu *Musica nova* pro Divadlo hudby, setkáváme s žánrem hudebně publicistického příspěvku a popularizační studie, tedy ne s vyloženě vědeckými pracemi.

Pokud jsme v krátkém zamyšlení v této kapitole zodpověděly několik otázek k Léblovu pojetí Nové hudby, můžeme kapitolu uzavřít otázkou: Jaký hlavní přínos Vladimíra Lébla lze spatřovat v jeho pracích o české Nové hudbě? Lébl dokázal především toto téma dostatečně poučeně popularizovat a tak zůstalo pro širší veřejnost až dodneška srozumitelným a hodným zájmu.

¹¹⁷ Pražská skupina Nové hudby.

¹¹⁸ LÉBL, V., Pražská skupina Nové hudby, s. 25.

ZÁVĚR

Předloženou prací jsem vytvořila krátký exkurz do dosud dostatečně neprobádaných materiálů Léblový pozůstalosti v různých sbírkách s detailnějším zacílením na pozůstalost v Českém muzeu hudby. Jako podstatné bylo pro mne také zmapovat reflexi Vladimíra Lébla po jeho smrti a zjistit, jaký obraz se o něm od roku 1987 do dneška vytvářel. Snažila jsem se ukázat, že Lébl, jako obecně uznávaný muzikolog, se dočkal jen skromné odezvy a to především v pracích svých kolegů, pamětníků.

Písemnosti pozůstalosti v Českém muzeu hudby jsme poznali jako zásobu textů nejrůznějšího zaměření a určení, jejichž velká většina sice nebyla dosud publikována (v tomto ohledu největší kapitolu tvoří přednášky) ale tematicky přesto nepřináší výrazně odlišná témata ve srovnání s tím, co Lébl za svého života publikoval.

V katalogu pozůstalosti, který je součástí této práce, jsem se snažila pro budoucí badatele poskytnout přehledné o kompletní informace k dochovaným pramenům a nutno podotknout, že mnoho této práce bylo vykonáno nad rámec požadavků a povinností, které jsem jako katalogizátor v ČMH měla. Jedná se například o podrobné registry textů, identifikace osob na fotografiích, jež pro mne znamenala další hodiny rozhovorů s Léblovými pamětníky, dále dohledávání skutečností o publikování Léblových prací (pro katalog by postačil jen jejich fyzický popis).

Na pozůstalost v ČMH jsem se také pokusila nahlížet více analyticky a navrhla jsem některé možnosti sledování Léblových písemností po stránce grafické, dále z hlediska a charakteru oprav a z hlediska zkoumání pracovního postupu.

Bádání v dalších institucích a sbírkách si kladlo za cíl zmapovat ostatní dochované písemnosti Vladimíra Lébla. Do jisté míry bylo motivováno malým obsahem pozůstalosti v ČMH a jednostranně zaměřeným fondem (přednášky, studie ale např. žádná korespondence). Soukromé materiály Evy Léblové tak doplňují pozůstalost v ČMH o Léblovu osobní a pracovní korespondenci, výtvarné práce, korespondenci s Josefem Bergem. Fond archivu Českého rozhlasu napomohl k dohledání skutečností o odvysílání Léblových pořadů, které se v podobě scénářů v ČMH nacházejí a představil celou řadu dalších jeho pořadů. Jistě by i rozhlasové relace měly své místo v Léblově bibliografii.

Ve svém celku může přinášet první, soupisová část diplomové práce upřesňující a domnívám se, že i kompletní informace ohledně Léblových bibliografie a doplňuje léblovské bádání o informace, které v publikovaných příspěvcích k Vladimíru Léblově nenalézáme.

V druhé části práce jsem se zaměřila na Léblové texty o české Nové hudbě s cílem poukázat na autorova specifika uvažování o této problematice skrze otázky týkající se po charakteristikách, které autor Nové hudbě přiděluje, po konkrétních skladatelích, které do tohoto směru řadí a po hlavních znacích, které Nové hudbě přiděluje. A v neposlední řadě jsem se snažila ukázat, že zřejmě hlavní teoretický přínos Vladimíra Léblově pro českou Novou hudbu je právě ve srozumitelné formě sdělení, jakou pro své práce zvolil.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Archivní prameny

Rukopisy z Léblovy pozůstalosti v ČMH

LÉBL, Vladimír. [Alexandr Zemlinský]. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH*, S 276/64. [Jako obrazová příloha v textu označeno symbolem a).]

LÉBL, Vladimír. Texty o nové hudbě. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH*, S 276/80. [Jako obrazová příloha v textu označeno symbolem b), v přílohách I.]

LÉBL, Vladimír. Musica nova I. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH* S 276/33.

LÉBL, Vladimír. Musica nova II. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH* S 276/34.

LÉBL, Vladimír. Musica nova III. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH* S 276/35.

LÉBL, Vladimír. Musica nova IV. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH* S 276/36.

LÉBL, Vladimír. V. pořad cyklu Musica nova. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH* S 276/48.

LÉBL, Vladimír. Musica nova, část VI. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH* S 276/40.

LÉBL, Vladimír. Musica Nova VIII. Nejmladší generace (Agon). *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH* S 276/39

LÉBL, V. [Musica nova V.-VIII.]. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH*, S 276/37.

Fotografie z Léblovy pozůstalosti v ČMH

[Použité číselné označení vychází z číslování fotografických kopií v přílohách. Inventární čísla zde neuvádím, oddíl fotografií pozůstalosti v době dokončování diplomové práce nebyl ještě s konečnou platností dodělán, a inventární čísla se tak mohou později drobně obměnit.]

1. -7., 10. *Pozůstalost Vladimíra Lébla v ČMH*, S 276.

Soukromé materiály Petra Kofroně

LÉBL, Vladimír. *Musica nova*, část sedmá. *Soukromé vlastnictví Petra Kofroně*.

Korespondence a koláže ve vlastnictví Evy Léblové

[Použité číselné označení vychází z číslování kopií písemností v přílohách.]

IV. Dopis Vladimíra Lébla adresovaný nakladatelství Panton. *Ze soukromých materiálů Evy Léblové*.

V. Dopis Vladimíra Lébla určený vedení Divadelního ústavu. *Ze soukromých materiálů Evy Léblové*.

[Použité číselné označení vychází z číslování fotografických kopií v přílohách.]

11. – 14. *Ze soukromých materiálů Evy Léblové*.

Hry s texty a fotografie ve vlastnictví Jitky Ludvové

[Použité číselné označení vychází z číslování kopií písemností v přílohách.]

II. Marginálie k připravované publikaci *Hudba v českých dějinách s Léblůvými poznámkami. Ze soukromých materiálů Jitky Ludvové.*

III. Léblův text věnovaný Jaromíru Černému. *Ze soukromých materiálů Jitky Ludvové.*

[Použité číselné označení vychází z číslování fotografických kopií v přílohách.]

7. *Ze soukromých materiálů Jitky Ludvové.*

10. *Ze soukromých materiálů Jitky Ludvové.*

Prameny

Dobová periodika a publikace

LÉBL, V. Nad závěrem pražského jara. *Literární noviny: Týdeník pro kulturně politické a umělecké otázky*, 1960, roč. 9, č. 24, s. 6.

LÉBL, V. – Paclt, J. – Vojtěch, I. Deset dnů Pražského jara. *Literární noviny: Týdeník pro kulturně politické a umělecké otázky*, 1961, roč. 10, č. 21, s. 8.

LÉBL, V. Na hudební frontě není klid. *Literární noviny: Týdeník pro kulturně politické a umělecké otázky*, 1962, roč. 11, č. 9, s. 3.

LÉBL, V. O novou dramaturgii Pražského jara. *Literární noviny: Týdeník pro kulturně politické a umělecké otázky*, 1962, roč. 11, č. 24, s. 5.

LÉBL, V. Naše hudební hodnoty a kritéria. *Literární noviny: týdeník Svazu československých spisovatelů*, 1965, roč. 14, č. 10, s. 3.

LÉBL, V. [Sloupek]. *Literární noviny: Týdeník pro kulturně politické a umělecké otázky*, 1961, roč. 10, č. 37, s. 5.

LÉBL, V. [Sloupek]. *Literární noviny: Týdeník pro kulturně politické a umělecké otázky*, 1962, roč. 11, č. 14, s. 8.

LÉBL, Vladimír. *Vítězslav Novák. Život a dílo*. Vydání 1. Praha: Nakladatelství Československé akademie věd, 1964. 463 s.

LÉBL, V. – MOKRÝ, L. O současném stavu nových skladebných směrů u nás. In *Nové cesty hudby. Sborník studií o novodobých skladebných směrech a vědeckých pohledech na hudbu*. Praha: Státní hudební vydavatelství, 1964. s. 11-25.

Z repertoáru českých hudebních souborů do r. 1963. In *Nové cesty hudby. Sborník studií o novodobých skladebných směrech a vědeckých pohledech na hudbu*. Praha: Státní hudební vydavatelství, 1964. s. 33-35.

LÉBL, V. Malá fonopraktika. Úvod. *Hudba a zvuk: měsíčník pro rozhlas, hudbu a elektroakustiku*, 1967, č. 9, s. 242.

LÉBL, V. Malá fonopraktika. Zvukový objekt. *Hudba a zvuk: měsíčník pro rozhlas, hudbu a elektroakustiku*, 1967, č. 10, s. 274.

LÉBL, V. Malá fonopraktika. Umění montáže. *Hudba a zvuk: měsíčník pro rozhlas, hudbu a elektroakustiku*, 1967, č. 11-12, s. 308.

LÉBL, V. Malá fonopraktika. Umění mixáže. *Hudba a zvuk: měsíčník pro rozhlas, hudbu a elektroakustiku*, 1968, č. 1, s. 9-10.

LÉBL, V. Malá fonopraktika. Hudební forma. *Hudba a zvuk: měsíčník pro rozhlas, hudbu a elektroakustiku*, 1968, č. 2, s. 43-44.

LÉBL, V. Malá fonopraktika. Funkce prostoru. *Hudba a zvuk: měsíčník pro rozhlas, hudbu a elektroakustiku*, 1968, č. 3, s. 78.

LÉBL, V. Malá fonopraktika. Reprodukce a interpretace. *Hudba a zvuk: měsíčník pro rozhlas, hudbu a elektroakustiku*, 1968, s. 113-114.

LÉBL, V. Nástin typologie zvukového materiálu. *Hudební věda*, 1969, roč. 6, č. 3, s. 260-280.

LÉBL, V. Pražská Skupina nové hudby. Kronika a dokumenty. *Konfrontace: měsíčník pro soudobou hudbu*, 1969, č. 1, s. 25-29.

LÉBL, V. Milan Grygar. *Hudební rozhledy*, 1970, roč. 23, č. 9, s. 385.

LÉBL, V. Některé komunikační problémy elektronické hudby. *Hudební věda*, 1970, roč. 7, č. 2, s. 267-277.

LÉBL, V. - BLÁHA, M. Zvuková laboratoř Ústavu pro hudební vědu ČSAV. *Hudební věda*, 1971, roč. 8, č. 1, s. 80-85.

LÉBL, Vladimír. Josef Berg. In *Příspěvky k dějinám české hudby III. Sborník studií a materiálůvých statí hudebně historických*. Praha: Academia. Nakladatelství Československé akademie věd, 1976. s. 165-200.

LÉBL, V. Tvorba Jana Klusáka 1959-1962. *Hudební věda*, 1986, roč. 23, č. 2, s. 112-143. ISSN: 0018-7003.

LÉBL, V. Odkaz Josefa Berga. *Opus musicum*, 1987, roč. 19, č. 2, s. 34-39.

Hudební věda. Č. 1 (1988). Praha: Academia, 1988. Vychází čtvrtletně. ISSN: 0018-7003.

LÉBL, V. K tvůrčímu profilu Miloslava Kabeláče. *Hudební věda*, 1988, roč. 25, č. 1, s. 64-69. ISSN: 0018-7003.

LÉBL, V. Životopis Miloslava Kabeláče. *Hudební věda*, 1988, roč. 25, č. 1, s. 8-63. ISSN: 0018-7003.

LÉBL, V. Dějiny české hudby jako problém a úkol. *Hudební věda*, 1988, roč. 25, č. 1, s. 70-80. ISSN: 0018-7003.

LÉBL, V. Dvořákův tvůrčí typ ve světle jeho operního díla. *Hudební věda*, 1988, roč. 25, č. 1, s. 81-87. ISSN: 0018-7003.

LÉBL, V. Zvukový ideál soudobé komorní hudby. *Hudební věda*, 1988, roč. 25, č. 1, s. 88-92. ISSN: 0018-7003.

LÉBL, V. Ornament v české hudbě na přelomu století. *Hudební věda*, 1989, roč. 26, č. 2, s. 163-168. ISSN: 0018-7003.

LÉBL, Vladimír. Mezi minulostí a současností. In ČERNÝ, J. (et al.) *Hudba v českých dějinách*. Praha: Editio Supraphon, 1989, s. 435.

LÉBL, V. Česká musica nova. Historické předpoklady a sociologie jevu. *Na hudbu*, 1990, roč. 1, č. 1, [nestránkováno].

LÉBL, V. Umělec a instituce. *Na hudbu*, 1990, roč. 1, č. 4, s. 3.

LÉBL, V. Normovaná hudba. *Na hudbu*, 1990, roč. 1, č. 4, s. 4.

LÉBL, V. Brno šedesátých let. *Opus Musicum*, 1990, roč. 22, č. 6, s. 161-167.

LÉBL, V. Zpráva o večeru Josefa Berga. *Na hudbu*, 1992, č. 4, s. 10.

Hudební věda. Č. 2-3 (1999). Praha: Ústav pro hudební vědu AV ČR, 1999. Vychází čtvrtletně. ISSN: 0018-7003.

LÉBL, V. Zamyšlení nad jubileem. In *Hudební věda. Miloslav Kabeláč 1908-1979*. Praha: Ústav pro hudební vědu AV ČR, 1999. I. oddíl. Sborník k sedmdesátinám Miloslava Kabeláče (1978). s. 141-210.

LÉBL, V. [Vladimír Lébl Kabeláčovi k 65. narozeninám]. In *Hudební věda. Miloslav Kabeláč 1908-1979*. Praha: Ústav pro hudební vědu AV ČR, 1999. III. oddíl. Výbor z Kabeláčovy korespondence. s. 269-312.

LÉBL, Vladimír. Malá Bergiana. In ŠŤASTNÝ, J. *Josef Berg a jeho Snění*. Brno: Janáčkova akademie múzických umění, 2002. S. 310-358. ISBN: 80-85429-67-5.

LÉBL, V. Czech musica nova. Historical background and sociology of the phenomenon. *Czech Music Quarterly*, 2005, č. 2, s. 15-17.

LÉBL, V. Hudba v českých dějinách. *Text anotace rozhlasového pořadu v blíže neurčeném periodiku*. [s.l.]. [s.a.].

SOUKUP, V. Čeho se obávají interpreti. *Článek v blíže neurčeném periodiku*. [s.l.]. [s.a.].

Pamětnické rozhovory

Rozhovory s Léblůvými pamětníky – Jaroslavem Bužgou, Jarmilou Doubravovou, Markem Kopelentem, Janem Koubou, Evou Léblůvou, Jitkou Ludvovou, Jaroslavem Šťastným a Milošem Štědrněm – probíhaly od února do června roku 2010.

Sekundární literatura

BEK, J. Muzikologické dílo Vladimíra Lébla. *Hudební věda*, 1988, roč. 25, č. 1, s. 3-7. ISSN: 0018-7003.

BEK, Josef. Lébl, Vladimír. In SADIE, S. a TYRELL, J. (ed.). *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*. New York, 2001, sv. 14, s. 433. ISBN: 13-978-0-19-517067-2

JOHÁNEK, F. *Uměnovědný dialog a integrační tendence soudobé hudby v kontextu Expozic experimentální hudby*. Brno, 2010. 42 s. Bakalářská práce na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity na ústavu hudební vědy. Vedoucí bakalářské práce Martin Flašar.

VEVERKA, K. *Otakar Hostinský ve světle pramenů z pozůstalosti uložených v Muzeu Bedřicha Smetany*. Praha, 2009. 134 s. Bakalářská práce na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy na ústavu hudební vědy. Vedoucí bakalářské práce Marta Otllová.

KORDÍK, P. *Symbolistní poezie a hudba Vítězslava Nováka. Analýza cyklu „Údolí nového království“, op. 31, 1903*. Praha, 2004. 168 s. Disertační práce na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy na ústavu hudební vědy. Vedoucí diplomové práce Ivan Vojtěch.

LAJNEROVÁ, M. *Počátky Nové hudby v Čechách. Musica viva Pragensia a její kmenový autoři*. Praha, 2000. 140 s. Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy na ústavu hudební vědy. Vedoucí diplomové práce Milan Slavický.

LUDVOVÁ, J. Výběrová bibliografie prací Vladimíra Lébla. *Hudební věda*, 1988, roč. 25, č. 1, s. 93-98. ISSN: 0018-7003.

LUDOVÁ, J. K nedožitým sedmdesátinám Vladimíra Lébla, *příspěvek na sympoziu a AMU*, přednesený v květnu 1998.

LUDVOVÁ, J. Hrst vzpomínek na Vladimíra Lébla. *Hudební rozhledy*, 1998, roč. 51, č. 6, s. 40-41. ISSN: 0018-6996.

LUDVOVÁ, J. Vladimír Lébl. 6th February 1928 Prague - 8th June 1987 Prague. *Czech Music Quarterly*, 2005, č. 2, s. 12-14.

PIŇOS, Alois. Úvodní slovo pamětníka. In ŠŤASTNÝ, J. *Josef Berg a jeho Snění*. Brno: Janáčkova akademie múzických umění, 2002. S. 307-309. ISBN: 80-85429-67-5.

SRNKA, M. *Nová syntéza. Klíčové české orchestrální skladby 60. let 20. století ve světle nové hudby*. Praha, 1999. 67 s. Diplomová práce na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy na ústavu hudební vědy. Vedoucí diplomové práce Jarmila Gabrielová.

ŠŤASTNÝ, Jaroslav. *Josef Berg a jeho Snění*. Brno: Janáčkova akademie múzických umění, 2002. 454 s. ISBN: 80-85429-67-5

ŠŤASTNÝ, Jaroslav. *Josef Berg a jeho Snění*. Brno: Janáčkova akademie múzických umění, 2002. 454 s. ISBN: 80-85429-67-5. Kapitola Berg a Lébl, s. 292-297.

Internetové zdroje

LUDVOVÁ, Jitka. Lébl, Vladimír. In *Český hudební slovník osob a institucí* [online zdroj]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, c. 2008, 3.7. 2008 [citováno dne 8.3. 2011]. Dostupný z [www: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1807](http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&action=record_detail&id=1807)

Digitalizovaný archiv časopisů [databáze online]. Praha: Ústav pro českou literaturu AV ČR, 2010 [citováno dne 18.1. 2011].

Dostupné z URL <http://archiv.ucl.cas.cz/index.php?path=LitNII>.

NOVÁKOVÁ, Jaroslava. *Pořady Vladimíra Lébla* [online]. 27. srpna 2009 13:10; [citováno dne 31.3. 2011]. Osobní komunikace.

VOZKOVÁ, Jana. Výroční zpráva 2007 [online]. Praha: Knihovna Kabinetu hudební historie Etnologického ústavu AV ČR, 2007 [citováno dne 17.4. 2011]. 12 s. (dokument WORD). Dostupný z WWW: www.eu.cas.cz/admin/obrazek.php?id=73&k=18.

Použité manuály k citační normě ISO 690

BOLDIŠ, Petr. Bibliografické citace dokumentu podle ČSN ISO 690 a ČSN ISO 690-2: Část 1 – Citace: metodika a obecná pravidla. Verze 3.3. c 1999–2004, poslední aktualizace 11.11. 2004.
URL: <<http://www.boldis.cz/citace/citace1.ps>>.
<<http://www.boldis.cz/citace/citace1.pdf>>.

BOLDIŠ, Petr. Bibliografické citace dokumentů podle ČSN ISO 690 a ČSN ISO 690-2: Část 2 – Modely a příklady citací u jednotlivých typů dokumentů. Verze 3.0 (2004). c 1999–2004, poslední aktualizace 11. 11. 2004. URL: <<http://www.boldis.cz/citace/citace2.ps>>.
<<http://www.boldis.cz/citace/citace2.pdf>>.

BRATKOVÁ, Eva. (zprac.). Metody citování literatury a strukturování bibliografických záznamů podle mezinárodních norem ISO 690 a ISO 690-2 : metodický materiál pro autory vysokoškolských kvalifikačních prací [online]. Verze 2.0, aktualiz. a rozšíř. Praha : Odborná komise pro otázky elektronického zpřístupňování vysokoškolských kvalifikačních prací, Asociace knihoven vysokých škol ČR, 2008-12-22 [2008-12-30]. 60 s. (PDF). Dostupný z WWW: <<http://www.evskp.cz/SD/4c.pdf>>.

PŘÍLOHY

Katalog pozůstalosti Vladimíra Lébla v ČMH

I. PUBLIKOVANÉ PRÁCE

- S 276 /1** **Česká hudba doby secese**
anotace
„Pod pojmem secesní hudba ... katalogem secesních motivů.“
s.a., s.l.
určeno pro [čtenáře], [noviny, deník]
průklep strojopisu, modré kuličkové pero, 2 fol., popsáno 2 p., A4

Stručně shrnuta česká hudební secese, charakter a časové vymezení, hlavní představitelé.

POZNÁMKA: Pod článkem šifra "vl". Text anotace v novinách (viz novinové výstřižky v kategorii Rozhlasové pořady).
- S 276 /2** **Das Ornament in der tschechischen Musik um 1900**
strojopisná předloha
„Es wird die Rolle des Ornaments ... Hudební věda XXV, 1988, Nr. 1, s. 100.“
1988 [1989], s.l.
určeno pro - článek v časopisu Hudební věda, německé resumé článku
strojopis, modré kuličkové pero, tužka, žlutá fixa, 1 (přelepované) fol., popsáno 1 p., A4

Stručně shrnuje poznatky k hudebnímu ornamentu v české hudbě na přelomu 19. a 20. století.

POZNÁMKA: Na závěr textu uvedeno datum vydání, se kterým se původně počítalo, ale vydáno v HV 26, 1989, č. 2, s. 163-168.
- S 276 /3** **[Hudba doby okupace a po 2. světové válce]**
náčrt
„Období nacistické okupace se stalo ... vůbec nepřipouštěl, ani nepředpokládal.“
1980, s.l.
určeno pro - text v knize Hudba v českých dějinách - kapitola z knihy
strojopis - průklep, tužka, 6 fol., popsáno 6 p., A4

Hudební a společenská situace v období okupace a po 2. světové válce, vliv politických změn na vývoj české hudby.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu poznámka k identifikaci, ms. cizí ruka. Špatně čitelné.
- S 276 /4** **Malá fonopraktika**
studie
„Když jsem referoval o pražském semináři ... tendence na vědomí, či nikoliv.“
s.a. [1967-1968], s.l.
určeno pro čtenáře, [Hudba a zvuk]
tisk, červené kuličkové pero, 13 fol., popsáno 13 p., A4

Jedná se o publikovaný cyklus šesti studií Malá fonopraktika, věnující se problematice fónické tvorby - snímání zvuku na magnetofonový pásek a možnosti jeho dalšího zpracování. Cyklus má části: 1. Zvukový objekt, 2. Umění montáže,

3. Umění mixáže, 4. Hudební forma, 5. Funkce prostoru, 6. Reprodukce a interpretace.

POZNÁMKA: Výstřižky z tištěného textu nalepené na papírech formátu A4, stránky ručně očíslovány (Lébl?). V rukopise údaj o vydání není, ale vydáno: Hudba a zvuk 1967, č. 9, s. 242, Úvod; č. 10, s. 274, Zvukový objekt; č. 11-12, s. 308, Umění montáže; Hudba a zvuk 1968, č. 1, s. 9, Umění mixáže; č. 2, s. 43, Hudební forma; č. 3, s. 78, Funkce prostoru; č. 4, s. 113, Reprodukce a interpretace; rozšířená verze in: Technický magazín 24, 1981, č. 10 a 11; 25, 1982, č. 2, 4-7, 10, 12; 26, 1983, č. 1-3, 5, 8-11).

S 276 /5

Milan Grygar

článek

„V přitažlivé oblasti mezních druhů ... nezakrývá a nepředstírá vůbec nic“

s.a. [1970], s.l.

určeno pro [čtenáře], [Hro]

průklep strojopisu, 1 fol., popsáno 1 p., A 4

Stručná charakteristika práce Milana Grygara, jeho akustické kresby.

POZNÁMKA: Na rukopisu není údaj o vydání. Vydáno v Hro 23/1970, č. 9, s. 385.

S 276 /6

Nástin typologie zvukového materiálu

studie

„Typologické zkoumání zvukového materiálu ... na větší reprodukční soustavě.“

s.a. [1969], s.l.

určeno pro [čtenáře], [Hudební věda]

strojopis, průklep strojopisu, modré pero, tužka, modré kuličkové pero, černá fixa, 49 fol., popsáno 55 p., A4

Studie z hudební akustiky. Metody zkoumání zvukového materiálu, terminologie a analýza. Doplněno o grafy a různá schémata.

POZNÁMKA: Na první straně nahoře uvedeno jméno autora studie. Identifikace na základě bibliografie: Hudební věda 6, 1969, č. 3, s. 260-280.

S 276 /7

Některé komunikační problémy elektronické hudby

studie

„Hudba jako sdělování estetické ... indeterminativní momenty.“

s.a. [1970], s.l.

určeno pro [čtenáře], [Hudební věda]

strojopis, modré pero, modrá a černá fixa, modré kuličkové pero, červená mikrofixa, tužka, zelené kuličkové pero, 25 fol., popsáno 28 p., A4, obálka spisu A3 přeložená napůl

Studie o elektronické hudbě, rozbor procesu produkce, interpretace, reprodukce, percepce vzhledem k elektronickým skladbám. Zábývá se i fónickou tvorbou.

POZNÁMKA: Rukopisné vpisky - Léblův rukopis. Identifikace na základě bibliografie: Hudební věda 7, 1970, č. 2, s. 267-277.

S 276 /8

Některé komunikační problémy elektronické hudby

studie

„Hudba jako sdělování určitého ... kritickou funkci analytické práce.“

7.9. 1970, s.l.

určeno pro Lébla, [čtenáře], redakci [Hudební věda]

tisk, 11 fol., popsáno 11 p., 296x250 mm

Studie o elektronické hudbě, rozbor procesu produkce, interpretace, reprodukce, percepce vzhledem k elektronickým skladbám. Zábývá se i fónickou tvorbou.

POZNÁMKA: Tisková předloha článku. První strana vlevo nahoře: nadepsáno jménem *Lébl*, rukopisná poznámka Milana Kuny a Dr. Duška (s jejich podpisem); vpravo nahoře datace. Identifikace na základě bibliografie: Hudební věda 7, 1970, č. 2, s. 267-277.

S 276 /9

Některé sdělovací problémy elektronické hudby

studie

„Hudba jako sdělování estetické ... využívajících paměti počítače a jeho“

s.a. [1970], s.l.

určeno pro [čtenáře], [Hudební věda]

průklep strojopisu, červená, černá a zelená fixa, tužka, modré pero, 34 fol., popsáno 34 p., A4

Studie o elektronické hudbě, rozbor procesu produkce, interpretace, reprodukce, percepce vzhledem k elektronickým skladbám. Zábývá se i fónickou tvorbou.

POZNÁMKA: Rukopisné vpisky - Lébl. Identifikace na základě bibliografie: Hudební věda 7, 1970, č. 2, s. 267-277.

S 276 /10

Odkaz Josefa Berga

článek

„Člověk by chtěl dosáhnout ... čerstvými očima kolem sebe.“

1.11. 1986, s.l.

určeno pro čtenáře časopisu Opus musicum

průklep strojopisu, černá mikrofixa, 13 fol., popsáno 13 p., A4

Zabývá se tvorbou Josefa Berga, jejím hodnocením a interpretací od Bergových skladatelských začátků. Jeho role v brněnském kulturním životě a skladatelovo přijetí/nepřijetí dobovou hudební kritikou.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu - jméno časopisu, datum dopsání textu; vlevo nahoře jméno autora článku; rukopisné vpisky - Léblův rukopis.

S 276 /11

Ornament v české hudbě na přelomu století

strojopisná předloha

„Až do nedávné doby muzikologie ... byly odmítnuty jako přežitek.“

s.a. [1989], s.l.

určeno pro článek v časopisu, čtenáři Hudební věda

strojopis, tužka, modré a černé kuličkové pero, hnědá a červená pastelka, 9 fol., popsáno 9 p., A 4

Studie o české hudbě přelomu století, která je podle Lébla v odborné literatuře málo reflektována. Upozorňuje na skutečnost, že českou hudbu přelomu století utvářely jiné okolnosti, než výtvarnou a básnickou modernu. O ornamentu v hudbě (melodické ozdobě), jakou podobu má v hudební moderně (příklady v dílech Nováka a Suka).

POZNÁMKA: Na rukopisu nejsou žádné údaje o vydání, ale vydáno v HV 26, 1989, č. 2, s. 163-168.

S 276 /12

Ornament v české hudbě na přelomu století

tisková předloha

„*Až do nedávné doby muzikologie ... Näheres dazu s. Hudební věda XXV, 1988, Nr. 1, s. 100.*“

1988 [1989], s.l.

určeno pro článek v časopisu, čtenáři, Hudební věda

tisk, 6 fol., popsáno 6 p., 230x172 mm

Studie o české hudbě přelomu století, která je podle Lébla v odborné literatuře málo reflektována. Upozorňuje na skutečnost, že českou hudbu přelomu století utvářely jiné okolnosti, než výtvarnou a básnickou modernu. O ornamentu v hudbě (melodické ozdobě), jakou podobu má v hudební moderně (příklady v dílech Nováka a Suka)

POZNÁMKA: Resumé a bibliografický údaj o autorovi v němčině. Obsahuje notové příklady. Na závěr textu uvedeno datum vydání, se kterým se původně počítalo, ale vydáno v HV 26, 1989, č. 2, s. 163-168

S 276 /13

Stručný životopis Miloslava Kabeláče

životopis

„*Miloslav Kabeláč se narodil v Praze-Nuslích ... architektonické myšle-*“ [další strany chybí]

s.a. [1988], s.l.

určeno pro [čtenáře] [Hudební věda 1988, č. 1]

průklep strojopisu, 5 fol., popsáno 5 p., A4

Chronologický soupis životních událostí skladatele Miloslava Kabeláče s ohledem na jeho působení a skladatelské dílo.

POZNÁMKA: Na první straně v levém horním rohu - jméno autora textu. Vydáno v Hv 25, 1988, č. 1 (vydáno z pozůstalosti). Spis není kompletní.

S 276 /14

Tvorba Jana Klusáka z let 1959-1962

soupis díla

„*V roce 1969 byl otištěn rozsáhlý ... Gramofonová deska: Supraphon*“

1973 [1986], Praha

určeno pro čtenáře [Hudební věda]

Spis: průklep strojopisu, modré kuličkové pero, tužka; Kartička: modré pero, tužka; Poznámky: modré, zelené a červené kuličkové pero, 58 fol., popsáno 62 p., A4; kartička 153x85; poznámky 2x A4 přeložené napůl

Tvorba skladatele Jana Klusáka z let 1959-1962. V úvodu rozsáhlejší citace Klusákových vzpomínek vážících se k jeho Variacím na Mahlerovo téma. Životopis Jana Klusáka v tomto období v širším českém (pražském) kulturně-společenském kontextu. Zmíněna nově vzniklá hudební seskupení a jejich repertoár. Text doplněn o analýzy některých děl a závěrečný chronologický soupis Klusákových skladeb z uvedených let.

POZNÁMKA: Do spisu vložena malá kartička s poznámkami, které s textem souvisí - rukopis Klusáka a Lébla. Dále vložen komentář k textu (cizí ruka) - vypsána některá čísla stránek a poznámky a připomínky k danému textu.

Titulní list - autor, název, datace, lokace. Identifikováno na základě bibliografie: Vydáno v Hudební vědě 23, 1986, č. 2, s. 112-143. V textu rukopisné vpisky Lébovou rukou.

S 276 /15 Tvorba Jana Klusáka z let 1959-1962

studie

„Následující studie vznikla ... dir. Libor Pešek).“

2.1. 1985, s.l.

určeno pro čtenáře [Hudební věda 23, 1986]

průklep strojopisu, černá a modrá fixa, tužka, modré kuličkové pero, 42 fol., popsáno 42 p., A4

Životní události Jana Klusáka z let 1959-1962, skladby tohoto období, kulturně společenská situace v Československu. Hodnocení Klusákovy tvorby, rozbor vybraných děl.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu - datace; vlevo nahoře jméno autora článku. Identifikace na základě bibliografie: Hudební věda 23, 1986, č. 2, s. 112-143. Chybí strana číslovaná jako 42.

S 276 /16 Stručný životopis Miloslava Kabeláče

životopis

„Miloslav Kabeláč se narodil v Praze-Nuslích ... k 50. výročí vzniku Československa.“

14.-15. dubna 1982; [1988], s.l.

určeno pro pana Pavla Nardina

s. 1-5 průklep strojopisu, s. 6-8 kopie strojopisu, tužka, 8 fol., popsáno 8 p., A4

Chronologický soupis životních událostí skladatele Miloslava Kabeláče s ohledem na jeho působení a skladatelské dílo.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu přípis tužkou - komu určeno; na poslední straně dole přípis - datace, určení . Rukopis zřejmě Léblův. Jiná identifikace není, ale vydáno v HV 1, 1988.

S 276 /17 Zamyšlení nad jubileem

přednáška

„Dne 27. listopadu 1968 ... snad šťastnější generace. Vladimír Lébl“

s.a. [1978 přednesení]; [1988 a 1999 vydáno], s.l.

určeno pro [čtenáře, posluchače]

průklep strojopisu, tužka, černá fixa, 8 fol., popsáno 8 p., A4

O problémech provádění Kabeláčových děl po roce 1968, projev k jeho sedmdesátinám, vyhodnocení jeho skladatelského přínosu, charakter jeho skladeb.

POZNÁMKA: Na poslední straně pod textem - jméno autora textu. Identifikace na základě vydavatelské poznámky v HV 25, 1988, s. 99: (...) pro strojopisný sborník k sedmdesátinám M. Kabeláče (srpen 1978, následně průvodní slovo k pořadu Divadla hudby z roku 1983 Tradice a novátorství – o životě a díle skladatele M. Kabeláče k jeho nedožitým 75. narozeninám. 1988 vydáno v HV jako K tvůrčímu profilu Miloslava Kabeláče spolu s dalšími obdobnými texty. Dále vydáno v HV 36, 1999, s. 141-145, samostatně.

- S 276 /18** **[Zvuková laboratoř Ústavu pro hudební vědu]**
článek
„Nyní ještě několik slov o spolupráci ... Marcela Duchampa. Jestliže“
s.a. [1971], s.l.
určeno pro čtenáře [Hudební věda]
tužka, černé kuličkové pero, rukopis, 1 fol., popsáno 1 p., A 4
Popisuje práci ve Zvukové laboratoři (text není dokončen).
POZNÁMKA: Psáno tužkou na průklepovém papíře, zřejmě jen předloha nanečisto.
Rukopis Vladimíra Lébla. Identifikační údaje na rukopisu nejsou, ale vydáno v:
Hudební věda 8, 1971, č. 1, s. 80-85. Špatně čitelné písmo.

II. PŘEDNÁŠKY

- S 276 /19** **Antonín Dvořák a Johannes Brahms 1877-1897**
přednáška
„Text je určen pro dva ... partitury až do konce díla.“
30.12.1983, s.l.
určeno pro veřejnost, Divadlo hudby
strojopis, tužka, hnědá fixa, modré kuličkové pero, 16 fol., popsáno 16 p., A4
O osobním vztahu skladatelů Antonína Dvořáka a Johannese Brahmse, údaje z jejich soukromého života, citace ze vzájemné korespondence, údaje k v té době napsaným a provedeným dílům, zmíněny i další osobnosti (vydavatelé, hudební kritici apod.). V textu odkazy na diapozitivy a zvukové ukázky (Dvořák: části ze Slovanské rapsodie, Moravských dvojzpěvů, Slovanský tanec I č. 1, část Houslového koncertu, část VIII. symfonie, Brahms: část I. a III. symfonie, ukázka z Vier ernste Gesänge).
POZNÁMKA: Titulní list obsahuje technické informace k přednesu (dva řečníci), k projekci diapozitivů a hudebním ukázkám.
Na titulním listu vpravo nahoře - určení, datum dokončení textu (vpiska Léblou rukou). Na první straně v prvním odstavci uvedena jména řečníků a dalších spoluautorů přednášky, název přednáškového cyklu.
- S 276 /20** **Bedřich Smetana a romantismus**
přednáška
„Seznam hudebních nahrávek ... Macbeth a čarodějnice“
23.11. 1984, s.l.
určeno pro veřejnost, Divadlo hudby
průklep strojopisu, černé pero, černá fixa, modré kuličkové pero, 14 fol., popsáno 14 p., A4
Vysvětlení pojmu romantismus, jeho vznik a dobové chápání jeho obsahu. Stylové označení romantismus na příkladu díla Bedřicha Smetany, zaměření se na skladatelovu první tvůrčí periodu, výčet skladeb a jejich charakteristika. Použité hudební ukázky z díla Bedřicha Smetany: Kvapíček D dur, Polka Es dur, Šest charakteristických skladeb op. 1. Robert Schuman: Přívětivá krajina, Tři poetické polky, Balada e moll, Macbeth a čarodějnice.
POZNÁMKA: Rukopis obsahuje seznam nahrávek k této přednášce, text rozdělen na

dva řečníky (označení A, B).

Na titulním listu - určení, datace, na první nečíslované straně podpis autora.

S 276 /21

Cestou k hudební informaci

referát

„Zakladatel kybernetiky Norbert Wiener ... Vezme kostku a položí ji k provedení“
30.1. 1966, s.l.

určeno pro - referát Reduta

strojopis, červené kuličkové pero, tužka, 4 fol., popsáno 4 p., A 4

Úvodní slovo ke skladbě Rudolfa Komorouse Kostka. Začíná obecnou úvahou o vzniku hudebního díla, zejména o postavení skladatele Nové hudby před "zvukovým universem". Uvádí příklady poukazující k porcesu tvorby hudební skladby.

POZNÁMKA: Datace a určení podle údaje na identifikačním lístku, pravděpodobně se jedná o datum přednesení. V textu odkazy na zvukové ukázky z magnetofonu. Příložený lístek s identifikací textu přednášky - datace, určení, cizí m.s.

S 276 /22

[Expozice experimentální hudby]

přednáška

„chci Vás dnes seznámit se slovenskou elektronickou hudbou ... Punctum Alfa 26 minut“

s.a., s.l.

určeno pro - přednáška Brno?

strojopis, 2. exemplář -strojopis, průklep, rukopis tužkou, 5 fol., popsáno 5 p., A 4

O slovenské elektronické hudbě, jako reprezentativní příklad jsou vybrány skladby: Peter Kolman - D 68; Jozef Malovec - Orthogenesis a Punctum Alfa. Pro kontext mluví zprvu o počátcích s experimenty s el. hudou na Slovensku na přelomu 50. a 60. let.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu poznámka k identifikaci, ms. cizí ruka. Příložen strojopisný průklep téhož.

Na první straně v pravém horním rohu, cizí m.s. 2 exempláře!

S 276 /23

[Fónická poezie a grafická hudba]

přednáška

„Jestliže je něco příznačného ... o takových experimentech prozatím jenom snít“
27.2.1966, s.l.

určeno pro - přednáška Reduta

strojopis, 8 fol., popsáno 8 p., A 4

Text se zabývá fónickou poezií a grafickou hudbou, oba pojmy zprvu vsvětluje. Součástí přednášky je též experiment s textem na magnetickém pásku, který je dále upravován. Experiment podrobně popisuje.

POZNÁMKA: Datace určena podle údaje na identifikačním lístku, pravděpodobně se jedná o datum přednesení. Odkazy na diapozitivy.

Příložený lístek s identifikací textu přednášky, cizí m.s. - název, datace [ale nevyšlo v Konfrontaci I., jak je na lístku uvedeno].

- S 276 /24 [Hudba a výtvarné umění]**
 referát
„dovolte, abych namísto souborného pojednání ... Architektonická partitura, 7.30“
 1977, s.l.
 určeno pro referát na sympoziu Frýdek-Místek
 strojopis, tužka, modré kuličkové pero, 6 fol., popsáno 6 p., A 4
 O vztahu hudby a moderního výtvarného umění na příkladu výtvarníka Milana Grygara, který spolupracoval se Zvukovou laboratoří Akademie věd. Popisuje vznik jeho akustických kreseb a v textu odkazuje na zvukové ukázky těchto výtvorů.
POZNÁMKA: Na všech šesti stranách černá skvrna od inkoustu. V identifikační poznámce na první straně údaj "ve sborníku netištěno". 7, 8, 9, 10 zřejmě patří dohromady - obsahově a tematicky příbuzné.
 Na první straně v pravém horním rohu - datace, určení, název.
- S 276 /25 Hudba jako mechanismus**
 přednáška
„V průběhu svého historického vývoje ... které skýtal mechanický materialismus.“
 1965, s.l.
 určeno pro veřejnost, konferenci
 strojopis, tužka, modré kuličkové pero, červené kuličkové pero, 6 fol., popsáno 7 p., A4
 O různých výkladech hudby v průběhu staletí, především vysvětluje interpretaci hudby jako mechanismu, pojem mechanismus v různých hudebních slozích.
POZNÁMKA: Přípis tužkou v pravém horním rohu Na titulním listu - určení, datace: *„Předn. na konf. EH v roce 1965“* - přípis cizí m.s.
- S 276 /26 Igor Stravinskij a Bohuslav Martinů**
 přednáška
„soudpis hudebních snímků ... a občas stylisticky“
 14. prosince 1984, s.l.
 určeno pro veřejnost, Divadlo hudby
 průklep strojopisu, modrá fixa, modré kuličkové pero, 18 fol., popsáno 18 p., A4
 Kulturně politická situace v Čechách na počátku 20. století, pronikání nových hudebních vlivů, dobové chápání skladatele Igora Stravinského, společné momenty života a vlivu na domácí hudbu skladatelů Stravinského a Martinů. Životopisné údaje. Použité hudební ukázky: Martinů: Jazzová suita pro 11 nástrojů, Half-Time, I. Houslový koncert (část), Sinfonietta giocosa (část); Stravinskij: Svěcení jara, Rag-Time, Houslový koncert D Dur (část), Koncert pro klavír a dechové nástroje (část).
POZNÁMKA: První nečíslovaná strana obsahuje seznam hudebních ukázek k přednášce, následující strana poznámky k výslovnosti cizích jmen.
 Na titulním listu - určení, datace.
- S 276 /27 Igor Stravinskij a Bohuslav Martinů**
 přednáška
„Veškeré citáty jsou soustředěny ... skladby Sinfonietta giocosa Konec“

14. prosince 1984, s.l.

určeno pro posluchače, Divadlo hudby

strojopis, modré kuličkové pero, modrá fixa, 16 fol., popsáno 16 p., A4

Kulturně politická situace v Čechách na počátku 20. století, pronikání nových hudebních vlivů, dobové chápání skladatele Igora Stravinského, společné momenty života a vlivu na domácí hudbu skladatelů Stravinského a Martinů. Životopisné údaje. Použité hudební ukázky: Martinů: Jazzová suita pro 11 nástrojů, Half-Time, I. Houslový koncert (část), Sinfonietta giocosa (část); Stravinskij: Svěcení jara, Rag-Time, Houslový koncert D Dur (část), Koncert pro klavír a dechové nástroje (část).

POZNÁMKA: Na titulním listu - název přednášky, určení a datace jsou přeškrtnuty. Shodný text s tím výše uvedeným, jen jinak řazený úvodní strany s poznámkami, chybí zde soupis nahrávek.

S 276 /28

[Janáčkovy Zápisky z mrtvého domu]

přednáška

„*Stalo se to v Petrohradě ... jevištěm-Miroslav Švejd.*“

18.3.1983, s.l.

určeno pro veřejnost, Divadlo hudby

průklep strojopisu, strojopis, rukopis, tužka, žlutá a červená fixa, modré pero, 2x4 fol., popsáno 9 p., A4

Životopisné údaje spisovatele F. M. Dostojevského (okolnosti jeho zatčení). Vznik románu Zápisky z mrtvého domu, Janáčkovy operní pojetí tohoto díla (okolnosti vzniku a provedení). Odkaz na zvukovou ukázkou z této opery.

POZNÁMKA: Text rozdělen na dva řečníky. Na první straně vpravo nahoře - datace, určení (vpiska Léblou rukou). Předloha a čistopis.

S 276 /29

Leoš Janáček a Rusko

přednáška

„*Když se na přelomu 18. a 19. století ... nebo: od Andante (posledních cca 6')*“

26.9.1984, s.l.

určeno pro veřejnost, Divadlo hudby

průklep strojopisu, modré pero, 14 fol., popsáno 14 p., A4

O počátcích národního obrození, o jeho charakteru, příznačném "rusofilství". O problémech v dobovém hodnocení Janáčka. Povaha Janáčkovy záliby v ruské kultuře. Odkazy na zvukové ukázky ze skladatelova díla, okolnosti vzniku a inspirační zdroje ve vybraných dílech, jejich děj (Pohádka pro violoncello a klavír - III. věta; Taras Bulba - III. část; Káťa Kabanová - závěr opery; První smyčcový kvartet; Z mrtvého domu - část).

POZNÁMKA: Text rozdělen na dva řečníky - odstavce označované A a B. Titulní list - název přednášky, určení, datum premiéry.

S 276 /30

[Leoš Janáček a Rusko]

přednáška

„*Když se na přelomu 18. a 19. století ... podle Dostojevského Zápisků z mrtvého domu*“

s.a., s.l.

strojopis, rukopis, modré pero, 12 fol., popsáno 12 p., A4

O počátcích národního obrození, o jeho charakteru, příznačném "rusofilství". O problémech v dobovém hodnocení Janáčka. Povaha Janáčkovy záliby v ruské kultuře. Odkazy na zvukové ukázky ze skladatelova díla, okolnosti vzniku a inspirační zdroje ve vybraných dílech, jejich děj

POZNÁMKA: Předloha čistopisu textu výše. Léblův rukopis. Spis je natržen. Rukopis špatně čitelný.

S 276 /31

Mahler a Čechy

přednáška

„V Mahlerově tvorbě se nezřídka ... národního umělce Václava Neumana.“

26.12.1985, s.l.

určeno pro veřejnost, Hudební informační středisko

strojopis, modré kuličkové pero, 4 fol., popsáno 4 p., A4

Mahlerův životopis s důrazem na jeho hudební působení v Čechách, role Otakara Ostrčila a Zdeňka Nejedlého (ad.) v propagaci Mahlerova díla, pozdější pražská provedení a nahrávky skladatelových děl.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu - vpiska Léblůvou rukou, určení, datace. Stejný text přednesen zřejmě na dvou různých místech.

S 276 /32

Musica nova 80. léta

přednáška

„Dnešní večer uzavírá osmidílný cyklus Musica nova ... nerušený poslech a zajímavé zážitky“

s.a., s.l.

určeno pro veřejnost, Divadlo hudby

průklep strojopisu, tužka, černá fixa, modré kuličkové pero, 7 fol., popsáno 7 p., A4

Zabývá se členy tehdy nejmladší skladatelské generace - souborem Agon. Začíná hovořit o situaci od padesátých let na Západu a v Československu a o vznikajících souborech hrajících "nonkonformní tvorbu". O nevyhovujících podmínkách pro takovou interpretaci.

POZNÁMKA: Opis přednášky Musica nova VIII. Název a určení Na titulním listu, tužkou, cizí ruka „Kouba“.

S 276 /33

Musica nova I.

přednáška

„Dovoluji si vás přivítat na prvním večeru ... řídí Robert Craft“

26.IX.85, s.l.

určeno pro veřejnost, Divadlo hudby

modré kuličkové pero, zelená mikrofixa, tužka, 9 fol., popsáno 14 p., A4 přeložené napůl

Podrobný životopis autorů Erika Satieho, Antona Weberna, Charlese Ivese, Edgara Varése, zaměřený na jejich tvorbu. Popsán charakter jejich díla, skladatelské a dobové kulturní vlivy. Některá díla rozebrána podrobněji, včetně přijetí děl publikem při veřejném provedení. V přednášce odkazuje na zvukové ukázky (Satie - Parada, Socrates I., Webern - Op. 21, Varése - Ar(?)).

POZNÁMKA: Na titulním listu obálky složky - název, datace. Léblův rukopis.

S 276 /34

Musica nova II

přednáška

„Vítám vás na II. večeru cyklu Musica nova. ... a prosím o snímek Nonova díla. Nono“

30. října 1985, s.l.

určeno pro veřejnost, Divadlo hudby

zelená a černá mikrofixa, modré kuličkové pero, 19 fol., popsáno 21 p., Obálka A4, vložené listy A5

Podrobný životopis autorů Pierra Bouleze, Karlheinz Stockhausena, Luigi Nona, zaměřený na jejich tvorbu. Nejprve obecné informace a zdůvodnění výběru právě těchto skladatelů. Dále se zmiňuje o Darmstadtu o setkání výše zmíněných skladatelů právě na zděšských kurzech a o jejich inovačních krocích. Popsán charakter jejich díla, skladatelské a dobové kulturní vlivy. Některá díla rozebrána podrobněji. V přednášce odkazuje na zvukové ukázky (např. Boulez - 1. a 3. část Structur, Stockhausen - Grupy pro 3 (?), Nono - A floresta e jovem e cheia de vida...).

POZNÁMKA: Na titulním listu obálky složky - název, datace. Léblův rukopis. Místy špatně čitelné (drobné písmo).

S 276 /35

Musica nova III.

přednáška

„Dobrý večer. Vítám vás na třetím pokračování ... až k fialovému blanku, trvání 30 minut“

21. prosince 1985, s.l.

určeno pro veřejnost, Divadlo hudby

modré pero, zelená mikrofixa, modré kuličkové pero, modrá fixa, tužka a jedna strana průklep strojopisu, 18 fol., popsáno 19 p., Obálka A4, vložené listy A5 a A4 přeložené napůl

Podrobný životopis autorů Johna Cage, Harryho Partche a Conlona Nancarrowa, zaměřený na jejich tvorbu. Popsán charakter jejich díla, skladatelské a dobové kulturní vlivy. Některá díla rozebrána podrobněji. V přednášce odkazuje na zvukové ukázky, za rukopisným textem přednášky též průklep strojopisu se seznamem skladeb a konkrétních nahrávek (Mg nebo LP), plánovaných pro večer (Cage - Aria with Fontana mix, Partsch - Castor a Polux, Nancarrow - Studie, Reich - Four Organs, Tehellim).

POZNÁMKA: Na titulním listu obálky složky - název, datace. Léblův rukopis. Místy špatně čitelné (drobné písmo).

S 276 /36

Musica nova IV.

přednáška

„Dobrý večer. Vítám vás na čtvrté části cyklu ... a prosím nahrávku Keith Jarretta“

28. XII. 1985, s.l.

určeno pro veřejnost, Divadlo hudby

modré a černé kuličkové pero, 5 fol., popsáno 7 p., A4 přeložené napůl

Podrobně vysvětluje pojmy postmodernismus, Nová jednoduchost a Nový romantismus. V této souvislosti mluví krátce o skladateli Wolfgangu Michaeli Rihmovi a odkazuje na zvukovou ukázku (písňový cyklus Wölflí - Lieder);

zmiňuje i další skladatele a interprety (např. Franka Zappu, Keitha Jarretta).

POZNÁMKA: Na titulním listu obálky složky - název, datace. Léblův rukopis.

S 276 /37

[Musica nova V.-VIII.]

přednášky

„V sezóně 1985/6 ... Edgar Varése, Ilja Zeljenka“

Červenec 1986, Praha

určeno pro čtenáře

strojopis, xerokopie, 38 fol., popsáno 38 p., A4

Přednášky cyklu Musica nova V.-VIII.: V. Česká šedesátá léta (Jan Klusák, Marek Kopelent, Zbyněk Vostřák), VI. Brno šedesátých let (Josef Berg, Alois Piňos, Miloš Ištvan), VII. Generace let sedmdesátých (Petr Kofroň, Peter Graham, Josef Adamík), VIII. Nejmladší generace (Martin Smolka, Vít Janda, Vojtěch Havel, Miroslav Pudlák; autoři a interpreti souboru Agon).

POZNÁMKA: Zkompletovaný celek přednášek Musica nova V.-VIII. Na titulním listu v dolní části- datace, lokace, autor.

S 276 /38

[Musica nova VIII.]

přednáška

„Dnešní večer uzavírá osmidílný cyklus Musica nova ... nerušený poslech a zajímavé zážitky“

s.a., s.l.

určeno pro veřejnost

strojopis a průklep, 6 fol., popsáno 6 p., A4

Zabývá se členy tehdy nejmladší skladatelské generace - souborem Agon. Začíná hovořit o situaci od padesátých let na Západu a v Československu a o vznikajících souborech hrajících "nonkonformní tvorbu". O nevyhovujících podmínkách pro takovou interpretaci.

POZNÁMKA: Opis přednášky Musica nova VIII. Nejsou žádné identifikační poznámky, ale protože se jedná o opis přednášky Musica nova VIII., jsou datace, určení i název shodné. 2 exempláře.

S 276 /39

Musica Nova VIII. Nejmladší generace (Agon)

přednáška

„Dnešní večer uzavírá osmidílný cyklus Musica nova ... nerušený poslech a zajímavé zážitky“

13.6.1986, s.l.

určeno pro veřejnost Divadlo hudby

strojopis, modré kuličkové pero, černá fixa, modrá a červená mikrofixa, 7 fol., popsáno 7 p., A4 m

Zabývá se členy tehdy nejmladší skladatelské generace - souborem Agon. Začíná hovořit o situaci od padesátých let na Západu a v Československu a o vznikajících souborech hrajících "nonkonformní tvorbu". O nevyhovujících podmínkách pro takovou interpretaci u nás.

POZNÁMKA: Titulní list - název, datace, určení. Vpisky Léblůvou rukou.

- S 276 /40 Musica nova, část VI.**
 přednáška
„Dobrý večer. Vítám vás na šestém pořadu cyklu Musica nova. ... a prosím záznam. Já, Jákob“
 7. března 1986, s.l.
 určeno pro veřejnost Divadlo hudby
 strojopis, modré a černé kuličkové pero, černá fixa, 12 fol., popsáno 13 p., A4
- Věnuje se brněnským skladatelům Josefu Bergovi, Aloisu Piňosovi, Miloši [Miloslav-zřejmě Léblova chyba] Ištvanovi. Kritizuje zpočátku "kulturní pragocentrismus" a dokládá jej také na příkladu Leoše Janáčka. Popisuje významnou situaci v kultuře na přelomu padesátých a šedesátých let v Brně. O založení tamější tvůrčí skupiny Bergem, Ištvanem a Piňosem, která podnítila vznik obdobné pražské skupiny. Velice kladně hodnotí především přínos Josefa Berga. Odkazuje na zvukové ukázky: Berg: třetí věta Nonetu; Úvodní dialog Berga a Piňose, který předznamenal týmový koncert Hrabě de Haugwitz a Nová hudba; Berg: Snění; Piňos: Symfonie Apollo 11 (1. věta); Ištvan: Já, Jákob.
- POZNÁMKA:** Na rubu strany 9 zajímavé rukopisné poznámky.
 Titulní list - název, datace, určení. Vpisky Léblou rukou.
- S 276 /41 Ornament v české hudbě na přelomu století**
 strojopisná předloha
„Dovolte mně nejdříve několik orientačních poznámek ... za přípravu zvukové dokumentace“
 s.a. [1980], s.l.
 určeno pro přednášku, posluchače, [přednáška v Roztokách]
 strojopis, tužka, modré kuličkové pero, 7 fol., popsáno 7 p., A 4
- Studie o české hudbě přelomu století, která je podle Lébla v odborné literatuře málo reflektována. Upozorňuje na skutečnost, že českou hudbu přelomu století utvářely jiné okolnosti, než výtvarnou a básnickou modernu. O ornamentu v hudbě (melodické ozdobě), jakou podobu má v hudební moderně (příklady v dílech Nováka a Suka).
- POZNÁMKA:** Úvodní a závěrečná věta textu přeškrtnuta tužkou, odkazuje však přesto svým obsahem, že byl text přednesen na konferenci a později mohl být vydán. Odkazy na zvukové ukázky.
 Identifikováno na základě bibliografie v HV 1988, s. 98 "Referát na konferenci Umění kolem roku 1900, Roztoky 1980" předneseno, pak vydáno v HV 26, 1989, č. 2, s. 163-168. Rukopis bez identifikace.
- S 276 /42 Pamětní večer Josefa Berga**
 přednáška
„26. února uplynou dva roky ... 38.1 cm/s, celostopě/“
 7. února 1973, Praha
 určeno pro veřejnost Divadlo hudby
 průklep strojopisu, černé a modré kuličkové pero, tužka, 16 fol., popsáno 16 p., A4
- Přednáška k výročí úmrtí skladatele Josefa Berga. Snaha postihnout jeho "podivínskou" povahu, interpretace Bergovi osobnosti. Zmíněna i jeho další umělecká činnost, než jen hudební. Pokouší se charakterizovat jeho skladby, a zabývá se problémem jejich interpretativního uchopení. Odkazy na zvukové ukázky a komentáře k nim (Josef Berg: Nonet, Eufrides před branami Tymén,

Snění).

POZNÁMKA: Na první straně vlevo nahoře - lokace, datace.

S 276 /43

[Passacaglia TGM a Sedmá symfonie]

úvodní slovo

„dovolte prosím, abych zahájil druhou část večera ... zasluhuje obecné opovržení.“

24.-27.11. 1968, s.l.

určeno pro úvodní slovo na koncertě, veřejnost koncert v Betlémské kapli
průklep strojopisu, tužka, červené a modré kuličkové pero, 7 fol., popsáno 7 p.,
polovina A4

Významový obsah Kabeláčových skladeb Passacaglia TGM a Sedmá symfonie v kontextu české hudby.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu přípis tužkou - určení, určení;
na poslední straně dole - datace.

S 276 /44

Předvedení nových skladeb Miloslava Kabeláče

úvodní slovo

„Obě skladby, které dnes jsou na pořadu ... až po jejich předvedení“

12.6.1973, s.l.

určeno pro úvodní slovo na koncertě, veřejnost Zvuková laboratoř
rukopis, modré kuličkové pero, tužka, 1 A 4 přeložená napůl fol., popsáno 2 p., A
5

Úvodní slovo k provedení Kabeláčových skladeb VIII. symfonie a E fontibus bohemicae. Poukazuje na hlavní znaky jeho tvorby a na zajímavé prvky v uváděných skladbách.

POZNÁMKA: Na titulním listu - datace, určení, předmět; Léblův rukopis. Samostatně nevyšlo, ale text citován jako součást dopisu Miloslavu Kabeláčovi v HV 36, č. 2-3, 1999.

S 276 /45

Schönberg a Stravinskij

přednáška

„Upozornění pro DIA ... 34 a dále Hoggharth“

19.11. 1986 (19:30), s.l.

určeno pro veřejnost Divadlo hudby
strojopis, rukopis; červená a zelená fixa, černá mikrofixa, modré kuličkové pero,
18 fol., popsáno 24 p., A 4

Srovnání dvou skladatelských osobností - Schönberga a Stravinského. Životopis obou skladatelů, jejich vzájemná recepce, odlišnost v tvorbě i povaze. Jmenuje významné skladby obou. V textu četné odkazy na obrazovou dokumentaci (diapozitivy) a na zvukové ukázky (Schönberg: Pierrot lunaire, Dechový kvintet, Mojžíš a Áron (část I. aktu); Stravinskij: část Svěcení jara, Oktet, The Rake's Progress (část).

POZNÁMKA: Na první straně vlevo nahoře - určení, datace, čas. Vpisky Léblůvou rukou.

- S 276 /46** **Schönberg a Stravinskij**
přednáška
„Upozornění pro DIA ... díl první / Cca 13’.“
19.11. 1986 (19:30), s.l.
určeno pro veřejnost Divadlo hudby
strojopis, červená a zelená fixa, černá mikrofixa, modré kuličkové pero, 15 fol.,
popsáno 15 p., A4
- Srovnání dvou skladatelských osobností - Schönberga a Stravinského. Životopis obou skladatelů, jejich vzájemná recepce, odlišnost v tvorbě i povaze. Jmenuje významné skladby obou. V textu četné odkazy na obrazovou dokumentaci (diapozitivy) a na zvukové ukázky (Schönberg: Pierrot lunaire, Dechový kvintet, Mojžíš a Áron (část I. aktu); Stravinskij: část Svěcení jara, Oktet, The Rake's Progress (část).
- POZNÁMKA:** Na první straně nahoře - určení, datace, čas. Vpisky Léblou rukou.
- S 276 /47** **[Tvář nové hudby]**
referát
„Zvykli jsme si říkat, že skladatel ... považujte výstavu Tvář Nové hudby za zahájenou“
s.a., s.l.
určeno pro úvodní slovo, veřejnost Vernisáž výstavy Brno
strojopis, tužka, červená pastelka, 3 fol., popsáno 3 p., A 5 mm
- Notační systémy a záznamy Nové hudby, poukaz hlavně na jejich grafickou stránku (uvedeny konkrétní autoři a jejich přístup).
- POZNÁMKA:** Na první straně na horním okraji - název, účel, určení (s otazníkem) cizí m.s.
- S 276 /48** **V. pořad cyklu Musica nova**
přednáška
„Dobrý večer. Vítám vás na pátém pokračování cyklu Musica Nova. ... Děkuji vám za pozornost a nashledanou za měsíc. Metahudba“
28.1.1986, s.l.
určeno pro veřejnost Divadlo hudby
strojopis, černé kuličkové pero, černá fixa, modré kuličkové pero, tužka, červené kuličkové pero, 15 fol., popsáno 15 p., A4
- Věnuje se české hudbě šedesátých let. V úvodu popisuje společenskou situaci v Československu v této době. Zaměřuje se na skladatele Jana Klusáka, Marka Kopelenta a Zbyňka Vostřáka. Odkazuje na zvukové ukázky: Klusák - Variace na téma Gustava Mahlera; Kopelent - Matka, Zátíší; Vostřák - Metahudba
- POZNÁMKA:** Titulní list - název, datace, určení, čas? (19,30). Vpisky Léblou rukou.
- S 276 /49** **Vítězslav Novák a moderna přelomu století**
přednáška nebo kapitola z knihy
„Na přelomu 19. a 20. století se v české kultuře ... Konec pořadu 12’“
24.10.1984, s.l.
určeno pro veřejnost (nebo čtenáře), Divadlo hudby (nebo Hudba v českých dějinách)

průklep strojopisu, tužka, červené a modré kuličkové pero, modrá fixa, 15 fol., popsáno 15 p., A4

O české hudbě přelomu 19. a 20. století, o české moderně a její povaze. Dobové inspirační zdroje v širším kulturním kontextu. O hlavních představitelích moderny v hudbě - Vítězslavu Novákovi a Josefu Sukovi. Odkazy na zvukové ukázky (Novák: Údolí Nového království; O věčné touze; II. smyčcový kvartet - 1. věta, Kantáta Bouře - část; Pan - část IV.)

POZNÁMKA: Text rozdělen na dva řečníky - odstavce označované A a B. Později dělení přeškrtnuto tužkou, stejně tak i odkazy na zvukové ukázky.

Na titulním listu - název, určení, datum premiéry. Původní identifikační údaje přeškrtnuty tužkou (jinou rukou) a označeno jako kapitola v Hudbě v českých dějinách i s odkazem na strany (398-404).

S 276 /50

Vývojové předěly novodobé české hudby

přednáška

„V novodobých dějinách české hudby ... známé profily úspěšných umělců.“

9.10.1983, s.l.

určeno pro posluchače Brno

strojopis, tužka, hnědá fixa, modré kuličkové pero, 8 fol., popsáno 8 p., A4

Autor sleduje přelomové momenty v dějinách české hudby, zabývá se hlavními charakteristikami české hudby po roce 1948, polemizuje se zažitými přívlastky a soudy a snaží se poukázat, z jakého důvodu nemusí být platné.

POZNÁMKA: Pokud je na poslední straně přeškrtnuto jméno, pak není Léblovo autorství jisté.

Na první straně v pravém horním rohu - jméno, určení datace (cizí rukou); na poslední straně vpravo nahoře pod textem přeškrtnuté jméno. Vpisky cizí rukou.

III. ROZHLASOVÉ POŘADY

S 276 /51

[Alexandr Zemlinský]

rozhlasový pořad

„Dnešní vlna zájmu o evropské ... 60 let od premiéry.“

18.3.1982, s.l.

určeno pro posluchače a Miroslava Hršela, rozhlas

průklep strojopisu, černá fixa, 3 fol., popsáno 3 p., A4

O Alexandru Zemlinském a jeho profesním vztahu k Praze. Snaží se hodnotit jak dirigenstkou, tak především skladatelskou činnost Zemlinského. Blíže se zaměřuje na jeho Lyrickou symfonii.

POZNÁMKA: Údaj o vysílání pořadu pochází ze seznamu z archivu Českého rozhlasu.

Na první straně v pravém horním rohu - určení, adresát, datace => vpiska Léblovou rukou. Odvysíláno 16.07. 1982.

S 276 /52

[Béla Bartók]

rozhlasový pořad

„V letošním roce slaví celý ... z repertoáru našich orchestrů.“

12.5.1981, s.l.

určeno pro posluchače rozhlas

průklep strojopisu, modré kuličkové pero, 4 fol., popsáno 4 p., A4

Pořad ke stému výročí narození Bély Bartóka, upozorňuje na význam Bartókovy tvorby. Skladatelův životopis, hodnocení jeho hudby, vyjmenována stěžejní díla.

POZNÁMKA: K identifikačním údajům doplněna poznámka "(pauza v programu koncert PJ 81)".

Na první straně v pravém horním rohu - datace, určení => vpiska Léblovou rukou. Není v seznamu pořadů z archivu Čro.

S 276 /53

[Gustav Mahler]

rozhlasový pořad

„Když Gustav Mahler 7. července ... ocitají na pomezí života a smrti.“

14.3.1982, s.l.

určeno pro posluchače a Miroslava Hršela, rozhlas

průklep strojopisu, modrá a černá fixa, 3 fol., popsáno 3 p., A 4 mm

O pozdních skladbách Gustava Mahlera, především o dvou dokončených a dochovaných částech jeho 10. symfonie - okolnosti vydání torza díla, jeho provedení a rekonstrukci díla.

POZNÁMKA: Údaj o vysílání pořadu pochází ze seznamu z archivu Českého rozhlasu. Na první straně v pravém horním rohu - určení, adresát, datace => vpiska Léblovou rukou. Vysíláno 2.4. 1982.

S 276 /54

Hudba v českých dějinách

rozhlasový pořad (?)

„14. Česká hudba : tradice a současnost ... v budoucnosti nutně korigován.“

s.a., s.l.

určeno pro posluchače rozhlas

průklep strojopisu, 2 a 2 fol., popsáno 0 p., A4

Pořad ze čtrnáctidílného cyklu z dějin hudby, věnující se ve své poslední části pojmu česká hudba. Vývoj chápání české hudby.

POZNÁMKA: Prázdný list A4 přeložen jako obálka spisu. Pod textem šifra /vI/ pozor - 2 exempláře!

S 276 /55

Hudba v českých dějinách

novinový výstřižek

„V první polovině 19. století ... 2. polovině 19. století.“

13.11.1979, s.l.

určeno pro čtenáře

tisk, 1 výstřižek fol., 161x175 mm

Anotace rozhlasového pořadu na téma Národní obrození a hudba

POZNÁMKA: V levém horním rohu poznámka Vysíláno s datací - vpiska Léblovou ruko. Na závěr článku tištěný odkaz na rozhlasové vysílání na stanici Vltava. Šifra (pv).

- S 276 /56** **Hudba v českých dějinách**
 novinový výstřížek
„Smetanova a Dvořákova tvorba ... nadčasové podoby“
 20.11.1979, s.l.
 určeno pro čtenáře
 tisk, 1 výstřížek fol., 147x172 mm
 Anotace rozhlasového pořadu na téma Smetana a Dvořák
POZNÁMKA: V levém horním rohu poznámka Vysíláno s datací - vpiska Léblovou rukou. Na závěr článku tištěný odkaz na rozhlasové vysílání na stanici Vltava. Šifra (vl).
- S 276 /57** **Hudba v českých dějinách**
 novinový výstřížek
„Druhá polovina 19. století ... jevišti ve 20. století.“
 27.11., s.l.
 určeno pro čtenáře
 tisk, 1 výstřížek fol., 148x160 mm
 Anotace rozhlasového pořadu na téma Zapomenutá hudební Praha 2. poloviny 19. století
POZNÁMKA: V levém horním rohu poznámka Vysíláno s datací - vpiska Léblovou ruko. Na závěr článku tištěný odkaz na rozhlasové vysílání na stanici Vltava. Šifra (jk).
- S 276 /58** **Hudba v českých dějinách**
 novinový výstřížek
„Pod pojmem secesní hudba ... katalogem secesních motivů.“
 4. prosince 1979, s.l.
 určeno pro čtenáře
 tisk, 1 výstřížek fol., 165x172 mm
 Anotace rozhlasového pořadu na téma Hudební Praha doby secese
POZNÁMKA: V levém horním rohu poznámka Vysíláno s datací - vpiska Léblovou ruko. Na závěr článku tištěný odkaz na rozhlasové vysílání na stanici Vltava. Šifra (vl).
- S 276 /59** **[Jihočeská suita]**
 rozhlasový pořad
„Rozhlasová fonotéka byla ... směje muzikantovo srdce.“
 6.3.1982, s.l.
 určeno pro posluchače, rozhlas
 průklep strojopisu, modrá fixa, 3 fol., popsáno 3 p., A4
 Zmiňuje nahrávku Novákovy Jihočeské suity, o tehdejší vnímání skladatele, okolnosti vzniku suity, v rámci pořadu zamýšlená ukázka z tohoto díla (druhá věta).
POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu - určení, datace => vpiska Léblovou rukou.

- S 276 /60** **[Josef Suk]**
rozhlasový pořad
„Když byl Antonín Dvořák ... Josef Suk: Praga“
1.IX.83, s.l.
určeno pro posluchače a pí Vašatová rozhlas
strojopis, modré kuličkové pero, 3 fol., popsáno 3 p., A4
- Charakteristika tvorby Josefa Suka, jeho inspirační zdroje, vyjmenovány některé významné skladby. Odkaz na zvukovou ukázkou (symfonická báseň Praga) a stručné informace k ní.
- POZNÁMKA:** Na první straně v pravém horním rohu - datace, určení, jméno (Vašatová) => vpiska Léblou rukou.
- S 276 /61** **Mahler a Čechy**
rozhlasový pořad
„V Mahlerově tvorbě se nezřídka ... národního umělce Václava Neumana.“
13.5.1985, s.l.
určeno pro posluchače rozhlas
průklep strojopisu, modré kuličkové pero, černá fixa, 5 fol., popsáno 5 p., A4
- Mahlerův životopis s důrazem na jeho hudební působení v Čechách, role Otakara Ostrčila a Zdeňka Nejedlého (ad.) v propagaci Mahlerova díla, pozdější pražská provedení a nahrávky skladatelových děl.
- POZNÁMKA:** Záměrné hledání "českých" hudebních prvků v Mahlerově tvorbě. Na první straně v pravém horním rohu - určení, datace => vpiska Léblou rukou.
- S 276 /62** **[Miloslav Kabeláč]**
rozhlasový pořad
„Jméno Miloslav Kabeláč nutně ... 29. května v Domě umělců.“
26.5. a 27.5. 1983, s.l.
určeno pro posluchače Rozhlas
průklep strojopisu, tužka, (modré kuličkové pero), 3 fol., popsáno 3 p., A4
- Zaměřuje se především na umělecký a osobní přínos Miloslava Kabeláče pro českou i světovou hudbu. Zavádí se i problémem náhlého úpadku zájmu o skladatele na vrcholu jeho tvůrčího období. Odkazuje na zvukovou ukázkou (Kabeláčova III. Symfonie).
- POZNÁMKA:** Na první straně v pravém horním rohu - určení, datace => vpiska Léblou rukou (u druhého exempláře pouze určení). 2 exempláře.
- S 276 /63** **[Otakar Ostrčil]**
rozhlasový pořad
„Otakar Ostrčil vešel do paměti ... Scherzino, Variace.“
1.IX.83, s.l.
určeno pro posluchače a pí Vašatová rozhlas
strojopis, modré a černé kuličkové pero, 3 fol., popsáno 3 p., A4
- Stručný životopis a charakteristika tvorby Otakara Ostrčila. Odkazuje na zvukovou ukázkou ze *Suity c moll* (Pochod, Scherzino, Variace).
- POZNÁMKA:** Na první straně v pravém horním rohu - datace, určení, jméno (Vašatová) => vpiska Léblou rukou.

IV. OSTATNÍ STUDIE

- S 276 /64** **[Alexandr Zemlinský]**
Přednáška, skica
„Proč vlastně vzpomínat dirigenta ... op 15., jednověť, část závěrečná Pozn. (skutečně chybí háček)“
Leden r. 1980, s.l.
určeno pro
strojopis černá fixa, tužka, modré kuličkové pero, 12 fol., popsáno 14 p., A4
Text se věnuje skladatelské a dirigentské osobnosti Alexandra Zemlinského v kontextu jeho pražského působení. Obsahuje dále hlavní životopisné údaje. Na závěr textu odkaz na hudební ukázkou (Zemlinského II. smyčcový kvartet, závěrečná část).
POZNÁMKA: Text je rozdělen na dva řečníky, obsahuje dvojice rukopisné vpisky - Lébl a zřejmě Dr. Ludvová. Je to skica, často proškrtávaná a opravovaná. Na první straně v levém horním rohu - datace (Léblova ruka), řazení listů je spíše náhodné, tomu odpovídá incipit a explicit.
- S 276 /65** **Audiovizuální aktivita Milana Grygara**
referát
„Názvem audiovizuální umění označujeme ... svým přemýšlením“
s.a., s.l.
určeno pro - referát
strojopis, zelená mikrofixa, 3 fol., popsáno 3 p., A 4 mm
Hovoří o činnosti AV umění, o jejím zaměření a v té souvislosti o působení Milana Grygara
POZNÁMKA: Text není zřejmě dokončen.
- S 276 /66** **Česká hudba doby secese**
studie, přednáška
„Jméno secese má svou historii. ... Vítězslav Novák : O věčné touze“
s.a., s.l.
určeno pro rozhlas?
průklep strojopisu, tužka, modré kuličkové pero, 8 fol., popsáno 8 p., A4
POZNÁMKA: V úvodu popsán význam slova secese v různých jazycích a kontextech. O jejích počátcích a kritice stylu, charakteristika secese v jednotlivých odvětvích umění. Podrobnější rozbor secese v hudbě, jaké jsou její znaky (v této části použity některé věty z krátké studie 65), hlavní představitelé a jejich díla. Odkazy na zvukové ukázky (O. Nedbal: Valse triste; Suk: Pohádka léta; V. Novák: O věčné touze).
POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu tužkou napsáno Rozhlas (ne Léblův rukopis).
- S 276 /67** **Česká hudba na rozchodu s romantismem**
přednáška
„Chtěl bych stručně nastínit ... nezanedbatelný vývojový článek.“
s.a., s.l.

strojopis, tužka, modré kuličkové pero, 6 fol., popsáno 6 p., A4

Zamýšlí se nad situací české hudby před první světovou válkou, charakterem českého hudebního romantismu, směřování české hudby v tomto období na konkrétním příkladu jednotlivých skladatelů.

POZNÁMKA: Vpisky cizí rukou, tou napsány různé identifikační údaje na první straně, pak přeškrtnuty. Na poslední straně pod textem přeškrtnuto jméno autora. Pokud je Léblovo jméno přeškrtnuto, pak není jisté jeho autorství.

S 276 /68

[Fónická hudba]

referát

„Jsou dva hlavní důvody, které nás při fónické tvorbě ... Jaké jsou to zásady?“
1970, s.l.

určeno pro - referát lekce, praktická cvičení (viz odkaz na začátku textu)
strojopis, zelené kuličkové pero, tužka, 9 fol., popsáno 9 p., A 4 mm

Problémy fónické hudby - že není vyjádřitelná pětlinkovou notací a nepočítá s živým interpretem. Zamýšlí se nad rolí tvůrce fónické hudby a nad funkcí notace v této oblasti kompozice. Problematika operační a orientační partitury.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu poznámka k identifikaci, ms. cizí ruka. Poslední strana již není text, ale schematický nákres.
Na první straně v pravém horním rohu, cizí m.s.- [ale nebylo vydáno]).

S 276 /69

[Gustav Mahler]

přednáška, studie

„Od smrti Gustava Mahlera ... lidských dimenzí svého umění.“
konec sedmdesátých, počátek osmdesátých let, s.l.
strojopis, modré kuličkové pero, 5 fol., popsáno 5 p., A4

Zabývá se charakterem a významem Mahlerova díla, hledá skladatelovy inspirační zdroje (záměrně ty "české" hudební prvky). O profesním vztahu Gustava Mahlera k Praze.

POZNÁMKA: Datace určena podle kontextu v textu : "Od smrti Gustava Mahlera uplynulo téměř sedmdesát let..."

S 276 /70

[Gustav Mahler]

přednáška, studie

„Od smrti Gustava Mahlera ... lidských prostor svého umění.“
24.4.1980, s.l.

průklep strojopisu, černá fixa, 5 fol., popsáno 5 p., A4

Zabývá se charakterem a významem Mahlerova díla, hledá skladatelovy inspirační zdroje (záměrně ty "české" hudební prvky). O profesním vztahu Gustava Mahlera k Praze.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu - datace (zřejmě Léblova ruka).

S 276 /71

[Hudební akustika]

studie

„smyslových počitků. Z původního impulzu ... akustikou se zabývá Výzkumné a vý-
“

s.a., s.l.

strojopis, modré kuličkové pero, tužka, modré pero, 18 fol., popsáno 18 p., A4

Studie o hudební akustice. Dějiny a pojetí hudební akustiky, stěžejní díla a hlavní představitelé. Další část studie je věnovaná dalším oblastem hudební akustiky - teorii slyšení (vývoj této teorie a hlavní odborné práce), problému konsonance a disonance v dějinném pojetí. Následně jsou teorie shrnuty a interpretovány jejich hlavní rysy, úvahy o akustice v dnešní době a jejím propojení s hudební tvorbou. Závěr o české akustice.

POZNÁMKA: Četné odkazy na zahraniční odbornou literaturu (důležité). Chybí strany 1, 2, 8, a zřejmě strana(y) následující za stranou 21 - poslední slovo končí rozdělovníkem.

S 276 /72

Hudební akustika

studie

„*Hudební akustika zkoumá ... a jim odpovídajících (zde spis končí)*“

s.a., s.l.

strojopis, modré pero, modré kuličkové pero, 2 fol., popsáno 2 p., A4

Vymezení předmětu hudební akustiky i obecné akustiky.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu - jméno autora. Spis není kompletní.

S 276 /73

Hudební akustika

studie

„*Hudební akustika zkoumá ... č. 1, s. 75-77.*“

s.a., s.l.

strojopis, 26 fol., popsáno 26 p., A4

Vymezení předmětu hudební akustiky i obecné akustiky. Podrobněji se zabývá dějinami hudební akustiky, uvádí hlavní teoretické práce ze zmiňovaných období. Vědecký přínos do hudební akustiky v dílech Stumpfa, Helmholtze a dalších osobností. Závěr o české hudební akustice, obsahuje též bibliografii.

S 276 /74

Jan Klusák, Seznam skladeb

soupis

„*Zkratky: V dedikace; ... a komorní soubor /1972/.*“

s.a., s.l.

strojopis, černé pero, 17 fol., popsáno 17 p., A4

Chronologický soupis Klusákových skladeb (1952-1982), scénické hudby (1955-1982), filmové hudby (1960-1982), filmových a divadelních rolí (1965-1974) a úprav a instrumentací (1956-1972).

POZNÁMKA: Rukopisné vpisky - Jan Klusák. Ve vydané studii Tvorba Jana Kluskáka... VHV 1986, č. 2 jen krátký a stručný seznam skladeb, ne tento (do té doby) kompletní.

S 276 /75

Kommunikationsprobleme der elektronischen Musik

studie

„*Die Kommunikation Die Musik in ihrer ... Čs.spisovatel, Praha 1970 befa3t. (3=ostré s)*“

s.a., s.l.

určeno pro čtenáře

strojopis, červené, modré, černé a zelené kuličkové pero, tužka, červená pastelka, 39 fol., popsáno 39 p., A4

Autor se zabývá hudbou jako komunikačním prostředkem, rozebírá proces recepce hudby, především elektronické hudby a jejích specifík oproti instrumentální hudbě.

POZNÁMKA: Německá verze publikované studie Některé komunikační problémy elektronické hudby (Hudební věda 7, 1970, č. 2, s. 267-277). Rukopisné vpisky výhradně cizí rukou. Stránkování spisu 101-139 (zřejmě součást většího celku). Text v německém jazyce, vpisky česky.

S 276 /76

Smetana a Dvořák

článek, studie

„Bedřich Smetana a Antonín Dvořák. ... nabírala na těchto výpravách“

s.a., s.l.

určeno pro

průklep strojopisu, tužka, 13 fol., popsáno 13 p., A4

Text se zabývá srovnáním různých pohledů na skladatele B. Smetanu a A. Dvořáka, který vznikl v průběhu dějin, fenoménem epigonství a skladatelské školy (předávání určitého hudebního stylu), problém českosti hudby.

POZNÁMKA: Torzo většího celku: stránky číslovány 1-11, poté přidány dvě strany s číslem 347-348 (k textu patří - jasná obsahová souvislost).

S 276 /77

[Smetanův kvartet Z mého života]

přednáška, článek, pořad (?)

„Když v roce 1877 mělo dojít ... jinak unikly. V. Lébl“

14.-17.6. 1981, s.l.

určeno pro Miroslava Hršela a Gramoolymp

průklep strojopisu, modré kuličkové pero, modrá fixa, 4 fol., popsáno 4 p., A4

O okolnostech prvního provedení Smetanova smyčcového kvartetu Z mého života, o premiéře orchestrální úpravy tohoto díla, podrobnosti vzniku transkribce, její charakter, výhrady k ní.

POZNÁMKA: Na první straně v pravém horním rohu - datace, komu určeno; na poslední straně pod textem - jméno autora textu.

S 276 /78

Téze základních faktů, problémů, teorií a hypotéz

studie

„Materiál I. Umělecká tvorba ... není obecně použitelný“

s.a., s.l.

určeno pro

strojopis, červené a modré kuličkové pero, 2 fol., popsáno 3 p., A4

Teoretická studie o procesu umělecké tvorby, složkách hudebního díla, zvukovém materiálu.

POZNÁMKA: Strojopis doplněn o rukopisné vpisky a další souvislejší rukopisný text. Vpisky Léblou rukou, spis není kompletní.

- S 276 /79** **[Vítězslav Novák]**
torzo studie
„*byl tento zakladatel ... Neztotožnil se však s jejich (spis zde končí)*“
s.a., s.l.
určeno pro
průklep strojopisu, černé kuličkové pero, 4 fol., popsáno 4 p., A4
Okolnosti vzniku vybraných skladeb Vítězslava Nováka, jejich význam, inspirační zdroje.
POZNÁMKA: Spis není kompletní (pouze strany 4-7).
- S 276 /80** **Texty o nové hudbě**
Těžko určitelný záměr
„*textytextytextytexty ... autonomní umělecký pojev [poslední slovo - Léblův překlep]*“
s.a., s.l.
určeno pro těžko určitelné
strojopis, tužka, červená pastelka, modrá pastelka, 23 fol., popsáno 24 p., A 4 mm
O podstatě Nové hudby, jak toto hnutí na hudbu nahlíží (tendence ke vzniku nových uměleckých druhů, která vyrůstá z potřeb moderního člověka). O propojení Nové hudby s jinými uměleckými druhy (s literárním textem, fónická poezie atd.).
POZNÁMKA: Stránky očíslovány tužkou a zřejmě některé listy scházejí (7, 14, 15, 22?-str. 22 jen načrtnuta na rubu jedné ze dvou stran označených číslem 17). Text je graficky uspořádán často v souvislosti se svým obsahem, na některých stranách jen náčrty a poznámky. Na druhé straně vpravo nahoře název spisu.
- S 276 /81** **Vojcek přednáška (na obálce); Inscenace Bergova Vojcka v ND 1926 (na první straně)**
přednáška
„*O nastudování opery Albana Berga ... musí odpovědět sám.*“
s.a., s.l.
určeno pro posluchače
strojopis, černá fixa, modré kuličkové pero, tužka, 25 fol., popsáno 27 p., A4, A5, 140x85 mm
O okolnostech uvedení opery Albana Berga Vojcek v Národním divadle v Praze v roce 1926.
POZNÁMKA: Obsahuje kromě textu samotného také nedokončený přehled článků v periodících k Vojckovi a lísteček s krátkým rukopisným výpisem. Všechny rukopisné vpisky Léblůvou rukou, název na přebalu spisu a na první straně.
- S 276 /82** **Zur Typologie des Klangmaterials**
studie
„*Die typologische Untersuchung ... Deutsch von Markéta Královcová*“
s.a., s.l.
určeno pro čtenáře
strojopis, 26 fol., popsáno 26 p., A4
Zkoumání zvukového materiálu, konfrontace zvukového a hudebního fenoménu, v

textu se odvolává na studii Pierra Schaeffera "Traité des objets musicaux". Vysvětluje pojmy zvuková jednotka a zvukový objekt, zvukový systém.

POZNÁMKA: Německá verze publikované české studie Nástin typologie zvukového materiálu (Hudební věda 6, 1969, č. 3, s. 260-280). Pod textem na konci jméno překladatelky. Text v německém jazyce.

V. DOPISY

S 276 /83

[vyjádření soustrasti]

obálka s dopisem

„*Dekanát Hudobnej fakulty ... vedúci Katedry hudobnej teórie*“

14.6.1987, z děkanátu VŠMU v Bratislavě

určeno pro Československou akademii věd

Obálka - strojopis, razítka (modrá); Dopis - strojopis, tisk, modré pero, černé kuličkové pero, 1 obálka, 1 dopis fol., popsáno 0 p., obálka 227x161; dopis A4

Vyjádření soustrasti nad úmrtím Vladimíra Lébla.

POZNÁMKA: Obálka - odesílatel (VŠMU v Bratislavě), adresát (Československá akademie věd, Praha 1), datum na razítku. Dopis - datum odeslání, zodpovědná osoba, název a adresa instituce, adresa příjemce.

S 276 /84

[vyjádření soustrasti]

obálka s dopisem

„*Bratislava 16.6. 1987 ... umenovedného ústavu SAV Bratislava*“

16.6.1987, z umenovedného ústavu SAV, Bratislava

určeno pro Československou akademii věd - Ústav teorií a dejín

Obálka - strojopis, tisk; Dopis - strojopis, tisk, 1 obálka, 1 dopis fol., popsáno 0 p., Obálka 230x163; Dopis A4

Vyjádření soustrasti nad úmrtím Vladimíra Lébla.

POZNÁMKA: Obálka - odesílatel (telegram - Bratislava), adresát (Ústav teorií a dejín, Československá akademie věd, Praha 1). Dopis - datum odeslání, instituce a zodpovědná osoba.

VI. MATERIÁL K JOSEFU SUKOVI

S 276 /85

[Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*Dalibor XII ... konzervatoř*“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky z Dalibora XII 1890

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /86** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor XIII ... nákladu Urbánkova.*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4
Poznámky z Dalibora XIII 1891.
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /87** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 14 ... viz Opis*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, modré pero, 2 fol., popsáno 4 p., A4
Výpisky z Dalibora 14 1892
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /88** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 1983 ... apologie Hejdy*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, tužka, 2 fol., popsáno 4 p., A4
Výpisky z Dalibora XV 1893
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /89** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor XII ... ČK v Berlíně*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, černé pero, 3 fol., popsáno 6 p., A4
Výpisky z Dalibora XII 1890 a XVI 1894
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /90** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalib 17 ... bez jeho vědomí (? nečitelné).*“
s.a., s.l.
černé pero, zelené pero, modré pero, 4 fol., popsáno 7 p., A4
Výpisky z Dalibora 17 1895
POZNÁMKA: Léblův m.s., místy špatně čitelné.
- S 276 /91** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 1896 ... 383 Díkůvzdání*“ [? nečitelné]
s.a., s.l.

tužka, modré pero, 2 fol., popsáno 4 p., A4

Výpisky z Dalibora XVIII 1896

POZNÁMKA: Léblův m.s., špatně čitelné.

S 276 /92 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*Dalibor 1897 ... pohřeb Bendla*“

s.a., s.l.

modré pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4

výpisky z Dalibora XIX 1897

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /93 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*Dalibor XX ... zde i Suk op. 3*“

s.a., s.l.

modré pero, 2 fol., popsáno 3 p., A4

Výpisky z Dalibora XX 1898

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /94 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*Dalibor XXI ... nedostává ze zpráv*“

s.a., s.l.

modré pero, 2 fol., popsáno 3 p., A4

Výpisky z Dalibora XXI 1899

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /95 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*Dalibor XXII ... Suk Nedbal*“

s.a., s.l.

modré pero, 2 fol., popsáno 3 p., A4

Výpisky z Dalibora XXII 1900

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /96 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*Dalibor XXIII ... odmítal nabídky*“

s.a., s.l.

modré pero, 2 fol., popsáno 4 p., A4

Výpisky z Dalibora XXIII 1901

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /97** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor XXIV ... snad vůbec.*“
s.a., s.l.
modré pero, 2 fol., popsáno 3 p., A4
Výpisky z Dalibora XXIV 1902
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /98** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor XXV ... mnoho temperamentu.*“
s.a., s.l.
modré pero, modré kuličkové pero, 3 fol., popsáno 3 p., A4
Výpisky z Dalibora XXV 1903
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /99** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 26 ... ČSKH s ČK*“
s.a., s.l.
černé pero, modré kuličkové pero, 2 fol., popsáno 3 p., A4
Výpisky z Dalibora XXVI 1904
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /100** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 1905 ... kvartet g moll*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, černá fixa, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Dalibora XXVII 1905
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /101** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 28 ... aby tak získal*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Dalibora 28 1906
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /102** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 1907 ... K.B. Dvořák*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky z Dalibora XXIX 1907

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /103** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 1908 ... pro pěstování písně*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, černá fixa, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Dalibora XXX 1908
POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /104** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 1909 ... o Foerstrovi*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, černá fixa, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Dalibora XXXI 1909
POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /105** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 1910 ... FSBB*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4
Výpisky z Dalibora XXXII 1910
POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /106** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor XXXIII ... Pražského karnevalu*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Dalibora XXXIII 1911
POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /107** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor XXXIV ... kdo hrál Fantasii?*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, černé pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4
Výpisky z Dalibora XXXIV 1912
POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /108** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor XXXV ... Londýn*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, černé pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Dalibora XXXV 1913
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /109** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor XXXVII ... Pohádka léta*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4
Výpisky z časopisu Dalibor XXXVII 1920-1921
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /110** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor XXXVI ... Katastrofální ročník (dále špatně čitelné)*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4
Výpisky z časopisu Dalibor XXXVI 1919
POZNÁMKA: Léblův m.s., místy špatně čitelné.
- S 276 /111** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Z koncertní síně ... Urbánek v Praze.*“
s.a., s.l.
strojopis, modré kuličkové pero, 8 fol., popsáno 11 p., A4
Souvislý text výpisků y Dalibora 14, 1892, k provedení skladeb Josefa Suka a k Českému kvartetu.
POZNÁMKA: Číslo stránek - Léblův m.s.
- S 276 /112** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Dalibor 17 ... úcty si dobyla....*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, černé pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Souvislý text výpisků z Dalibora 17, 1895
POZNÁMKA: Léblův m.s., špatně čitelné.
- S 276 /113** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]
výpisky
„*Z koncertní síně Komorní soirée ... závěr kritiky.*“
s.a., s.l.

strojopis, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Souvislý text výpisků z Dalibora 17, 1895, České kvarteto, recenze koncertu.

S 276 /114 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*Hudebniny: Josef Suk ... Karel Hoffmeister*“

s.a., s.l.

strojopis, 1 fol., popsáno 2 p., A4

Výpisky z Dalibora 26 1906, o vydané partituru Scherzo fantastique Josefa Suka, s rozbohem.

S 276 /115 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*Dalibor 1910 XXXII ... Ševčíkova kvarteta.*“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky z Dalibora 1910 XXXII

POZNÁMKA: Léblův m.s., místy špatně čitelné.

S 276 /116 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*Český spolek pro ... vnímání? Ev.*“

s.a., s.l.

strojopis, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky z Dalibora XXXIV 1912, recenze koncertu Českého spolku pro komorní hudbu.

S 276 /117 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Dalibor]

výpisky

„*(s odkazem na ... utržení. Josef Suk*“

s.a., s.l.

strojopis, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky z Dalibora XXXV 1912-1913, příspěvek proti názorům Nejedlého na Dvořáka.

S 276 /118 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]

výpisky

„*Hudební revue I ... přílohu 36*“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky z Hudební revue I 1908

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /119** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky
„Hudební revue II. ... Vítězslav Novák“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Hudební revue II. 1909
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /120** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky
„Hudební revue III. ... Novák - Suk“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 2 fol., popsáno 3 p., A4
Výpisky z hudební revue III 1910
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /121** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky
„Hudební revue IV 1911 ... Ot. Šourek.“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Hudební revue IV 1911
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /122** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky
„Hudební revue V ... Opieňsky!“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Hudební revue V 1912
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /123** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky
„Hudební revue VI ... S podobiznou!!“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Hudební revue VI 1912-1913
POZNÁMKA: Léblův m.s.
- S 276 /124** [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky
„Hudební revue VII ... Zrání!!“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4

Výpisky z Hudební revue VII 1913-1914

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /125 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky

„Hudební revue VIII ... 1915 č. 7“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4

Výpisky z Hudební revue VIII 1915

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /126 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky

„Hudební revue IX ... Viléma Petrželky“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4

Výpisky z Hudební revue IX 1915-1916

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /127 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky

„Hudební revue X ... I op. 22!“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky z Hudební revue X 1917

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /128 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky

„Hudební revue XI ... (Čelanský) - Praga.“

s.a., s.l.

černé pero, modré kuličkové pero, 2 fol., popsáno 4 p., A4

Výpisky z Hudební revue XI 1918

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /129 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]
výpisky

„Hudební revue XII ... na cizí půdu.“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 2 fol., popsáno 4 p., A4

Výpisky z Hudební revue XII 1919

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /130 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]**
výpisky
„K přílohám. ... vložená ruka. /atd/“
s.a., s.l.
strojopis, černá fixa, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Hudební revue II. 1909, o rukopisu Sukovy Pohádky léta.
- S 276 /131 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]**
výpisky
„Hlídka časopisecká ... Otakar Šourek“
s.a., s.l.
strojopis, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z Hudební revue IV 1911 - "Posudky německých časopisů o vídeňském provedení Sukovy Pohádky léta."
- S 276 /132 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Hudební revue]**
výpisky
„Max Brod: Slovo ... našich virtuosů.-“
s.a., s.l.
strojopis, 2 fol., popsáno 3 p., A4
Podrobné výpisky a opisy článků z Hudební revue IX 1915-1916 k Josefu Sukovi a recenze koncertu ČF.
- S 276 /133 [Výpisky k Josefu Sukovi z časopisu Listy hudební matice]**
výpisky
„Listy Hudební matice ... hrazeno opisování (nečitelné)“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4
Výpisky z Listů Hudební matice I 1922
POZNÁMKA: Léblův m.s., místy špatně čitelné.
- S 276 /134 O nenapsané Sukově opeře**
novinový výstřižek
„Romantika hlubokého údolí ... Dr. Ladislav Navrátil“
21.srpna 1981, s.l.
určeno pro Lidová demokracie
tisk, 1 fol., popsáno 2 p., 170x201 mm
O plánované a nerealizované Sukově opeře.
POZNÁMKA: Léblova rukopisná vpiska pod článkem - datace, určení
- S 276 /135 [Osnova biografie o Josefu Sukovi]**
výpisky
„Excerpta mimo Květa ... 45“
s.a., s.l.
rukopis, modré kuličkové pero, černé pero, modrá fixa, strojopis, tisk (vlepené lístky), 1 tlustý sešit fol., 290x205 mm

Torzo Sukovy biografie, sešit chronologicky a tematicky rozdělen (nadepsán rokem nebo názvem kapitoly), k uvedeným kapitolám někdy stručné, někdy podrobné poznámky, odkazy na literaturu, vlepené lístky (výstřižky z novin apod.).

POZNÁMKA: Léblův rukopis, na první straně sešitu za deskami Léblova adresa a telefon - vpiska jeho rukou.

S 276 /136 [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]

výpisky

„*Smetana I ... Beeth. Devátou*“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky ze Smetany I 1910-1911

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /137 [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]

výpisky

„*Smetana II ... ZN opis*“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky ze Smetany II 1911-1912

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /138 [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]

výpisky

„*Smetana III ... K.B. Jiráček*“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 2 fol., popsáno 3 p., A4

Výpisky ze Smetany III 1913

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /139 [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]

výpisky

„*Smetana V. ... Repro?*“

s.a., s.l.

určeno pro

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4

Výpisky ze Smetany V 1915

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /140 [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]

výpisky

„*Smetana IV ... atd. atd.*“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4

Výpisky ze Smetany IV 1914

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /141** [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]
výpisky
„*Smetana VI ... Brod o Sukovi*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4
Výpisky ze Smetany VI 1916

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /142** [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]
výpisky
„*Smetana VII ... v hloubi své duše.*““
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky ze Smetany VII 1917

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /143** [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]
výpisky
„*Smetana VIII ... Fibichův koncert*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4
Výpisky z časopisu Smetana VIII 1918

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /144** [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]
výpisky
„*Smetana IX ... Nejedlého doslovem Opis*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A4
Výpisky z časopisu Smetana IX 1919

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /145** [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]
výpisky
„*Smetana X 1920 ... Nepodepsáno.*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Výpisky z časopisu Smetana X 1920

POZNÁMKA: Léblův m.s.

- S 276 /146** [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]
výpisky
„*Smetana XI ... Poláci valně necení.*“
s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4

Výpisky z časopisu Smetana XI 1921

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /147 [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]

výpisky

„*Jos. Suka druhý ... umělecké práci. Z.N.*“

s.a., s.l.

strojopis, 2 fol., popsáno 2 p., A4

Výpisky ze Smetany II 1911-1912, k Sukovým skladbám II. smyčcový kvartet a Pod jabloní.

S 276 /148 [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]

výpisky

„*Boj o Dvořáka ... noblesní tah*“)“

s.a., s.l.

strojopis, modré kuličkové pero, 5 fol., popsáno 8 p., A4

Podrobné výpisky a opisy článků z časopisu Smetana III 1913, týká se Dvořáka a Suka.

S 276 /149 [Výpisky o Josefu Sukovi z časopisu Smetana]

výpisky

„*(V. Helfert) ... "časové".*“

s.a., s.l.

strojopis, 1 fol., popsáno 1 p., A4

Výpisky z článku v časopise Smetana V 1915, ke skladbě Josefa Suka Meditace na staročeský chorál "Svatý Václave".

S 276 /150 [Bibliografie k Josefu Sukovi]

výpisky

„*Rudolf Reissig ... s. 103*“

s.a., s.l.

černé, modré, červené a zelené kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., 304x136 mm

seznam literatury k Josefu Sukovi s odkazem na příslušné strany.

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /151 [Výpisky z novin]

výpisky

„*NL 12.2. ... Fr. A Urbánka.*“

s.a., s.l.

černé pero a černé kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A3 mm

výpisky z různých čísel periodika označených zkratkou NL

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /152 [České kvarteto]

poznámky

„*V Madridu vyznamenáni ... za účasti Almy*“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, černé pero, modrá fixa, 2 fol., popsáno 2 p., A4

poznámky s datací, chronologicky řazený, k roku 1903 a činnosti Českého kvarteta v tomto roce

POZNÁMKA: Léblův m.s.

S 276 /153

[Adresa]

poznámky

„Dagmar Henžlíková ... hud. vědy 1-3“

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., 295x117 mm

adresa Dagmar Henžlíkové a její pracovní zaměření

POZNÁMKA: Cizí m.s., jméno, adresa, činnost.

S 276 /154

[České kvarteto]

článek, studie

„Jan Květ: Otto ... byla hudba“ ... “

s.a., s.l.

strojopis, černé pero, 2 fol., popsáno 3 p., A4

České kvarteto - jak Otto Berger píše o jeho začátcích, co je v jeho pozůstalosti. (Možná výpisky z knihy J. Květa)

POZNÁMKA: Číslování stránek - Léblův m.s.

VII. VÝPISKY – RŮZNÉ

S 276 /155

[Výpisky k akustice]

výpisky z knihy

„Die Musik in Geschichte ... (Ll. S. Lloyd). Sound“

s.a., s.l.

černé kuličkové pero, 3 fol., popsáno 3 p., A4

Výpisky ze slovníku Die Musik in Geschichte und Gegenwart k tématu akustika. Chronologický výčet hlavních teoretiků, zabývajících se touto problematikou, poznámky k psychologii slyšení.

POZNÁMKA: Léblův rukopis.

S 276 /156

[Výpisky k Antonu Webernovi]

výpisky

„Webern Anton *3.12. 1883 Vídeň ... je ve nových kompozicích do důsledků“ [je tam skutečně ve]

s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., 304x210 mm

Chronologický soupis života a díla Antona Weberna, stručně shrnuto.

POZNÁMKA: Léblův rukopis.

- S 276 /157** **[bez shrnujícího názvu]**
vápisky, poznámky
„Dr Karel Padrta Branišovská 23 ... Hiroshima 1962 kantáta“
s.a., s.l.
určeno pro – dopis: Dr. Karel Padrta, adresován do Českých Budějovic
modré kuličkové pero, 1 přeložený na čtvrtiny fol., popsáno 1 p., 420x310 mm
Dopis - náčrt, adresován Dr. Karlu Padrtovi, Lébl se v něm omlouvá, že se nemůže ze zdravotních důvodů zúčastnit Novákovských dnů. Životopis - stručné výpisky a poznámky k životu a dílu skladatele L. Nona. Na Archu ještě několik krátkých poznámek (název dvou děl s datací).
POZNÁMKA: Léblův rukopis.
- S 276 /158** **[bez shrnujícího názvu]**
výpisek
„I Hanes ... lokální hudba“
s.a., s.l.
černé pero, 1 přeložený na čtvrtiny fol., popsáno 1 p., 420x305 mm
těžko definovatelné poznámky, papír byl nejspíš nejprve nadepsán "Nová jednoduchost, Nový [?] Počítačová hudba, lokální hudba", ale pak byl obrácen a popsán jinými, nesouvisejícími poznámkami .
POZNÁMKA: Značka [?] znamená nečitelné slovo. Léblův rukopis. Špatně čitelné.
- S 276 /159** **[bez shrnujícího názvu]**
seznam
„Pro klavír a hlas ... Mese des Pannes“
s.a., s.l.
tužka, 1 přeložený napůl fol., popsáno 1 p., 304x211 mm
Seznam skladeb podle obsazení, název a datace. Názvy ve francouzštině.
POZNÁMKA: Přeložený papír je označen čísly stránek 3 a 4, dříve zřejmě existující strany 1 a 2 nebyly k tomuto listu přiloženy. Léblův rukopis.
- S 276 /160** **[Výpisky k Conlonu Nancarrowovi]**
výpisek
*„Conlon Nancarrow * 1912 ... nejlepším ze všech žijících skladatelů“.*
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., A 5 mm
Poznámky k životu a dílu skladatele Nancarrowa.
POZNÁMKA: Léblův rukopis.
- S 276 /161** **[Die Lehre von den Tonempfindungen]**
výpisky z knihy
„Hermann von Helmholtz ... O tom obsáhlá teorie“
s.a., s.l.
černé kuličkové pero, strojopis, 14 fol., popsáno 14 p., A4
Výpisky z knihy Hermann von Helmholtze Die Lehre von den Tonempfindungen... Poznámky k tematickému rozvržení této práce, výpisky k

problematice hudební psychologie.

POZNÁMKA: Léblův rukopis. Uveden kompletní bibliografický údaj použité knihy. Místy špatně čitelné.

- S 276 /162** **[Výpisky k Dietésu Schnebelovi]**
výpisek
„*Dietés Schnelel ... Režie Jiří Brňák*“
s.a., s.l.
modré a černé kuličkové pero, černé pero, 1 fol., popsáno 2 p., 101x100 mm
Krátká poznámka k osobě D. Schnelel, jeho skladatelské a odborné zařazení. Z druhé strany jiná nesouvisející poznámka, spíše nadpis, název pořadu - "Česká šedesátá léta", označeno, že se jedná o cyklus a kdo pořad komentoval a režíroval.
POZNÁMKA: Léblův rukopis.
- S 276 /163** **[Výpisky k Georgesovi Crumbovi]**
výpisky
„*Georges (Henri Crumb). *Charleston ... Arthur Weisburg 5 částí*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., 304x210 mm
Stručně shrnut život skladatele G. Cruba, dále charakterizováno jeho dílo, výčet vybraných skladeb.
POZNÁMKA: Léblův rukopis.
- S 276 /164** **[Hudební ukázky]**
poznámky
„*Chorály Nejstarší vrstva ... Uvažování o české hudbě (...) => špatně čitelné*“
s.a., s.l.
strojopis, modré kuličkové pero, tužka, 1 fol., popsáno 2 p., A4
Soupis zřejmě hudebních ukázek k rozhlasovému pořadu (?), soupis je tematicky rozdělen (Chorály, lidová píseň...), jedná se o ukázky z české hudby (od českých autorů).
POZNÁMKA: Rukopisné vpisky špatně čitelné - Léblův rukopis.
- S 276 /165** **[Výpisky k Edwardu Ivesovi]**
výpisky
„*Charles Edward Ives. Otec Georg Ivese ... se nám Evropanům protáčejí panenky.*“
s.a., s.l.
strojopis, modré kuličkové pero, 1 přeložený na čtvrtiny fol., popsáno 1 p., 420x310 mm
Stručně shrnut život skladatele Ch. Ivese, jen obecně charakterizováno jeho dílo.
POZNÁMKA: Léblův rukopis.
- S 276 /166** **[Výpisky k Edwardu Ivesovi]**
výpisky
„*Ives, Charles Edward ... Conecticut 1919, nově NY 1947*“
s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 2 přeložené napůl fol., popsáno 2 p., 304x211 mm

Podrobnější poznámky k životu a dílu Ch. Ivese, obecně charakterizovaná jeho tvorba, dobový kontext, některé skladby podrobněji rozebrány.

POZNÁMKA: Léblův rukopis.

S 276 /167 [Výpisky ke K. Stockhausenovi a O. Messiaenovi]

výpisky

„*Stokhausen Karlheinz * 1928 Otec učitelem na zákl. škole ... Messiaen /Henze/*“
s.a., s.l.

černé a zelené pero, modré kuličkové pero, 1 přeložený napůl fol., popsáno 1 p., 304x210 mm

Poznámky k životu a dílu skladatele Stokhausena a několik poznámek k Messiaenovým Quatre études, v bodech popsány hlavní charakteristiky jeho kompoziční techniky.

POZNÁMKA: Léblův rukopis.

S 276 /168 Klänge und Geräusche

obsah knihy

„*Klänge und Geräusche ... Sachverzeichnis 234*“
s.a., s.l.

strojopis, černé kuličkové pero, 3 fol., popsáno 2 p., A4

Výpisek obsahu knihy Klänge und Geräusche od Ferdinanda Trendelenburga - názvy kapitol a strany.

POZNÁMKA: Prázdný list A4 přeložen jako obálka spisu. Kompletní bibliografický údaj - záhlaví titulního listu.

S 276 /169 [Klänge und Geräusche]

výpisky z knihy

„*Trendelenburg: Klänge und Geräusche ... liegenden Frequenz.*“
s.a., s.l.

modré kuličkové pero, 4 fol., popsáno 4 p., A4

Výpisky ze studie Klänge und Geräusche, k problematice hudební akustiky, hudebních a nehudebních zvukových jevů.

POZNÁMKA: Léblův rukopis.

S 276 /170 [Výpisky k Leonidu Mjasinovi]

výpisek

„*Leonid Mjassin Kubismus ... velmi drobné písmo, těžko čitelné*“
s.a., s.l.

modré kuličkové pero, modré pero, 1 fol., popsáno 2 p., 110x75 mm

Několik poznámek k nějakému baletu, špatně čitelné

POZNÁMKA: Lístek vystřižen z většího formátu, proto na rubové straně neidentifikovatelné a téměř nečitelné poznámky. Později popsáno i z druhé strany výše zmíněným textem. Léblův rukopis. Velmi drobné písmo, těžko čitelné.

- S 276 /171** **[Výpisky k minimalismu]**
vápisky
„*Nová hudba - jazz Rock Club ... a soudobé hudební věci*“
s.a., s.l.
černé a modré pero, zelená mikrofíxa, 1 papír přeložený napůl fol., popsáno 1 p., 304x210 mm
Různorodé poznámky, které se týkají většinou minimalismu, vyjmenování jeho hlavní představitelé (s daty narození), citáty (Herman Sabbe a John Cage).
POZNÁMKA: Léblův rukopis. Místy špatně čitelné.
- S 276 /172** **[Nahrávky]**
soupis
„*3 gymnopédies: Capitol ... Po přestávce: 33' 30. října*“
30. října, s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., 100x99 mm
Seznam několika nahrávek děl Satieho, Weberna, Ivese... Obsahuje jméno skladatele, název díla, ansámbl, jméno dirigenta.
POZNÁMKA: Na druhé straně vlevo uprostřed - datace. Založeno ve spisu 22. Léblův rukopis.
- S 276 /173** **[Výpisky k Péladanovi]**
výpisek
„*Péladan Jozéphin ... věku a půvab [?]*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., 77x102 mm
Krátký výpisek k osobě J. Péladan, z druhé strany lístku nesouvisející poznámka k E. Satiemu.
POZNÁMKA: Značka [?] znamená nečitelné slovo. Léblův rukopis. Hůře čitelné, drobné písmo.
- S 276 /174** **[Výpisky k Pierru Boulezovi]**
vápisky
„*Boulez, Pierre; 1925; René Char ... U nás Boulez 1967 PJ Debussyho (Moře?)*“
s.a., s.l.
zelené a černé pero, 1 přeložený napůl fol., popsáno 1 p., A 4 mm
Chronologický soupis života, díla a dirigentského působení Pierra Bouleze, stručně shrnuto.
POZNÁMKA: Léblův rukopis.
- S 276 /175** **[Výpisky k Relachovi]**
výpisek
„*Relache [?] Švédský balet ... Výprava Picabia*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, modré pero, 1 fol., popsáno 2 p., 105x80 mm
Úryvek básně
POZNÁMKA: Lístek vystřižen z většího formátu, proto na rubové straně

neidentifikovatelné a téměř nečitelné poznámky. Později popsáno i z druhé strany výše zmíněným textem. Značka [?] znamená nečitelné slovo.
Léblův rukopis, velmi drobné písmo, těžko čitelné.

- S 276 /176** **Satie**
výpisky
„*Satie, Erik 17.5. 1866 ... Padesátiletý 3 balety, Socrates, písně, klavírní věci*“
s.a., s.l.
rukopis, tužka, 2 přeložené napůl fol., popsáno 2 p., 305x210 mm
Chronologický přehled života a díla Erika Satieho.
POZNÁMKA: Obálka spisu nadepsána Satie. Součást obálky Musica Nova, Léblův rukopis. Místy špatně čitelné.
- S 276 /177** **Satie**
skladby Erika Satieho
„*Erik Satie I L'essentiel ... III. Mort de Socrates (Phédon)*“
s.a., s.l.
určeno pro - obálka LP nahrávky [?]
zelená mikrofixa, modré kuličkové pero, tužka, 3 přeložené napůl fol., popsáno 5 p., 297x209 mm
Názvy ve francouzštině. Seznam skladeb Erika Satieho. Skladby očíslovány, ke každé pak vypsány jednotlivé věty a v závorce stopáž - ta je na prvním listu, na druhém za názvem a větou datum. Na třetím listu rozepsáno obsazení a obsah symfonického dramatu Socrates (ve francouzštině). Na prvním listu tužkou napsány též tři notové incipity.
POZNÁMKA: Dva přeložené papíry označeny na titulní straně čísly 1 a 2, třetí papír očíslován není, ale jistě k těmto dvěma patří - v prvním je totiž odkaz "Socrates - viz zvl. list a zvl. deska". Deskou bude možná myšlena LP nahrávka zmíněné skladby. Léblův rukopis.
- S 276 /178** **[Systém]**
výpisek
„*Systém termín zavedený ... hudebního materiálu, ale*“
s.a., s.l.
modré kuličkové pero, 1 arch přeložený napůl fol., popsáno 1 p., 304x210 mm
Krátký výpisek, odkazující na knihu M. Nymana Experimental Music (str. 1036) a vysvětlující pojem systém v hudební kompozici. Pod výpiskem je další krátký text týkající se "minimální hudby".
POZNÁMKA: Součást obálky Musica Nova. Léblův rukopis.
- S 276 /179** **[Tonpsychologie]**
výpisky z knihy
„*Tonpsychologie von Dr ... teoretické vědění.*“
s.a., s.l.
černé kuličkové pero, modré pero, tužka, 23 fol., popsáno 23 p., A4
Výpisky z knihy Karla Stumpfa Tonpsychologie, poznámky k tematickému dělení knihy a zkoumaným problémům, výpisky k jednotlivým tematům.

POZNÁMKA: Léblův rukopis, místy špatně čitelné.

- S 276 /180** **[Výpisek]**
výpisek
„[?] *Partes 1923 vyrobeno ... tak přesně jako poprvé.*“
s.a., s.l.
není zřejmé
černé pero, modrá fixa, papír na rubu potištěný, 1 přeložený na čtvrtiny fol.,
popsáno 2 p., 420x305 mm
Poznámky a citace (v uvozovkách) k funkci nějakého, zřejmě elektronického,
hudebního nástroje.
POZNÁMKA: Značka [?] znamená nečitelné slovo. Léblův rukopis, místy špatně
čitelné.

VIII. RŮZNÉ

- S 276 /181** **Čeho se obávají interpreti**
novinový výstřižek
„*U nás i v zahraničí je obecně ... Jejich služba socialistické hudbě.*“
s.a., s.l.
určeno pro čtenáře - veřejnost
tisk, modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., 411x186 mm
O soudobé české hudbě, že je málo hraná a že dominuje hudba 18. a 19. století.
Autor článku tvrdí, že esteticky hodnotných soudobých skladeb je málo, ale právě
ta by se měla provozovat. Dále negativně hodnotí "experimentální Novou hudbu".
POZNÁMKA: Odstavec, který negativně hodnotí Novou hudbu je označen (zatržen)
modrým perem. Pod článkem uvedeno jméno autora: Vladimír Soukup, hudební
skladatel.
- S 276 /182** **[Výplata honoráře]**
složenko
5.12.1979, Praha
určeno pro Vladimíra Lébla
tisk, strojopis, 1 fol., popsáno 2 p., 103x56 mm
POZNÁMKA: Odesílatel, adresát, datace (razítko), lokace.
- S 276 /183** **[Identifikační kartičky]**
poznámky
s.a., s.l.
modré a černé kuličkové pero, tužka, 37 fol., popsáno 38 p., část kartiček 76x106,
další 105x152 mm
Na každé kartičce krátká bibliografická poznámka, týkající se Léblova vydaného
nebo předneseného textu - často souvisí s obsahem pozůstalosti.
POZNÁMKA: Rukopis neznámé ruky.

- S 276 /184 Musica nova**
složka přednášek
1986/87, s.l.
určeno pro Divadlo hudby
tužka, 1 fol., popsáno 1 p., obálka spisů 420x305, spisy A4
- POZNÁMKA:** Složka je nadepsána tužkou - název, datace, určení, avšak nejedná se o Léblovu ruku, ale o písaře, který psal identifikační poznámky i na další ze spisů pozůstalosti (zřejmě Dr. Kouba).
- S 276 /185 Musica Nova I**
úvodní slovo
„V sezóně 1985/6 ... sedmdesátých a osmdesátých“
s.a., s.l.
určeno pro veřejnost
tužka, 1 fol., popsáno 2 p., 305x211 mm
- Úvodní slovo k zamýšlenému rozšíření přednášek cyklu Musica Nova, charakterizuje základní koncepci cyklu a důvod zveřejnění.
- POZNÁMKA:** Léblův rukopis.
- S 276 /186 Normovaná hudba**
Koláž, PF
„Československý rozhlas Praha ... my život životu přísahali!“
1968 nebo 1970, s.l.
určeno pro Československý rozhlas [Miroslav Hršel]
průklep strojopisu, černá fixa, vlepený tištěný štítek s textem básně, 1 fol., popsáno 1 p., A 4 mm
- nelze shrnout
- POZNÁMKA:** Nadpis, datace a název odkazují k rozhlasovému vysílání v roce 1968, pořadu s názvem Normovaná hudba. Neobsahuje však text pořadu, jen nadpis, fixou je dopsáno PF 1970 MH (Miroslav Hršel - jméno viz nadpis) a vlepen text nějaké básně. V hlavičce nadpisu - datace, určení - nebo též vlevo dole PF 1970.
- S 276 /187 [Novinový výstřížek]**
výstřížek
19.5.1980, s.l.
určeno pro Vladimíra Lébla
tisk, tužka, 1 výstřížek fol., 50x52 mm
- POZNÁMKA:** Na novinovém výstřížku, poukazujícím k přímému přenosu z koncertu, dopsáno tužkou datum.
- S 276 /188 Musica Nova (výpisky k pořadu I-IV)**
obálka (obsahuje 22-41)
s.a., s.l.
černá fixa, zelená a černá mikrofixa, tužka, modré kuličkové pero, 1 obálka fol., popsáno 0 p., 350x250 mm

POZNÁMKA: Obálka je popsána různými poznámkami, vše nejspíš Léblův rukopis. Je nadepsána velkým nadpisem Musica Nova, z druhé strany obálky Musica Nova (výpisky k pořadu I-IV). Obsah a určení obsahu obálky určeno nejspíš nadpisem Musica Nova. Léblův rukopis.

S 276 /189 **[Obálka]**
obálka (obsahuje 43-47)
s.a., s.l.
určeno pro Dr. Koubu?
tužka, 1 obálka fol., A5

POZNÁMKA: Obálka je nadepsána Dr. Kouba. Neznámý rukopis, není jisté, zda byl obsah určen Dr. Koubovi, nebo bylo jen využito prázdné obálky.

S 276 /190 **Musica Nova texty (I-IV)**
obálka
s.a., s.l.
černá fixa, tužka, strojopis, poštovní razítka (červená), 1 obálka fol., popsáno 1 p., 307x228 mm

POZNÁMKA: Obálka nadepsaná Musica Nova texty (I-IV) a tehdejší Léblůvou adresou (Skupova 9, Praha 6). Adresa na štítku obálky.

S 276 /191 **[PF]**
obrázek
„Všechno ... doma“
1986, s.l.
tisk, modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 1 p., 150x105 mm
PF

POZNÁMKA: Cizí m.s., podpis těžko čitelný.

S 276 /192 **Smlouva o uměleckém hostování mimo pracovní poměr**
smlouva
30.10.1986, s.l.
určeno pro Vladimíra Lébla a vedení Divadla hudby - Lyrů Pragensis
tisk, strojopis, černá mikrofixa, modré kuličkové pero, 1 fol., popsáno 2 p., A4

POZNÁMKA: Druhá strana smlouvy - podpis Vladimíra Lébla, datace určení.

S 276 /193 **[Parte]**
parte
8. června 1987, s.l.
tisk, 2x1 fol., popsáno 0 p., A 4 mm

POZNÁMKA: 2 exempláře.

S 276 /194 **[Ústřížek složenky]**
ústřížek složenky

XII.80, s.l.

určeno pro Vladimíra Lébla
tisk, 1 ústřížek fol., 101x55; mm

POZNÁMKA: Na složenke natištěno Léblovo jméno a odesílatel (ČsRo).

S 276 /195 **[Výplatní páska]**
výplatní páska

XII.80, s.l.
určeno pro Vladimíra Lébla
Tisk, 1 formulář fol., 204x208 mm

POZNÁMKA: Natištěno jméno Lébla s adresou.

S 276 /196 **Libreto k výstavě Světová moderní opera**

libreto k výstavě
„Text: /Úvodní panel na schodiště/ ... počtu operních anotací.“
září - říjen 1961, s.l.
určeno pro veřejnost Divadlo hudby
průklep strojopisu, 28 fol., popsáno 28 p., A4

Předloha pro textové komentáře k výstavě Světová moderní opera - popisky k jednotlivým vyobrazením, jejich umístění, identifikace osob na vyobrazeních, související komentáře z dějin světové moderní opery.

POZNÁMKA: Na titulním listu - určení, datace.

IX. FOTOGRAFIE

S 276 /197 **Jan Klusák na Řípu**
fotografie
[1.9.1987], [Říp]
1 fotografie, 147x105 mm

POZNÁMKA: Idetifikovala Jitka Ludvová, srovnáno s obrazovou přílohou Hudební vědy 1988. Dataci určila J. Ludvová (osobně přítomna na akci). Akce na Řípu po Léblově smrti.

S 276 /198 **Vladimír Lébl - příprava výstavy o J. Bergovi k prvnímu výročí jeho smrti**
fotografie
[1972], [Brno]
1 fotografie, 129x168 mm

POZNÁMKA: Identifikováno na základě knihy Jaroslava Šťastného Josef Berg a jeho snění > Malé divadlo hudby, Brno 1972. Akce v Brně.

S 276 /199 **Vladimír Lébl v Brně při experimentu**
fotografie
28.5.1970, [Brno]
1 fotografie, 107x75 mm

POZNÁMKA: Identifikovala Jitka Ludvová. Akce v Brně. Na zadní straně fotografie razítko s datem.

S 276 /200 **Vladimír Lébl s magnetofonem**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 89x138 mm

POZNÁMKA: Z druhé strany fotografie razítko se jménem a adresou (Vladimír Šrámek...). Lébl při práci.

S 276 /201 **Vladimír Lébl s magnetofonem**
fotografie
27.2.1966, Reduta
1 fotografie, 88x138 mm

POZNÁMKA: Z druhé strany fotografie razítko se jménem a adresou (Vladimír Šrámek...) a identifikační údaje - datace, lokace - Léblův rukopis. Lébl při práci.

S 276 /202 **Vladimír Lébl při čtení**
fotografie
27.2.1966, Reduta
1 fotografie, 88x138 mm

POZNÁMKA: Vladimír Lébl při práci. Z druhé strany fotografie razítko se jménem a adresou (Vladimír Šrámek...) a identifikační údaje - datace, lokace - Léblův rukopis.

S 276 /203 **Vladimír Lébl při psaní**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 89x139 mm

POZNÁMKA: Vladimír Lébl při práci.

S 276 /204 **Vladimír Lébl u lístkového katalogu**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 125x89 mm

POZNÁMKA: Lébl při práci.

S 276 /205 **Vladimír Lébl při práci**
fotografie
30.1.1967, s.l.
1 fotografie, 178x130 mm

POZNÁMKA: Z druhé strany fotografie razítko fotografa. Identifikační údaj - datace - cizí rukou.

- S 276 /206** **Vladimír Lébl – průkazová fotografie**
fotografie
s.a., s.l.
2 fotografie, 51x40 mm
POZNÁMKA: Na zadní straně razítko fotografa. 2 exempláře. Osobní fotografie.
- S 276 /207** **Vladimír Lébl – průkazová fotografie**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 65x53 mm
POZNÁMKA: Na zadní straně razítko fotografa. Osobní fotografie.
- S 276 /208** **Vladimír Lébl – průkazová fotografie**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 65x55 mm
POZNÁMKA: Na zadní straně razítko fotografa. Osobní fotografie.
- S 276 /209** **Vladimír Lébl maluje na zahradě**
fotografie
28.9.1976, s.l.
1 fotografie, 106x75 mm
POZNÁMKA: Razítko s datem na zadní straně fotografie. Osobní fotografie.
- S 276 /210** **Vladimír Lébl maluje na zahradě**
fotografie
28.9.1976, s.l.
1 fotografie, 106x75 mm
POZNÁMKA: Razítko s datem na zadní straně fotografie. Osobní fotografie.
- S 276 /211** **Vladimír Lébl maluje na zahradě**
fotografie
28.9.1976, s.l.
1 fotografie, 106x75 mm
POZNÁMKA: Razítko s datem na zadní straně fotografie. Osobní fotografie.
- S 276 /212** **Vladimír Lébl na lodi**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 139x89 mm
POZNÁMKA: Osobní fotografie.
- S 276 /213** **Vladimír Lébl před automobilem**
fotografie
s.a., s.l.

1 fotografie, 126x126 mm

POZNÁMKA: Osobní fotografie.

- S 276 /214** **Vladimír Lébl v moři**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 139x88 mm

POZNÁMKA: Osobní fotografie.

- S 276 /215** **Vladimír Lébl a Alois Piňos na Řípu**
fotografie
s.a., [Říp]
2 fotografie, 89x85 a 124x87 mm

POZNÁMKA: Idetifikovala Jitka Ludvová, srovnáno s obrazovou přílohou Hudební vědy 1988. 2 exempláře. Akce na Řípu.

- S 276 /216** **Vladimír Lébl a Alois Piňos u pamětní desky na Řípu**
fotografie
s.a., [Říp]
2 fotografie, 89x86 a 124x86 mm

POZNÁMKA: Identifikovala Jitka Ludvová, srovnáno s obrazovou přílohou Hudební vědy 1988. 2 exempláře. Akce na Řípu.

- S 276 /217** **Vladimír Lébl a Alois Piňos u pamětní desky na Řípu (klečíce)**
fotografie
s.a., [Říp]
2 fotografie, 89x86 a 124x86 mm

POZNÁMKA: Identifikovala Jitka Ludvová, srovnáno s obrazovou přílohou Hudební vědy 1988. 2 exempláře. Akce na Řípu.

- S 276 /218** **Vladimír Lébl a Milan Grygar v Brně**
fotografie
s.a., [Brno]
1 fotografie, 129x180 mm

POZNÁMKA: Identifikovala Jitka Ludvová. Akce v Brně.

- S 276 /219** **Alois Piňos a Josef Berg – Hlasová vernisáž**
fotografie
[1969], [Brno]
1 fotografie, 129x181 mm

POZNÁMKA: Identifikováno na základě knihy Josef Berg a jeho snění (Jaroslav Šťastný). Hlasová vernisáž na Expozici experimentální hudby, Brno 1969. Akce v Brně.

- S 276 /220** **Vladimír Lébl a Milan Grygar v Brně při experimentu**
fotografie
28.5.1970, [Brno]
2 fotografie, 107x75; 181x129 mm
- POZNÁMKA:** Identifikovala Jitka Ludvová. Na zadní straně menší fotografie razítko s datem a přípis Léblovou rukou ("labor."). 2 exempláře. Akce v Brně.
- S 276 /221** **Vladimír Lébl a Milan Grygar v Brně při experimentu**
fotografie
28.5.1970, [Brno]
1 fotografie, 107x75 mm
- POZNÁMKA:** Identifikovala Jitka Ludvová. Na zadní straně fotografie razítko s datem a přípis Léblovou rukou ("labor."). Akce v Brně.
- S 276 /222** **Vladimír Lébl a Milan Grygar v Brně při experimentu**
fotografie
28.5.1970, [Brno]
1 fotografie, 107x75 mm
- POZNÁMKA:** Identifikovala Jitka Ludvová. Na zadní straně razítko s datem. Akce v Brně.
- S 276 /223** **Vladimír Lébl a Milan Grygar v Brně při experimentu**
fotografie
28.5.1970, [Brno]
1 fotografie, 107x75 mm
- POZNÁMKA:** Identifikovala Jitka Ludvová. Na zadní straně razítko s datem. Akce v Brně.
- S 276 /224** **Vladimír Lébl a další dva muži v Brně**
fotografie
28.5.1970, [Brno]
1 fotografie, 107x75 mm
- POZNÁMKA:** Identifikovala Jitka Ludvová. Na zadní straně fotografie razítko s datem a přípis Léblovou rukou ("labor."). Akce v Brně.
- S 276 /225** **Vladimír Lébl spolu s posluchači a J. H. Kocmanem v Brně**
fotografie
28.5.1970, [Brno]
1 fotografie, 107x75 mm
- POZNÁMKA:** Identifikovala Jitka Ludvová, osobu J. H. Kocmana (zcela vlevo) identifikoval Jaroslav Šťastný. Na zadní straně fotografie razítko s datem. Akce v Brně.

- S 276 /226 J. Čipera, Eduard Herzog, Vladimír Lébl**
obálka s fotografií
s.a., s.l.
určeno pro Dr. Herzoga (souvislost zřejmě s adresou na obálce)
na obálce strojopis, tisk, černá mikrofixa, 1 obálka, 1 fotografie. Obálka 250x181;
Fotografie 180x128 mm
- POZNÁMKA:** Obálka - odesílatel (Academia, Vodičkova, Praha 1), adresát (Hudební věda - Ústav teorie a dějin umění ČSAV - Na Perštýně 1), obálka nadepsaná Dr. Herzog. Fotografie pojmenována zleva. Lébl v kolektivu.
- S 276 /227 Pražská skupina Nové hudby**
fotografie
s.a., s.l.
fotografie (černobílá), razítko (zelené), 298x395 mm
- POZNÁMKA:** Osoby na fotografii (zleva): Marek Kopelent, Josef Bek, Vladimír Lébl, Rudolf Komorous, Eduard Herzog, Vladimír Šrámek, Zbyněk Vostřák. Na zadní straně fotografie razítko se jménem a adresou (Vladimír Šrámek). Lébl v kolektivu.
- S 276 /228 Skupina lidí v karlínském studiu Československého rozhlasu**
fotografie
s.a., [Karlín]
1 fotografie, 170x123 mm
- POZNÁMKA:** První řada zleva [Risinger ?], J. Berg, M. Ištvan, J. Volek, M. Kabeláč. Identifikoval J. Bužga.
- S 276 /229 Vladimír Lébl a Marek Kopelent u domu**
fotografie
s.a., [Darmstadt ?]
1 fotografie, 180x130 mm
- POZNÁMKA:** Může se jednat o Darmstadt (srovnáno s obdobnou fotografií v HV č. 1, 1988). Lébl v kolektivu.
- S 276 /230 Vladimír Lébl a Marek Kopelent v parku**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 180x129 mm
- POZNÁMKA:** Lébl v kolektivu.
- S 276 /231 Vladimír Lébl a Marek Kopelent**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 138x89 mm
- POZNÁMKA:** Lébl v kolektivu. Na zadní straně razítko se jménem a adresou.

- S 276 /232** **[Miroslav Hršel], Vladimír Lébl, Čipera**
fotografie
27.2.1966, Reduta
1 fotografie, 138x88 mm
- POZNÁMKA:** Popsáno zleva. Identifikoval J. Bužga. Na zadní straně připsal Lébl svou rukou - datace, lokace a cizí rukou - jména. Razítko se jménem a adresou. Lébl v kolektivu.
- S 276 /233** **Vladimír Lébl a muž u stolu**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 127x88 mm
- POZNÁMKA:** Lébl v kolektivu.
- S 276 /234** **Vladimír Lébl a muž u stolu**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 127x88 mm
- POZNÁMKA:** Lébl v kolektivu.
- S 276 /235** **Muž, Vladimír Lébl a Marek Kopelent u mg. pásu**
fotografie
s.a., s.l.
2 fotografie, 138x89 mm
- POZNÁMKA:** Popsáno zleva. Na zadní straně razítko se jménem a adresou. 2 exempláře. Lébl v kolektivu.
- S 276 /236** **Lugi Nono, Eva Herrmannová, Vladimír Lébl**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 139x90 mm
- POZNÁMKA:** Identifikoval J. Bužga a podobná fotografie též v HV č. 1, 1988. Popsáno zleva. Lébl v kolektivu.
- S 276 /237** **Lugi Nono, Eva Herrmannová, Vladimír Lébl**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 139x90 mm
- POZNÁMKA:** Identifikoval J. Bužga a podobná fotografie též v HV č. 1, 1988. Popsáno zleva. Lébl v kolektivu.
- S 276 /238** **Lugi Nono, Eva Herrmannová, Vladimír Lébl**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 139x90 mm

POZNÁMKA: Identifikoval J. Bužga a podobná fotografie též v HV 1988. Popsáno zleva. Lébl v kolektivu.

- S 276 /239** **Vladimír Lébl a Eva Lébllová (sedící)**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 179x130 mm

POZNÁMKA: Identifikovala J. Ludvová. Poznané osoby zcela vepředu. Přednáška v Divadle hudby. Na zadní straně cizí rukou - datum; razítko se jménem a adresou. Lébl v kolektivu.

- S 276 /240** **Vladimír Lébl a Eva Lébllová (sedící)**
fotografie
30.1.1967, s.l.
2 fotografie, 179x130 mm

POZNÁMKA: Identifikovala J. Ludvová. Poznané osoby zcela vepředu, přednáška v Divadle hudby. Na zadní straně cizí rukou - datum; razítko se jménem a adresou. 2 exempláře. Lébl v kolektivu.

- S 276 /241** **Vladimír Lébl v kolektivu**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 181x130 mm

POZNÁMKA: Identifikovala J. Ludvová. Vlevo V. Lébl, vepředu přednášející muž. Zezadu přípis cizí rukou "Vernisáž - Cesty nové hudby" a razítko se jménem a adresou. Divadlo hudby.

- S 276 /242** **Muž, Alois Hába, Vladimír Lébl**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 99x63 mm

POZNÁMKA: Popsáno zleva. Identifikoval J. Bužga. Lébl v kolektivu.

- S 276 /243** **Vladimír Lébl a dva muži**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 127x88 mm

POZNÁMKA: Identifikovala J. Ludvová. Popsáno zleva. Možná v Besedním domě (sál dnešního HISu). Lébl v kolektivu.

- S 276 /244** **Skupina lidí u starého automobilu**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 137x86 mm

POZNÁMKA: Lébl zcela vpravo za automobilem. Lébl v kolektivu.

- S 276 /245 Robert Rauschenberg, Merce Cunningham, F. Frölich, John Cage, Vladimír Lébl**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 179x130 mm
- POZNÁMKA:** Identifikoval J. Bužga a podle fotografie v HV č. 1, 1988. Popsáno zleva. Na zadní straně razítko se jménem a adresou. Lébl v kolektivu.
- S 276 /246 Vladimír Lébl, Jiří Pilka, režisér Zdeněk Podskalský (stojící)**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 207x150 mm
- POZNÁMKA:** Identifikoval J. Bužga. Popsáno zleva. Na zadní straně razítko se jménem a adresou. Přípis asi Léblou rukou vzadu - V. Lébl. Lébl v kolektivu.
- S 276 /247 Skupina mužů a Vladimír Lébl**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 123x86 mm
- POZNÁMKA:** V. L. třetí zleva. Lébl v kolektivu.
- S 276 /248 Lébl s notami**
fotografie
s.a., [Brno ?].
1 fotografie, 107x170 mm
- POZNÁMKA:** Na zadní straně přípis cizí rukou *Brno?*
- S 276 /249 Vladimír Lébl v jazzové kapele**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 180x127 mm
- POZNÁMKA:** Lébl (u klavíru), v kolektivu.
- S 276 /250 Vladimír Lébl a Josef Bek**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 206x131 mm
- POZNÁMKA:** Na zadní straně razítko se jménem a adresou. Lébl v kolektivu.
- S 276 /251 Vladimír Lébl a muž s kávou a cigaretou**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 175x233 mm

POZNÁMKA: Lébl v kolektivu.

S 276 /252 **Vladimír Lébl, Eva Léblová, dcera Milena a Miloš Jůzl**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 90x128 mm

POZNÁMKA: Popsáno zleva. Identifikoval J. Bužga. Osobní fotografie.

S 276 /253 **Vladimír Lébl a Eva Léblová na verandě**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 90x128 mm

POZNÁMKA: Osobní fotografie.

S 276 /254 **Vladimír Lébl a dcera Milena**
fotografie
1961, s.l.
1 fotografie, 116x89 mm

POZNÁMKA: Obdobná fotografie v HV 1988 (upřesnění identifikace). Na zadní straně fotografie s datací a jménem - cizí ruka.

S 276 /255 **Vladimír Lébl a Eva Léblová na lodi**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie, 139x89 mm

POZNÁMKA: Osobní fotografie.

S 276 /256 **Lébl na lavičce, žena, malý chlapec, muž**
fotografie
29.5. (198?), s.l.
1 fotografie, 89x87 mm

POZNÁMKA: Osobní fotografie.

S 276 /257 **Vladimír Lébl na lavičce, žena, malý chlapec**
fotografie
29.5. (198?), s.l.
1 fotografie, 89x87 mm

POZNÁMKA: Osobní fotografie.

S 276 /258 **Pražská skupina nové hudby**
fotografie
s.a., s.l.
2 fotografie, 120x81 mm

POZNÁMKA: Identifikoval J. Bužga. Zleva: Kopelent, Komorous, Lébl, J. Bek,

Hzog, Šrámek, Vostřák. 2 exempláře. Lébl v kolektivu.

- S 276 /259** **Pražská skupina nové hudby**
fotografie
s.a., s.l.
1 fotografie fol., 137x89 mm

POZNÁMKA: Identifikoval J. Bužga. Zleva: Vostřák, Šrámek, Komorous, Lébl, Herzog, J. Bek, Kopelent, Pandula. Na zadní straně razítko se jménem a adresou. Lébl v kolektivu.

- S 276 /260** **[Bergův parní syntezátor]**
fotografie
[1972], [Brno]
1 fotografie, 121x175 mm

POZNÁMKA: Identifikováno na základě knihy Josef Berg a jeho snění (Jaroslav Šťastný). Z výstavy v brněnském Malém divadle hudby - parní syntezátor vytvořil Dalibor Chatrný.

- S 276 /261** **[Bergův parní syntezátor]**
fotografie
[1972], [Brno]
1 fotografie, 126x173 mm

POZNÁMKA: Identifikováno na základě knihy Josef Berg a jeho snění (Jaroslav Šťastný). Z výstavy v brněnském Malém divadle hudby - parní syntezátor vytvořil Dalibor Chatrný.

- S 276 /262** **Kopie článků k Josefu Sukovi**
kopie novinových článků

POZNÁMKA:

- S 276 /263** **kopie novinových článků o Mahlerově 7. symfonii**
kopie novinových článků

s.a., s.l.

tisk, modré kuličkové pero, 12 fol., popsáno 12 p., obal 420x305; A4; 208x146 mm

Různé kopie novinových článků z českých i německých periodik, které se vztahují k premiéře Mahlerovy Sedmé symfonie v Praze.

POZNÁMKA:

Rukopisná poznámka na obálce - Léblova ruka

Léblovy hry s textem

Flora

2 prova!

vladimír lébl

xtytextytextytextytextytextytextytextytextytextytextytextytextytextytextytexty

o nové hudbě

v oblasti hudby	e
či spíše na jejím pomezí	x.
mohutnější	t
den ze dne	y
odstředivé	t
tvůrčí projevy	e
ideje	x
tendence	t
viklající	y
naše ustálené	t
jistoty	e
o podstatě	x
a funkcích	t
zvukového	y
umění	t

toto hnuti
vede spor
s konvenčním modelem
soudobé hudby
a tento spor
zasahuje
mnohemhlubší
sféry
než pouze sféru
výjadřovacích prostředků
či stylu

h v d b v

xytextxytextxytextxytextxytextxytextxytextxytextxytext

4. prosinec

nové hnutí
tak problematizuje
hudbu

v samotných základech
které byly
ještě za schoenberga
a weberna
obecně stabilní
společné
vší hudbě

nové hnutí
začíná otrásat
stabilitou
tak ustředních pojmů
skladatel
interpret
hudební zápis
jejichž výklad
ještě před časem
nepřipouštěl
pochybností

[illegible]

zcela zřetelně v celé šíři umění ~~zřejmě dnes pozorovat~~

zachovat
jednotu pojmu hudba je možné
jen tehdy
budeme-li její
chápat
šířeji
obecněji
svebodněji
jako
rozporný
dynamický
systém
jehož jednou ustáleností
představuje
funkce
sdělovat
estetické informace
uspořádaností
zvuku

8. strana

ovlivňují

setkávají se

prostoru

do

a

mediálního

umění

silně

prázdného

ale

xtytextytextytextytextytextytextytextytextytextytetxtytextytetxtytetxtytetxtyte

čerstvého styku a srazu
niko ji si

ohniska dyna micka
tvu rci sakt i v
y

n u m ě l e s é

[illegible]

52

[illegible]

[illegible]

umělecká avantgarda
tvořila vždy
zvláštní enklávu
kultury
své doby
hudební avantgarda
měla vždy blíže
k avantgardě
básnické
výtvarné
než ke konvenční hudbě
své doby
ale ještě nikdy nebylo
sblížení
a vzdálení
tak ostré
jako
dnes
ale ještě nikdy nebyla
hudba
tak aktivní součástí
nového umění jako dnes neboť je to ona která nás více ovlivňuje
jako
dnes
to proto
že v jejím lůně
působí
zásady
zájmy
ideje
perspektivy
souvislosti
mnohem širšího dosahu
než uze hudebního
mnohem širšího dosahu
než uze územního
a uspůsobující
novou hudbu
k nebývalé
silné
integraci
s novým
uměním
za účelem
prerodu
podstaty
a funkcí
hudby

[illegible]

hudba a řeč tyto dva zvukové komunikační systémy
 vcházejí obvykle do vzájemného vztahu
 na půdě vokální hudby
 jestliže se umělecká tvorba neodehrává v abstraktním prostoru
 nýbrž formováním určité matérie
 příznačně determinující umělecký projev
 pak můžeme předpokládat
 že v případě vokální hudby nastane podstatné zvýšení determinace
 na základě vztahu dvou materiálů z nichž každý
 přináší omezení jiného druhu
 při pozorování vokálních skladeb z tohoto úhlu
 snadno rozpoznáme důsledky této vstupní disparity
 vokální hudba nevzniká prostým sloučením hudby a řeči
 nýbrž syntézou
 při níž se každý z obou systémů nutně vzdává něčeho
 ze své původní podstaty a přispůsobuje se
 povaze a možnostem partnera
 vývoj vokální hudby viděný z tohoto úhlu
 byl a je
 nepřetržitým zápasem
 o překonání
 disparity
 zákamitostí hudby a řeči
 syntéza obou složek
 většinou neprobíhala
 dobrovolným kompromisem
 ale ostrým střetáváním a bojem o hegemonii
 trvalejší rovnováhy dosáhla jen zvláštní enkláva lidové písně
 uvedme i gregoriánský chorál
 zatímco v oblasti umělé vokální hudby
 bylo harmonie vztahů dosahováno tím méně
 čím více se umělecký projev přesouval k složitějším útvarnostem
 aktivním a dobyvačným partnerem byla většinou hudba
 ne náhodou říkáme že skladatel zhudebňuje text
 a nikoliv že básník konkretizuje hudbu
 nikoliv náhodou klademe vývoj vokální hudby do hudební historie
 a nikoliv do historie literární
 nalezneme neskonale více případů kdy hudba utlačila slovo
 než případů hegemonie slova

i v životě hudby
 se však uplatňuje
 cosi
 jako zákon
 o zachování
 energie

i v životě hudby se uplatňuje cosi jako zákon o zachování energie

pierre schaeffer
 pierre henry
 první pokusy
 s jazykovým materiálem
 v pařížské
 groupe de recherche

konkrétní hudba

usiluje učinit řeč

karelheinze stockhausen
 gesang der jünger
 integrace jazykového
 materiálu
 s elektronickými zvuky
 a zvuky hudebních
 nástrojů
 na podkladě jednotného
 seriálního
 principu

luciano berio
 homage a joyce
 prvky básnického
 textu
 se stávají
 zvukovou hmotou

integrální současně

zvukové univerzity

lejaren hiller
 sevenoelectronic studies
 prvky řeči se
 včleňují do náhodných
 systémů
 zvukové organizace

decoder
 je použit k modelování
 řeči
 řeči šumem hudbou

pierre granier
 píše manifest
 speciální fonie
 a proklamuje nutnost
 procesu rozrušování
 syntaxe a sémantiky
 uvolňující lingvistickou
 energii
 spoutanou běžným
 jazykovým systémem

předchůdci
 nápěvková teorie
 voiceband
 lautgedichte
 ale také
 zařikávači
 vyvolávači
 předzpěváci
 loutkáři
 a faráři

fragменты slow

henry chopin
 používá magnetofonu
 a svých ust
 k výstavbě
 fantaskních
 jazykových krajin

větné útržky

zvuky lidských ust

ladislav novák
 pracuje ve svých fóních
 nejen jako básník
 ale i jako výtvarník
 připodobňuje své
 zvukové texty k
 alchymáziím

fungují jako nová abeceda

fonické poezie

dbaařečhudbaařečhudbaařečhudbaařečhudbaařečhudbaařečhudbaařečhudbaařečhudbaařeč

cokoliv se v umění rodí nového
je toto nové vždy nutně zprvu zaměřeno
na rozrušování stávající uspořádanosti
jejíž komunikativní schopnost
se zdá být vyčerpána
systémy jsou rozbíjeny
a jejich prvky
jsou používány k pokusům
o jiná spojení
destruktivní fáze v oblasti nových vztahů hudby a řeči
splnila v tomto smyslu svou funkci

dnes
je třeba usilovat na tomto poli
o aktivitu
která by důsledně integrovala
hudební a jazykové tvoření
aniž by bylo nutno
obětovat této integraci
sémantickou kapacitu
jazyka

způsob organizace jazykového materiálu
odvozený od jistých způsobů
organizace hudby
zde už nemá působit jako lučavka
rozpuštějící slovo do podoby akustického signálu
a připouštějící nanejvýše emocionální projevy
mýbrž naopak
tento způsob má mít ryze pozitivní funkci
totiž znovuoobnovovat váhu slova
jako nástroje poznávání

tento cíl si klade umění zvukového textu

skladatel
je
tvor
píšící

výsledkem jeho práce
je notový papír
popsaný výběrem znaků
z konvencionalizované soustavy
notového písma

schopnost psaní a čtení not
je nepoměrně vzácnější
než schopnost čtení a psaní
abecedních znaků

pro mnoho lidí zůstává výsledek
skladatelovy práce
právě jen oním popsaným papírem
informace kterou získávají
je informací
povýtce grafickou

ostatně ani znalci
nejdou lhostejní
ke grafické kvalitě notopisu

lze dokonce říci
že tato grafická kvalita
ovlivňuje náš soud o skladbě
v mnohem větší míře
než jsme obvykle
ochotni připustit

autografy
jsou nesporně
výtvarným dílem
sui generis

hudbaaprovejvýtvarnýhudbaapr

výtvarnost notace
vystoupila silně do popředí
zejména v poslední době
vzhledem ke zrodu nových notačních systémů

nově vznikající systémy
nejsou ještě konvencionalizovány
a vnímáme je tedy primérně
jako výtvarnosti
jejichž vlastní tušený význam
je třeba teprve rozluštit

mnoho nových partitur
nemění ostatně
jen podobu notace

udbaaprojevvtvarnýhudbaaprojevvtvarnýhudbaaprojevvtvarnýhudbaaprojevvtvarnýhudbaaprojevvtvarnýhudbaap
ale i její funkci

přestávají fungovat

jako uzavřený systém akčních symbolů

• nabývají funkci

volného projektu

inspiračného modelu

v krajním případě.

Q-10

grafického artefaktu

h

٥٤

te

50

11

9

5

3 f

10

3

3

Z

V
U

ok

55

eva

t

r

४

f

23

32

3

Ibaaprovejvýtvarnýhudbaaprovejvýtvarnýhudbaaprovejvýtvarnýhudbaaprovejvýtvarnýhudbaaprovejvýtvarnýhudbaapro

a vyhrazuje si právo

být hodnocen²

in

不

autonomní umělecký p

P

Q:

3

3

UF! PROKLETÁ KAPITOLA! LEČ, TĚ TO BUDE (SNADVĚ) DOBRĚ

DAMNED!

(STACÍ JEŠTĚ TAK 10X
PŘEPSAT A PAK
ZAHODIT)

Kapitola 3 - marginálie

1. Charakter hudebního provozu **MERDE!**
ČEST!

2. Hudba umělecká a užitná

3. Společenský ústup umělecké hudby

4. Zesvětšťování hudební kultury

5. Vztah hudby vokální a instrumentální

6. Tříbení hudebních prostředí

7. Domácí ~~repertoár~~ muzicírování → *to je marginální bytost!*

8. ~~marginální~~ Druhy hudby: společenský zpěv *je to v podstatě představa marginálního a v podstatě bytost v rámci klasické muzicírování hierarchie.*

9. Sborový ~~repertoár~~ zpěv

10. ~~Divadlo v českých zemích~~ Hudební divadlo

11. Ideologie českého divadla → *může*

12. ~~Divadlo v českých zemích~~ Národní divadlo Opera ND

13. Dramaturgie ~~Národní divadlo~~ opery ND → *může*

14. Mimopražská divadla

15. Německé divadelnictví

16. Nové německé divadlo v Praze → *může*

17. Koncertní život

18. Koncertní provoz 1860-1890

19. Instituce a repertoár ~~1860-1890~~ → *může*

20. Koncertní provoz 1890-1918

21. Instituce a repertoár ~~1890-1918~~ → *může*

22. Koncertní provoz 1918-1938

23. Instituce a repertoár ~~1918-1938~~ → *může*

24. Křížení čtenáře

25. AUTOR: DO HROBU DÁN (vzkříšeným čtenářem).

26. POSLEDNÍ SBOHEM [V hrobu hmi uvolí ještě promyslet obhlédnutí!]

© ACTA PATAPHYSICA
VYSOCE EXPLOZIVNÍ!

ještě promyslet názvy

→ POZOR: ČETBA
TÉTO KAPITOLY
VYVOLÁVÁ ČERVENKU

SÍSYFOS

TOLKORABŮTY!

AVE

CHUMAJ

3. K A P I T O L A
Z A N E M Ě N Ě N Í
T E X T U

TOP SECRET! PO
UPOTŘEBENÍ ROZŠÍ-
TOVAT A PRO JISTOTU
POLÍT H₂SO₄ !! DŮLEŽITÉ:
PROMÝT MOZEK DESTILOVANOU
VODOU !!

UPOZORNĚNÍ: NÁSLEDUJÍCÍ TEXT
SE DOPORUČUJE ČÍST RETRO-
GRÁDNĚ, TEPRVE PAK MÁ
GRÁDY !!

ALLA HÁBA: NA OPRÁVÁCH PRACOVÁNO 4. ÚNORA 1981, CELKEM 10 HODIN
38 MINUT, 10 VTEŘIN.

ALLA DVOŘÁK: ZAPLAŤ BŮH!

ALLA LÉBL: DOSTI JIŽ, BOBA VELKÉHO HNITÍ SE BLÍŽÍ!

II. Marginálie k připravované publikaci Hudba v českých dějinách s Léblovými poznámkami.

(Ze soukromých zdrojů Jitky Ludvové)

KOSTENLOSES PROBEHEFT — DISKRETE ZUSENDUNG !!

GELD ZURÜCK, WENN NICHT 100% ZUFRIEDEN !

EINE GLÄNZENDE NEUIGKEIT AUS DER SUPERREIHE "IN ARTICULO MORTIS" !

!! NEU !!

→ SUPERKRITISCHE AUSGABE ←
FELSENFESTE REDAKTION

+ DR JAROMÍR ČERNÝ

~ MITTELALTER ~

(EINIGE VORLÄUFIGE UND FRAGMENTARE

FVZ = RANDBEMERKUNGEN,

BAND I : SEITE 1 — 44c)

HLASY TISKU

RP 23.3.1981: "DALŠÍ OBĚŤ NEDUVĚŘITELNÉHO OTROKÁŘSKÉHO REŽIMU" PANA DOKTORA V. L. CO DĚLÁ STRANICKÝ AKTIVISTA ? " VEČERNÍ PRAHA 24.3.1981: "UŠŤVÁN K SMRTI". HUDEBNÍ VĚDA 1981, č. 4: "S ÚCTOU BEREME DO RUKY TY POSLEDNÍ LIST SVĚDČÍCÍ O HEROICKÉM ZÁPASE ... " HUDEBNÍ ROZHLEDY 1981, č. 5: "ÚCTYHODNÉ TORZO" VÍDEŇSKÝ DOPISOVATEL HLASU AMERIKY 22.3.1981: "TRAGICKÝ PŘÍPA ODHALUJÍCÍ NEEXISTENCI LIDSKÝCH PRÁV V ČESKOSLOVENSKU". ARIJSKÝ BOJ: "ŽID LÖBEL DOHNAL K ZOUFALSTVÍ ČESKÉHO VĚDCE". LÉKAŘSKÉ LISTY: "UTÝRANÝ MOZEK ODOPŘEL POSLUŠNOST V POLOVINĚ VĚDNÍ VĚTY".

HIER ÖFFNEN !

III. Léblův text věnovaný Jaromíru Černému vznikl při přípravě Hudby v českých dějinách.

(Ze soukromých materiálů Jitky Ludvové)

Ukázky Léblových dopisů

Nakladatelství PANTON

Praha 1 - Malá Strana, Řiční 12

V Praze, dne 9. dubna 1974.

Vážení soudruzi,

dovoluji se na Vás obrátit s návrhem vydat z pozůstalosti Josefa Berga knížku, která by obsahovala výběr z Bergova hudebně literárního díla. Napsal jsem o životě a tvorbě Josefa Berga obšírnou studii / která teď patrně bude už konečně publikována /, znám Bergovu pozůstalost a soudím o ní, že je jedinečným souborem, vypravějícím o situaci soudobého českého skladatele velice závažným a hlubokým způsobem. Nedalo by mnoho práce připravit z přebohatého fondu Bergových literárních vyjádření / studií, úvah, konfesi, invencí, poznámek atd / patřičný výběr a bez přehánění myslím, že by knížka byla pro českého čtenáře objevem.

Kdyby tento návrh našel ve Vašem nakladatelství příznivou odezvu, mohl bych Vám zaslat přesný publikační návrh.

S pozdravem

Vladimír Lébl

Praha 6 - Břevnov
Skupova 9

IV. Dopis Vladimíra Lébla adresovaný nakladatelství Panton.

(Ze soukromých materiálů Evy Léblové)

Vážené soudružky, vážení soudruzi,

dne 27. března 1972 v 15.15 hodin středoevropského času byl jsem vyrozuměn v I. poschodí zadního traktu Valdštejnského paláce, že ztratím možnost živit se přibližně dosavadním způsobem, nepředložím-li do 30. června t.r. /což mi připomíná nutnost brzkého nákupu plavek a letních vložek do bot/ zásadní názorovou sebekritiku ve formě závažné vědecké studie na zcela libovolné téma a v rozsahu nejméně 20ti piv, vlastně strojopisných stran. Což je průser, řekl Hus a Vaculík, zatímco Lébl řekne: soudružky a soudruzi, pohovořme si o tom v klidu. Já vím, nejsem marxistou jako Vy, mám kurděje a slintavku, kradu a zašlapávám mravenečky, od 5ti let vedu únavný protistátní život, tlážu a čítám před spaním Život Našeho Pána Ježíše Krista, to je všechno pravda, ale soudruzi milí, když mě u sebe přes to všechno necháte, pomyšlení vám udelám, posekám dříví, vyvezu hnůj, zabiju žandára všechno za stovku, jen mě nevyhazujte, stačí mi koutek za pecí, podělím se s domácí drůběží. Jak rád budu navečer masírovat Vaše drahé ústní koutky, zteřené politickovědní projevy, jak oddaně budu pečovat o Vaše ubohé nohy, zžilnatěné nekonečnými výstupy do sekretariátů, omývat Vaše trupy načichlé mršinou. Předělat se nemůžu, nemám na to vybavený mozek, už jsem se díval: chybí mi tam vlevo nahoře taková ta zakroucená fialová žilka, nikde není k dostání leda prý přes Tuzex, ale k tomu nemám důvěru. Jak tu žilku nemáte, pak je s člověkem konec. Slyšel jsem, že ti vyšší soudruzi mají prý žilky dvě a ti úplně nakonec tři, převázané brokátovou pentličkou, ale tomu moc nevěřím. Soudruzi drazí, Češi a Slováci, dobří lidé, smilujte se, jinak si budu muset vydělávat jako soukromý partyzán a lesy jsou u nás stále řidší, malin i hub se rodí teď málo a na zvěř bych si netroufal. Můžu si dát taky závazek, že brzo umřu, navrhol bych třeba 4.7.1973 v 6.30 ráno, to by vám snad mohlo vyhovět. Počkám si pak na Vás v III. metavesmíru první dveře vlevo, poznáte mě podle zelených šlů a až Vás někdo kousne do lejtka. Šak mi neutecete.

V. Dopis Vladimíra Lébla určený zřejmě vedení Divadelního ústavu.

(Ze soukromých materiálů Evy Léblové)

Fotografie

VLADIMÍR LÉBL

1.

Pozůstalost Vladimíra Lébla v Českém muzeu hudby

Vladimír Lébl

2.

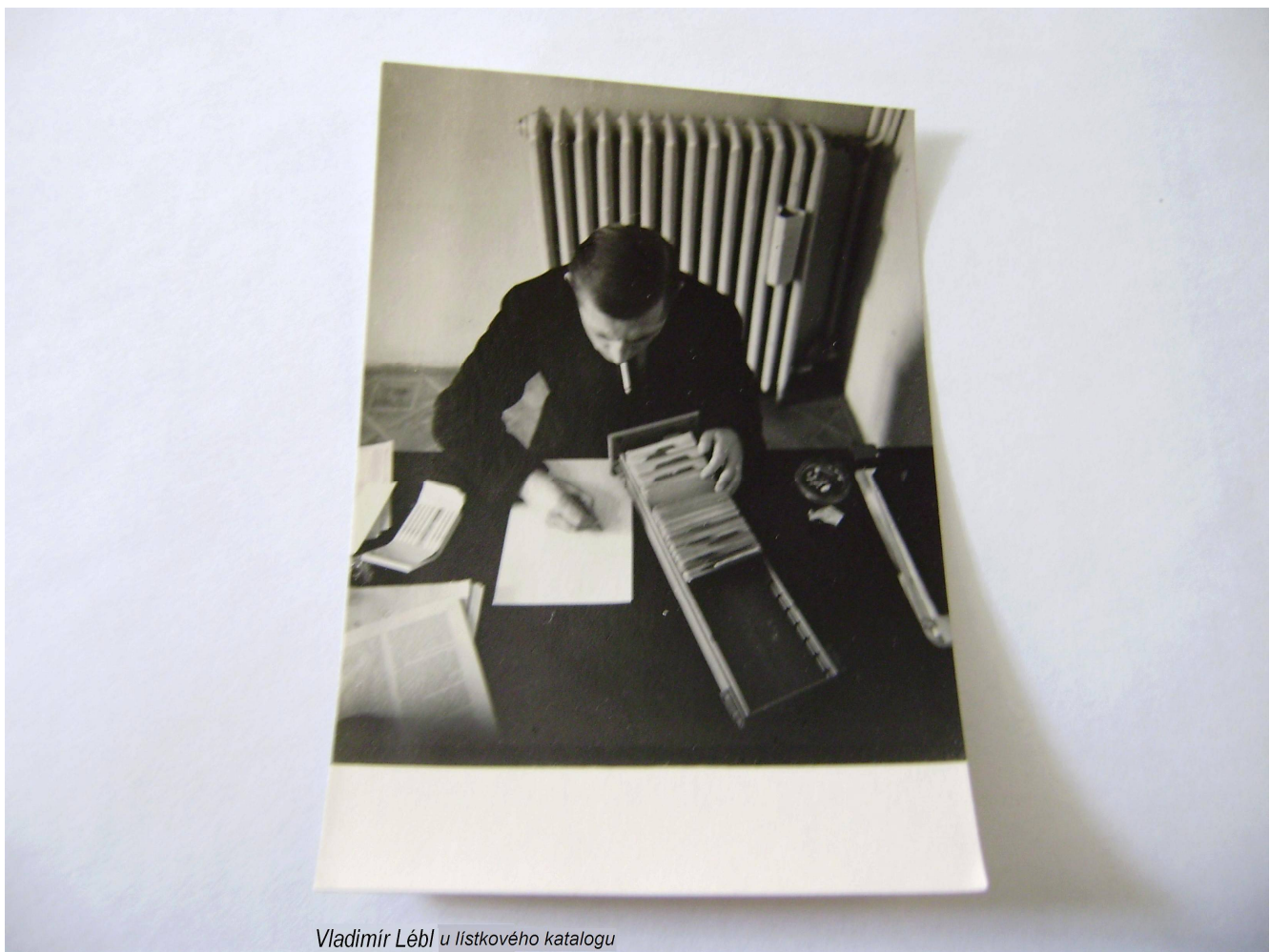
Pozůstalost Vladimíra Lébla v Českém muzeu hudby

V. Lébl a jeho Sonet duo

3.

Pozůstalost Vladimíra Lébla v Českém muzeu hudby

Vladimír Lébl u lístkového katalogu

4.

Pozůstalost Vladimíra Lébla v Českém muzeu hudby

A. Hába

V. Lébl

5.

Pozůstalost Vladimíra Lébla v Českém muzeu hudby

6.

Pozůstalost Vladimíra Lébla v Českém muzeu hudby

M. Grygar (Besední dům, Praha)

7.

Milan Grygar – výtvarník, tvůrce „akustických kreseb“, v sedmdesátých letech spolupracoval s Léblem ve Zvukové laboratoři Ústavu pro hudební vědu ČSAV.

Jedná se o tehdejší Besední dům v Praze, dnes sídlo Hudebního informačního střediska.

Soukromé materiály Jitky Ludvové

V. Lébl a M. Grygar v Domě umění v Brně

8.

Fotografie pochází s největší pravděpodobností z května roku 1970 (na zadní straně je opatřena razítkem „28.5. 1970“).

Pozůstalost Vladimíra Lébla v Českém muzeu hudby

9.

Vzpomínková akce na Řípu, věnovaná památce Vladimíra Lébla, které se účastnil Jan Kouba (fotografoval), Ivan Poledňák, Jan Klusák a Jitka Ludvová. S nimi Lébl konal pravidelně vlastenecké a referáty obohacené výlety na Říp v době, kdy tento kolektiv pracoval na Hudbě v českých dějinách.

1.9. 1987.

(Identifikovala a blíže určila Jitka Ludvová).

Soukromé materiály Jitky Ludvové

KOLÁŽE VLADIMÍRA LÉBLA

10.

Pozůstalost Vladimíra Lébla v Českém muzeu hudby

11.

Soukromé materiály Evy Léblvé

12.

Soukromé materiály Evy Léblvé

13

Soukromé materiály Evy Léblvé

14.

Soukromé materiály Evy Léblvé